tamil poetry today

dr. k. s. subramanian

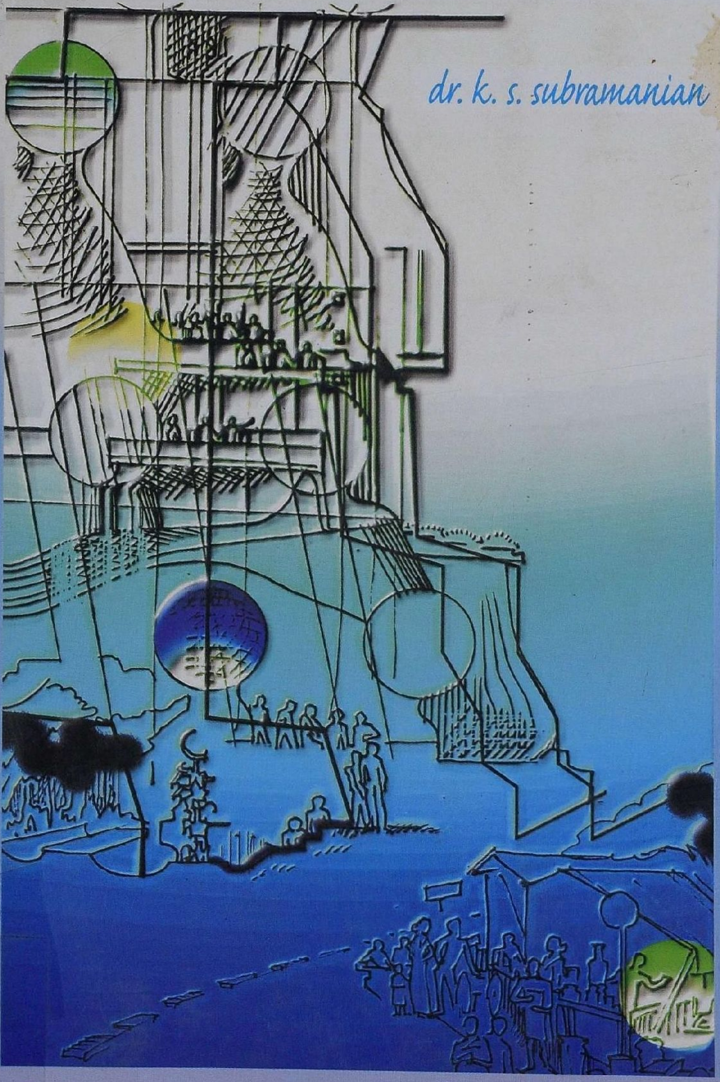

TAMIL POETRY TODAY

ENGLISH TRANSLATION

Dr. K.S. Subramanian

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES
2nd Main Road, C.P.T. Campus, Tharamani, Chennai - 600 113

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	:	**TAMIL POETRY TODAY**
Translator	:	**Dr. K.S. Subramanian** 11/5, Second Cross Street Ramappa Nagar, Chennai - 600 096 India Mobile : 98410-17889
Publisher & ©	:	**International Institute of Tamil Studies** II Main Road, C.P.T. Campus Chennai - 600 113, India. Ph: 044 - 22542992
Publication No.	:	579
Language	:	English & Tamil
Edition	:	First
Year of Publication	:	2007
Paper Used	:	16Kg N.S. Book Print
Size of the Book	:	1/8 Demy
Printing type Used	:	10 points
No. of Pages	:	xxviii + 324
No. of Copies	:	500
Price	:	Rs.150/- (Rupees One Hundred and Fifty only)
Printing	:	A.V. Prints 332, T.T.K. Road, Royapettah Chennai - 600 014
Subject	:	Collection of Poetry

Dr. M. Rajendran
Director (Full Additional Incharge)
International Institute of Tamil Studies
Tharamani, Chennai - 600 113

FOREWORD

Lyric poems are the virgin expressions in every language. Tamil Poetry has an illustrious history of more than two thousand years, renewing itself in every era.

The ethical poetic literature of the post-Sangam age was new to the Sangam classical society.

The hymns of Alwars and Nayanmars were new poetry to the era of ethics.

The minor literary poems or the prabandhas were new to the hymns of the religious age.

When prose writing emerged during the 19th century, a new genre was born in Tamil.

The literary movement didn't stop there. Tamil poetry took a different shape during the 20th century as free verse or **vacana kavithai** with structural and content freedom. Its present variant is widely known as "New poetry" **(Puthu kavithai)**.

Though Tamil poetry has travelled a long way from the Sangam period to modern time, the concept of Akam and Puram, i.e. love and society, continue to be the dominant themes of the poets.

Freedom from prescribed structural forms and metre is an important element of Tamil New Poetry along with effective use of the riddling element and eloquent silences.

Rightly, the translator of the present poetic anthology has named this book as "Tamil Poetry Today". Dr. K.S. Subramanian deserves to be commended for his meticulous and sensitive translation of more than one hundred poems. He has successfully captured the nuances in the Tamil original in an alien cultural idiom.

The same author has previously translated and published an anthology of ninety such poems in English.

The bio-notes of the poets which finds a place as an Appendix of this book, boost its value.

I sincerely thank our **Hon'ble Chief Minister Dr. KALAIGNAR,** who is also the Chairman of the International Institute of Tamil Studies, for his benevolent support to Tamil Studies.

It is our hope that this book will provide a wider reach to Tamil New Poetry nationally and internationally.

DIRECTOR

INTRODUCTORY NOTE

Background

Tamil has a long and rich literary tradition. There is an influential body of opinion that the Tamil grammar classic Tholkaappiyam is about two thousand years old. There is evidence in Tholkaappiyam of preexisting grammatical norms and conventions. Typically a critical mass of creative literature precedes any grammatical codification. It is, therefore, evident that many centuries of Tamil literature must have flourished before Tholkaapiyam. This makes it truly ancient.

Dominance of verse form

One notable aspect of Tamil literary tradition - till about the mid nineteenth century - was that it was solely in verse form. Only exceptions were the learned commentaries on some of the major texts. The verse format covered not only creative literature but also treatises on medicine and astronomy and philosophical and didactic expositions. There was a technological rationale for this phenomenon. Access to written texts was unduly difficult in the pre-printing press age. Learning was transmitted through listening and rote memory. The structure of the texts should facilitate such an oral transmission of knowledge and literature. Verse form with a certain structure, rhythm and musical quality must have been found to be the pre-eminently suitable vehicle for such communication and committing to memory - possibly on the basis of a long period of alternative formulations. As a logical corollary, grammatical norms and conventions were also geared to this end.

Challenges to Traditional Poetry

This sheltered tradition met two major challenges : exposure to modern English and European literature through the colonial window; and an incremental access to the magic of the printed word. This combination of colonialism and technology brought in its wake a paradigm shift in Tamil literature from its old mores. There was a halting and then a galloping growth in Tamil prose literature in the form of short stories and novels. Memory as a proxy measure of knowledge and scholarship gave way to a more discerning approach to education and knowledge. The earlier learning method of Paadam kettal (listening to lessons) inevitably

changed into Paadam Padiththal (reading lessons). The verse form with its in-built aid to rote memory ceased to be the sovereign route to learning. The era of prose literature and the printing machine had arrived. Was the traditional Tamil poetry irretrievably condemned to be merely a part of history? It was a moment of truth for Tamil poetry. It had to reinvent itself. It could no longer be a mere versified repository of knowledge and stories.

If prose is the ruling genre of literature and verse form is passe, has Tamil poetry lost its place in the sun? No. A nuanced understanding of the difference between the thrust of prose literature and the spirit of poetry is necessary in this regard. The essential difference between prose and poetry is lucidly brought out by Pramil: "Prose relates to matter. It is not called prose merely on account of its form. Poetry centres on communication of feeling. Even when feelings surface in prose, the primacy of matter stays; even where matter forms part of poetry, feeling occupies the centre stage" (Vaanamatra Veli). The same sentiments have been expressed by Na. Pichamurthi, hailed as the father of Tamil New Poetry.

Birth of Tamil New Poetry

What does Tamil poetry do to itself in an age when prose had entrenched itself? This historic challenge was met, drawing from the experience of successful English and European experiments - a marriage of the best elements of prose and poetry. A combination of the structural freedom of prose and the essential vitality of poetry. The path blazoned by the likes of Walt Whitman, Ezra Pound and T.S. Eliot was an inviting example. While perhaps not consciously initiating a new genre of poetry, Bharathi sowed the seeds of Tamil New Poetry through a series of poetic pictures (Kaatchigal) of great beauty in Vasana Kavidai (prose poem) format. Tamil poetry assumed a new incarnation.

Tamil poetry started freeing itself from the pedant's concept of poetry, dictated by inherited norms of form, structure, content, alliteration and musicality. While there is a substantial crop of great poetry in Tamil adhering to the grammatical norms of versification, these norms were also convenient refuge of mediocrity. Hiding behind familiar forms, mere versification could masquerade and even gain nominal acceptance as poetry. But, when new poetry decided to free itself from the age-old structural, metrical and tonal norms, this freedom came with attendant responsibility. Gone these props, poetry had to be alive and vibrant. It had to grow not only beyond the fetter of form but also blossom beyond the distorting filter of words.

A New Poetic Language

Many significant poets of this new genre have been keenly alive to this challenge. Ka.Naa. Subrahmanyam, a doyen of the New Poetry movement and an eminent literary critic, highlights the following as the salient aspects of New Poetry: a silence lending meaning to words; combination of words ringing once in the ears and later echoing in the reader's heart; words reflecting the complexity of today's life; not unlike the riddle of life, appearing opaque initially and clarity gradually unfolding after each successive reading; at some midnight hour, in a vague moment of semi-wakefulness, for no apparent reason, a lone line from a poem popping up from nowhere and playing with us with a semblance of a new shade of meaning (Kalai Nutpangal). Tamil savant Vaiyapuri Pillai's listing of poetic attributes appear tailor-made for New Poetry (Thamizhar Panpaadu): "Without explaining the meaning it should sound like utterances in a trance; it should shed light on words and help the words get luminous; not bound only by the objective world, should journey in the inner spiritual realms ... It could well produce an illusion of departing from the realm of the intellect and drifting toward the field of the demented."

Poet Abi's thoughts on the relationship between words and poetry assume a lyrical quality: "However powerful the word, at the defining moment it is but an excuse. The word knows this. The poet knows this. This is a wily pact between the two ... The ocean of darkness, lying buried under the light caught by the eyes, bubbles in poetry ... The poet who had been speaking through language over a long time is today engaged with language; is in conflict with language; fights with language ... Man created language; but poetry creates a poet out of man. Language, an instrument; but poetry a creator ... Silence is not absence of sound. Soundlessness is a temporary suspension of sound; it is related only to sound. But silence carries in its bosom all the vibrations of the universe including sound and soundlessness and stays still as if it is motionless, as if it is a void" (Abi Kavithaigal).

Negative Response to New Poetry

But the advent of this new genre of literature met with hostile reception during its initial phase. Interestingly enough, such reactions came not only from Tamil pedants but also from some critics and creative writers involved with modern Tamil literature. The combination of the elements of prose and poetry in the New Poetry provided scope for colourful invectives: 'vegetable biriyani', 'bat poetry which is neither prose nor poetry', 'Mule poetry' (i.e. neither horse nor donkey), 'lumps delivered as stillborn'. Another point of attack was the perceived break from the Tamil poetic tradition - departures from the norms of form (Yaappu), alliteration

(Edugai/Monai) and musicality (Isai). New Poetry's focus during the initial phase on man's inner world also drew flak. New Poetry's 'lack of social purpose' was another target of attack. The riddling nature of this genre resulting in seeming opacity also attracted strong criticism.

New Poetry and Tradition

I believe some of these concerns require to be addressed. Firstly, the charge of violating a hallowed tradition. What one should realise in this context is that flexibility and resilience have been the hallmarks of this tradition. Significantly enough, the Tamil word marabu (tradition) has maruvu as its root; maruvu means, among other things, 'to evolve', 'to change'. Only such a healthy approach has sustained the Tamil literary tradition for over two thousand years. It has given birth to new traditions and accorded literary status to these offsprings. This is in line with the Tholkaappiyam dictum: 'Virunday thaanum puduvadu kilanda yaappin metray'. Its essence is that yaappu or form should keep renewing itself and should also have that innate capacity. Further, the presence of prose element in poetry also has a distinguished precedent in Silappadikaaram epic, which identifies itself as uraiyidai itta paattudai cheyyul (musical verse woven with prose). The form and sound patterns of Tamil poetry have evolved and become more numerous over time. There is also a catch-all caveat called puranadai (unconventional style) to accommodate departures from the extant norms. To use such an enlightened tradition to castigate New Poetry is tantamount to violence to that tradition. It would perhaps be more appropriate to look at New Poetry as this era's authentic evolution of its ancient forebears. When tumultuous changes take place in every sphere of human life, can Tamil poetry rooted in a living language claim total immunity from change?

The Inner world

There is a misconception that man's inner world operates autonomously and in splendid isolation. Changes impact upon our lives relentlessly. This impact occurs at the physical and emotional planes. The New Poetry attempts to incorporate in itself the relational/emotional dimensions of objective reality as also the resultant inner vibrations. Such reflections can find resonance in similarly situated readers and touch their inner core. On this basis, does not Tamil New Poetry serve a useful purpose, notwithstanding philosophical disclaimers from some of its protagonists?

The Riddling Element

The criticism of the riddling elements in New Poetry appears to flow from an inadequate appreciation of the limited ability of words for effective communication

of feeling - an important element of good poetry. The silences hiding beneath a facade of words contain a reservoir of feeling. This takes us beyond a nominal and often deceptive understanding that words provide. Poet-critic K. Mohanarangan's explanation throws useful light in this regard:

> "In its onward move to underline the outer potential of a language, poetry's relationship with words is not concrete. On this very account, it always floats tantalizingly beyond all definitional boundaries. On many occasions we can feel that a poem's apparent lack of clarity, its opacity and mystery are directly or indirectly linked to special characteristics such as its quality and depth. In other words, a poem's quality itself is born out of its misty, indeterminate, multi-faced meaning." (Kanaiyazhi, July, 2003)

While appreciating this clarification, it deserves mention that there is a tendency among some poets to treat opacity as a value by itself and flaunt incomprehensibility as a badge of class. Such an approach may be regarded as a perverse manifestation and as a newfangled pedantry.

Major Trends

Now a brief outline of the birth and growth of the New Poetry movement in Tamil. Rajamarthandan's Pudukkavithai Varalaaru, Vallikkannan's Tamizh Kavithai - Marabum Naveenamum, Ka.Naa. Subrahmanyam's Kalai Nutpangal, C.S. Chellappa's weighty introduction to the first anthology Pudhu Kuralgal and Pramil's Vaanamatra Veli have been very useful in putting together this section. Bharati's Vasana Kavithai (Prose poem) compositions may arguably be considered the origin of this genre. It is of interest to hear Chellappa say that New Poetry seeks to create in the internal eye an image and thereby trigger an illusion of reality in the external eye. One is tempted to recall Shakespeare's words that "the poet's eye in a fine frenzy rolling doth glance from earth to heaven, from heaven to earth and gives to airy nothing a local habitation and name." We have Prof. Sivathambi declaring that "while New Poetry has an element of broken sound structure it has an unbroken inner rhythm." In this process a new poetic language has been evolving.

The First Phase

The first phase of this movement named itself Vasana Kavithai or Prose Poem. The first Vasana Kavithai was Kaadhal (love) by Na. Pichamurthi and was published in 1934 in the journal Manikkodi, which blazed a new trail in Tamil literature. Na. Pichamurthi and Ku.Pa. Rajagopalan initiated this new trend. Ka.Naa. Subrahmanyam's (Ka.Naa.Su) first poem Manappenn published in 1939 is viewed

as the pioneer in New Poetry consciousness. But Pudu Kavithai or New Poetry as a distinct term was first used by Ka.Naa.Su. in a 1959 essay in the journal Saraswathi. This was evidently adopted from the parent English term.

The initial phase of the New poetry movement substantially discarded the norms of yaappu or form or sandham or musicality of Tamil poetic tradition. This could partly be attributed to these poets' lack of familiarity with this tradition and to their exposure to the modern English literary trends. There was also a conscious rejection of the 'progressive orientation'. These poets were firmly of the view that poetry is based on an individual's experience and reflects the individual's feelings and reactions. While recognising the pitfalls in any attempt at precise periodisation of different phases, the initial phase may be attributed to the thirties, the forties and the fifties. The period 1944-1958 is generally considered to be a period of stagnation. By and large, the poetic output during this phase was sporadic though significant.

Ezhuththu Phase

The launch of Ezhuththu journal by C.S. Chelleppa in 1959 was a milestone event in the growth of Tamil New Poetry. The missionary zeal manifested by Chellappa in this effort was the stuff of legends. Over 700 pieces of New Poetry and many evaluative essays on the subject were published during the ten years of Ezhuththu's chequered life. It was a period marked by frustration over the belying of post independence hopes and dreams. The poems reflected this frustration and anger, and were also marked by an escapist retreat into man's inner realms. A sense of alienation from social reality was evident. These poets also avoided a growing tendency amongst many writers of the Dravidian movement to glorify a somewhat mythical golden age of the Tamils. The poets were mainly drawn from the urban middle class.

It should however, be recognised that an enrichment of the language of poetry and employment of metaphor in a new bold manner distinguished this phase.

Vaanambaadi school

Another distinct trend was the contribution of the Vaanambaadi (Skylork) school of Tamil poets. This school could be seen as a protest against the inward orientation of the Ezhuththu group of poets, and as a conscious adoption of a social orientation. The Vaanambaadi journal was launched in 1971 with a resounding declaration: "The eyes which seek camaraderie in the streets of the society... the hearts which throb on seeing famished faces... the souls which are dedicated to the

total upliftment of the human race... To those eyes, to those hearts, to those souls... the mission, the trend, the effect and the fruits of these creations will be clear. To them these epistles are dedicated."

Some critics have found in the Vanambaadi school a tendency to be somewhat loud and a certain lack of poetic finesse. Be that as it may, it succeeded in democratising the interest in New Poetry. While this movement did not succeed in converting poetry into an instrument of social change, it made poetry a more visible presence. It also spurred a large number of young men (and some young women) to try their hand in composing poems. It is interesting to note that some of the important names of this school have since turned to more contemplative expression.

Eighties/Nineties

While the New Poetry of the seventies used metaphors and symbols rather excessively, the trend was reversed during the eighties. Conveying became the primary thrust. The dichotomy between the inward vision and the outward vision which was pronounced during the seventies started unraveling during the later part of the eighties. Surveying the poetic scene during the eighties, Sirpi Balasubramaniam finds a few significant developments: toning down of loud leftism, the inward-looking poets moving towards the society; and attempts to capture nuances escaping the net of words.

Three important developments mark the New Poetry field during the nineties and beyond: patronage for New Poetry amongst mass circulation journals; the emergence and visibility of a member of significant women poets; and the voice of the dalits reverberating in the portals of poetry.

The patronage of popular journals has been having a twin impact on New Poetry. This factor has enhanced New Poetry's visibility and popularity. With a large number of journals seeking to fill up a predetermined quota of pages with poetry, there has been a mushrooming of poets and poems. A significant proportion of this crop has been mediocre, bizarre and even absurd. Fractured prose with some comical turn of phrase is dished out as poetry.

Women Poets

A major arrival in Tamil New Poetry is the vital, new-found voice of the women poets. Sangam poetry dealt with the beauty of the female form and the love and longing of a woman waiting for the lover. Later poetry tended to focus on female beauty and some tended to caricature female body as a lump of voluptuous aberration. Possibly the first poet to look at the soul and suffering of women was

Bharati. The women poets of today bristle against the male chauvinist obsession with the female body as a mere object of sensual pleasure. Their poems resonate to their mental anguish, suppressed self, their body-anchored pains and urges and a desperate urge for self-fulfilment. Female sexuality; how it encounters reality at the social, familial and personal levels; how do female bodies and psyche get impacted by these encounters-these issues find expression braving age-old taboos. It is, however, worth registering that these are not the exclusive concerns of the women poets.

The need to grow beyond a gender straitjacket is also recognised. Poet Malati Maitri's voice : "This I x You dichotomous categories do not have gender identity. While it may sometimes be evident, this is not necessary to take poetry forward. When I x You categorisation is subjected to body or gender identities, they truncate the realm of poetry." I believe that as 'feminist poetry' enters the next phase, personality fulfilment and larger social concerns would replace female sexuality and male chauvinism as major poetic thrusts.

Dalit Poets

The angry and assertive poetry of the dalit poets is a major phenomenon in New Poetry. Many dalit poems are simmering cauldrons of raw anger and festering feelings of hurt. They seek to subvert the sacred norms of elitist aesthetics and to plant their own alternative aesthetics. Lingo and terms hitherto treated as out of bounds in literature have an audacious presence in their poems. Sacred icons are challenged and pilloried and are replaced by the marginalised grassroot counterparts. Their poetry is a rebellion against the totality of the ritual, social and literary values of the elite communities. In several 'dalit' poems, one can encounter elemental vigour and infectious vibrancy.

Siddhalingaiah's observations provide an interesting angle to dalit literature: "The term 'dalit' should not be truncated to symbolise a caste. The term 'dalit' should become a symbol of anguish and not of exploitation. It should blossom as a symbol against exploitation, violence and atrocities. The term should signify indignity, insecurity and revolt."

New Forms

Another trend in Tamil New Poetry is the adoption of poetic forms from the literatures of other countries eg. haiku, limerick and shinryu and innovative combinations of these forms. Poets Erode Tamilanban and Abdul Rahman have taken notable steps in this direction. Here again, one finds a mushrooming of imitations of indifferent quality.

Poetic Fragments

This section attempts to capture a few representative fragments from the works of the poets of this genre.

First, the spirit of poetry. There are two broad trends. Total immersion in experience and manifesting the authentic experience through the inevitable and inadequate medium of words. Another trend less and less in evidence, is to use poetry as an instrument of change.

The doyen Ka.Naa. Subrahmanyam's exhortation is forthright:

"You want poetry?
Sharpen your words
Discard music
Breathe life into metaphors
Unsnarl your thoughts

Don't's convert poetry into
A dark attic
To store your junk."

Sundara Ramaswamy, a pioneer in the field, has this counsel to offer to a woman aspirant - unqualified immersion:

"As you scoop
With your hands
Water from the river
To quench your thirst
Find out your mind's language.

Remove your bra fully
And suckle time's babes.

Between you and your experiences
Discard your clothes completely
And assume nakedness.

Copulate with smoky haze
And conceive truth
With great bliss."

A young poet (Thamizhachi) finds poetry "lingering as a granular residue between the emotional orgasm and the obstinate filter of words"

Sukumaran brings out the touching rhythm of silence:

"More than the rain's torrent
Wonderful
The residual drops
Dallying in the leaves."

The Vaanambaadi (Skylark) group of poets had a clear role definition for their poetry - to change the world with their left-leaning rhetoric. A clarion call to the skylarks:

"Oh! Skylarks!
Immersed
In a penance of words
For break of dawn
Oh! Skylarks!

Which of you
Will sing
The lever poem
To turn over
This round world?" (Mu. Metha)

The iconic image of mother is a familiar refrain in Tamil New Poetry, cutting across the gender divide among the poets. Kanimozhi luxuriates in the aroma of her mother's womb:

"Led by life's needs
I've travelled distance long
But only I do know
How much I crave
To sprinkle her womb's aroma
All over my house
And snuggle and sleep."

The enduring love of the mother is brought out with a certain sensitivity by Raja Sundararajan:

"Seeds get scattered
In four corners
And strike their own roots.
But the mother carries to her grave
The enduring abdominal marks."

Children's charm had been a subject matter in Tamil poetic tradition. Tamil New Poetry continues this tradition.

In Erode Tamilanban's world,

"Hundred strains in the lyre
For caress by an infant lisp
In silent deep penance."

Vennila's empathy is touching:

"Plied by
Their games
Brim
With
The make-believe
Of Children.

Afraid to spill their glee
I skirt around the toys
And sweep the floor."

Philosophical reflections do leave their mark on the New Poetry canvas. An example:

"Rowing the ferry
From this shore to that shore
Again, again, again
Which shore is my shore-
I am lost.

The flowing river
Breaks into a smile." (Kalyanji)

Traditional Tamil poetry had a major interest in Nature's beauty with a notable lack of emphasis on the human predicament. While this approach has been reversed in New Poetry, Nature has not been totally marginalised. Ponnidasan's beautiful picture of the dawn is a good example of Nature poetry:

"..........
Grass on the field ridge
Moist with dew's kiss
Wets my bare feet.

Through the field-waters
The moon
Stumbling upon the rice-stalk
Rises and walks
With me.

Gentle breeze-
Shimmers
Over the emerald carpet of seedlings.

....

On the pale crimson sky
A dot of blood
A sandal bowl aflame
A fruit of sheer light
Slowly and softly opening its eyes-
The Sun"

The women and dalit poets register their voices with refreshing candour and transparent assertiveness.

Their ennui, frustration over marital insensitivity and an urge for self expression mark the woman poet's voice.

The grind of ennui and aimlessness:

"For each day's lingering death
I rise alive
Each morning.
For droplets of joy
Of an unknown day
Bearing the cross of
Constant sorrow....

For the mere hunger of tomorrow
Endless grind of today..." (Satara Malathi)

The crushing insensitivity of the life-partner:

"The breeze
That caresses me
Knows
My softness

The life
That mutilates and destroys me
Knows
My tenacity
....
My poems
My volcanoes
Know
Me

And you -
Never knew
Anything
Which ever happened to
Me." (Salma)

And, the woman's daring declaration of herself.

"The earth's aroma,
The haughtiness of the mountains,
The current of the river-
These simmer within me
I have no means to control them!

Through the nine holes of my body
Dreams keep gushing forth." (Kutty Revathi)

The ringing presence of the dalit voice is a notable phenomenon in Tamil New Poetry. Pride in their origin, visceral anger at their age-old oppression and a new awakening, provide the staple for their poetic expression.

The Parai (the drum associated with the term 'pariah') becomes a symbol of resurgent identity:

"The more it is singed
Tighter gets our parai
....
In the confluence
Of thunderous parai beats
Boil the rage of ages-
As the heartbeats of the deprived...
As the voice of the oppressed." (Anbadavan)

The gauntlet of a new form of poetry is thrown into the ring:

"Acid word burnt its way into my bead
And I sculpted it into a poem.
A poem just like me
A dark poem
A poem with a tail
A rebel of a poem
A poem that burst open
The door stuck with rust
A poem that broke the laws
And stripped god naked
....
A poem that trod forbidden terrain
A poem that defiantly refused
To enter sanctified domain." (N.D. Rajkumar)

Process of Selection

An explanation of the rationale for the selection of poems included in this volume may not be out of place. 'Beauty is in the beholder's eye' is an oft-repeated cliche. Basically poetry is an intimate emotional bridge between the poem and the reader. It touches a vital chord in the reader in an indescribable manner, lingers for a while and vanishes. Vibrant elements of culture participate in this process, playing both enhancing and attenuating roles. In a fine concert of Carnatic music, when the artist journeys through the nuances of a raga, the listener also accompanies him in the melodic journey. For this symbiotic relationship, the rhythm must reside within the listener, waiting to be touched by the artist. Similarly the 'writerly text' relates to the 'readerly text'. There is a weave of concordance and variance in this exchange. Where and how I see and feel poetry is strongly influenced by my cultural background, emotional sensitivity, receptivity at the moment and objective experience.

These factors broadly informed the process of my selection. It was also limited by the extent of my access. I cannot claim to have exhaustively read and reviewed the whole gamut of Tamil New Poetry. I must have read over a hundred poem collections of individual poets. Some of the published anthologies were also of great help. The selection process went through this churn. The first published volume contained 90 of these poems. This is the second volume. *No poet included*

*in the first volume has been included in this volume.*The poems have been arranged in the ascending order of the years of birth of the poets. The poems of the poets whose years of birth could not be ascertained have been placed at the end, in the alphabetical order of the names of the poets.

The alphabetical order of the names of the poets and the bio-notes on the poets have been presented at the end. It is regretted that the bio-information in respect of a few poets could not be ascertained.

Challenges in Translation

I have faced two major challenges in translating poetry. One is to bridge the culture gap between the source language and the target language, particularly between Tamil and a non-Indian language like English. The more daunting challenge is to recreate the emotional vibration and the rhythm of the original.

I found no sovereign formula for success here. There is no substitute for a constant search marked by honesty, judgement and sensitivity. I adopted as a guiding principle that there should be no violence to the cultural and emotional flavour of the original.

My translation of poetry is almost solely determined by the way I have internalised it, and by the frequency of my resonant vibrations. In short, it is driven by my 'readerly text'. It is possible that I might translate the same poem differently at a future date, in an altered frame of mind. I have also shared my translation with most of the poets and attempted to factor in their comments to the extent I consider appropriate.

I have constantly been alive to the following imperatives: sensitivity in the choice of words; the need to capture in the target language the rhythm of the original, the charm which winks at us from the spray of words, the soft touch of the poet in our inner depths, and the eloquent silences buried behind and between the words in the original. The most challenging aspect is to seize the life animating the poem, its dhwani; this done, one finds words to be friendly and forthcoming. But it is easier said than done.

My friends Dr. V. Arasu (Professor of Tamil Literature, University of Madras), Dr. M. Rajendran (Director, Department of Tamil Development, Government of Tamilnadu) and Dr. Sirpi Balasubramaniam (Sahitya Akademi Awardee for Poetry) were kind enough to review an earlier version of this Introductory Note and offered valuable comments. My sincere thanks to them. I am also very thankful to the poets

for their enthusiastic response and co-operation to this effort. My special thanks to Latha Ramakrishnan ('Rishi') for her considerable help by lending me a number of poetry collections.

I am indeed happy that the International Institute of Tamil Studies (IITS) is publishing this volume. I understand that this is the first volume of modern Tamil poetry translation in their rich portfolio of publications. This makes me doubly happy and grateful. I am particularly thankful to Dr. M. Rajendran (Director, IITS) for his enthusiastic support in bringing out this volume.

There is evidence of interest in Tamil literature amongst non-Tamils. Many Tamil youngsters in India and abroad, for various reasons, are not conversant with the Tamil language, but are interested in savouring modern Tamil literature at least in English translation. If this volume should provide them a useful window to Tamil New poetry, I would feel fulfilled.

Chennai
August 1, 2007

K.S. Subramanian

CONTENT

Foreword ... iii

Introductory Note ... v

1. The Sun ... 2
   - *Subramania Bharathi (1882)*
2. The Wind ... 4
   - *Subramania Bharathi (1882)*
3. The World is Yours ... 8
   - *Bharathidasan (1891)*
4. A Lullaby to a Girl Child ... 14
   - *Bharathidasan (1891)*
5. What for? ... 18
   - *Ku.Pa. Rajagopalan (1902)*
6. The Sap ... 20
   - *Ku.Pa. Rajagopalan (1902)*
7. We are the Dead ... 22
   - *Kashyapan (1919)*
8. The Blind Fly ... 24
   - *Vallikkannan (1920)*
9. A Spring of Fancy ... 28
   - *M. Karunanidhi (1924)*
10. My Questions - Any Answers? ... 32
    - *Kannadasan (1927)*
11. Chariot Festival ... 36
    - *Mahakavi (1927)*

Note : The year of birth of the poet is indicated within parentheses

12. Ordeal by Fire ... 40

- *Kulothungan (1929)*

13. Identity ... 42

- *Puviyarasu (1931)*

14. We carry the Burden of Two Thousand Years ... 44

- *Murugayyan (1935)*

15. The Sublime - The Ridiculous ... 50

- *K.M. Kothandam (1938)*

16. Untitled ... 52

- *Meera (1938)*

17. Round and Round ... 54

- *Abi (1942)*

18. I think of Death ... 56

- *Naa. Kamarasan (1942)*

19. Utensils ... 62

- *Tha. Pazhamalai (1943)*

20. Freedom ... 66

- *Vatsala (1943)*

21. The Seashore ... 70

- *Va.Ja.Sa. Jeyabalan (1944)*

22. Poetic Mind ... 74

- *M.A. Nuhman (1944)*

23. The Mirrage ... 78

- *Deepaprakasan (1945)*

24. Movement ... 82

- *Gopi Krishnan (1945)*

25. Position ... 84

- *Narano Jayaram (1945)*

26. Revelation ... 86

- *Bala (1946)*

27. The Market Place ... 88

- *Lavanya (1946)*

28. Parrots Parrots ... 92

- *R. Rajagopalan (1946)*

29. The Door ... 96

- *Naa. Vichvanathan (1946)*

30. The Worm ... 102

- *Devadevan (1948)*

31. Footprints ... 104

- *Krishangini (1948)*

32. The life ... 106

- *Nanjil Nadan (1948)*

33. Would Rather not Die on a Holiday ... 108

- *Booma Eswaramoorthy (1950)*

34. The Continuing Grind ... 110

- *Malathi (1950)*

35. The Wound ... 112

- *Su. Vilvaratnam (1950)*

36. In the same Place ... 114

- *K. Anandh (1951)*

37. The Other Side ... 116

- *Atmanam (1951-1984)*

38. Penance ... 118

- *G. Rajaram (1951)*

39. Neighbour's Garden ... 120

- *Raja Sundararajan (1952)*

40. The Radiant Sun of my Home ... 122

- *Tilakavathi (1952)*

41. Untitled ... 128

- *P. Krishnaswami (1954)*

42. A Dream I hold fast ... 130

- *Raja Chandrashekar (1955)*

43. The Gun ... 134

- *Abbas (1956)*

44. Ammi ... 136

- *Vaigai Selvi (1956)*

45. An Intense Experience ... 140

- *Rishi (1957)*

46. Possibilities ... 142

- *Sukumaran (1957)*

47. Untitled ... 144

- *Kavya (1958)*

48. Untitled ... 146

- *Srirangam V. Mohanarangan (1958)*

49. Part of a Dream ... 148

- *Paavannan (1958)*

50. A Mercurial Statue ... 150

- *V. Renganayaki (1958)*

51. Untitled ... 154

- *Era. Ananthi (1959)*

52. What a Change! ... 156

- *Rasi Azhagappan (1959)*

53. Untitled ... 158

- *Seshiah Ravi (1959)*

54. Untitled ... 160

- *Jayadevan (1960)*

55. Dalit ... 164

- *Raja Murugupandiyan (1960)*

56. The Vanished Children ... 166

- *Ilavalai Vijayendran (1961)*

57. These Interviews! ... 170
- *Thalaiyaari (1961)*

58. What Do you know about pigs? ... 174
- *Jayamohan (1962)*

59. Untitled ... 176
- *S.L. Narasimhan (1962)*

60. A Spray of Dreams ... 178
- *P. Venkatesan (1962)*

61. Liberation ... 180
- *Manonmani (1963)*

62. Untitled ... 182
- *Ravi Subramanian (1963)*

63. Numbers ... 184
- *Joseph D. Samy (1964)*

64. Pain Marking Every Turn... ... 186
- *Senthooram Jagadesh (1964)*

65. Unregistered ... 190
- *Sibi Selvan (1964)*

66. The Mystery Man ... 192
- *Yavanika Sriram (1964)*

67. Like a Poem Uncompleted 196
- *Bava Chelladurai (1965)*

68. The Dumb ... 200
- *Brinda Sarathy (1965)*

69. Pebble on the banks of Gomuki river ... 204
- *Ilamurugu (1966)*

70. And again 208
- *Muthu Magaranthan (1966)*

71. Untitled ... 210
- *Perundevi (1966)*

72. Disarmed ... 212
- *Premaprabha (1966)*

73. For a Final Handshake ... 214
- *Sutradhari (1966)*

74. A Letter yet to be born 218
- *Yuma. Vasuki (1966)*

75. Puberty ... 224
- *Ilayabharathi (1968)*

76. The Bird ... 228
- *R. Purushothaman (1968)*

77. Matrimony ... 230
- *Salma (1968)*

78. The Sleep ... 232
- *Sugandi Subramanian (1968)*

79. Scattered Images ... 234
- *Devendra Bhupathi (1969)*

80. In the Beginning there was Void ... 236
- *M. Esther (1970)*

81. Alienness ... 238
- *Havi (1970)*

82. During the Interlude 242
- *Sethupathi (1970)*

83. Remembering the Faceless ... 244
- *Thulasi (1970)*

84. Dichotomy ... 246
- *Thai. Kandasami (1971)*

85. Untitled ... 250
- *Mathivannan (1971)*

86. Who am I ... 252
- *Tilaka Bhama (1971)*

87. Determination ... 256
- *Sivaramani (1972)*

88. The sketch of a Ruined Mandap ... 258
- *K. Stalin (1972)*

89. Torment ... 262
- *S. Uma Gibran (1972)*

90. Untitled ... 266
- *J. Francis Kripa (1974)*

91. Sands Dredged with Words ... 268
- *Mu. Sathya (1974)*

92. Anaemic Words ... 270
- *Sankara Ramasubramanian (1975)*

93. Intimacy ... 272
- *C. Sundarapandian (1975)*

94. Playing with Life ... 274
- *Che. Brinda (1976)*

95. A Lone Sob ... 276
- *Leena Manimegalai (1977)*

96. Untitled ... 278
- *Mahadevan (1977)*

97. My Soul ... 280
- *Kadarkarai (1978)*

98. Rain and You ... 282
- *Kavitha (1978)*

99. A Child's Window ... 284
- *Mukund Nagarajan (1979)*

100. Dictionary Entries ... 286
- *A. Amirtharaj*

101. Nature's Cuddle ... 290
- *T. Aravindan*

102. Untitled ... 294
- *S. Ganeshkumar*

103. Birthpangs ... 296
- *Jayan*

104. A Road's Dream ... 298
- *Latha*

105. Prayerly ... 302
- *Priyam*

106. Untitled ... 306
- *Thirumeni*

By Alphabetical order of Poets ... 308

Bio Notes of the Poets ... 315

TAMIL POETRY TODAY

ஞாயிறு

ஞாயிறே, இருளை என்ன செய்து விட்டாய்?
ஓட்டினாயா? கொன்றாயா? விழுங்கிவிட்டாயா?
கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய கைகளால் மறைத்து
விட்டாயா?
இருள் நினக்குப் பகையா?
இருள் நின் உணவுப் பொருளா?
அது நின் காதலியா?
இரவெல்லாம்நின்னைக் காணாத மயக்கத்தால் இருண்டு
இருந்ததா?
நின்னைக் கண்டவுடன் நின்னொளி தானுங் கொண்டு
நின்னைக் கலந்து விட்டதா?
நீங்கள் இருவரும் ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளா?
முன்னும் பின்னுமாக வந்து உலகத்தைக் காக்கும்படி
உங்கள் தாய் ஏவி யிருக்கிறாளா?
உங்களுக்கு மரண மில்லையா? நீங்கள் அமுதமா?
உங்களைப் புகழ்கின்றேன்.
ஞாயிறே, உன்னைப் புகழ்கின்றேன்.

- சுப்பிரமணிய பாரதி

THE SUN

Oh Sun! What have you done to Darkness?
Driven it? Slayed it? Gobbled it?
Have you embraced it and kissed it
And enveloped it in your radiant arms?
Is Darkness your foe?
Your prey?
Or your beloved?
Was it buried in a sheet of inky black through the night,
Pining for the warmth of your touch?
And has it melted in sweet surrender
In your effulgent presence?
Are you twins?
Has your mother ordained you
To take turns in protecting this world?
Are you both beyond the pale of death?
Immortal?
Praise unto you, Sun and Darkness!
Oh Sun! My salutations at your feet!

- Subramania Bharathi

காற்று

அசைகின்ற இலையிலே உயிர் நிற்கிறதா? ஆம்
இரைகின்ற கடல் - நீர் உயிரால் அசைகின்றதா? ஆம்
கூரையிலிருந்து போடும் கல் தரையிலே விழுகின்றது
அதன் சலனம் எதனால் நிகழ்வது? உயிருடைமையால்
ஓடுகின்ற வாய்க்கால் எந்த நிலையில் உளது? உயிர் நிலையில்
ஊமையாக இருந்த காற்று ஊதத் தொடங்கிவிட்டதே!
அதற்கு என்ன நேரிட்டிருக்கிறது? உயிர் நேரிட்டிருக்கிறது
வண்டியை மாடு இழுத்துச் செல்கிறது அங்கு மாட்டின்
உயிர் வண்டியிலும் ஏறுகிறது. வண்டி செல்லும்போது
உயிருடனேதான் செல்லுகிறது
காற்றாடி? உயிருள்ளது.
நீராவி வண்டி உயிருள்ளது; பெரிய உயிர்.
யந்திரங்களெல்லாம் உயிருடையன
பூமிப்பந்து இடைவிடாமல் மிக்க விசையுடன் சுழல்கின்றது
அவள் தீராத உயிருடையவள் பூமித்தாய்
எனவே, அவள் திருமேனியிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் உயிர்
கொண்டதேயாம்
அகில முழுதும் சுழலுகிறது
சந்திரன் சுழல்கின்றது. ஞாயிறு சுழல்கின்றது
கோடி கோடி கோடி கோடி யோஜனை தூரத்துக்கப்பாலும்

THE WIND

Does life throb in the tremulous leaf?
Yes.
In the roaring sea..... is all that water soaked with life?
Yes.
Stone dropped from roof, wings its way to ground.
This pulse of movement is
Spurred by its innate life.
Rustle of the brook is life manifest.
Silent air turns into a howling wind,
A stirring of its life.
A bull pulling the cart -
Breathes life into the wheels,
The cart becomes alive.
The soaring kite - it is alive.
The roaring steam train has life, too.
A big life.
All machines are propelled by life.

The earth spins and spins.
A reservoir of life is our
Mother Earth.
So, all things on her sacred body
Are vibrant.

அதற்கப்பாலும் அதற்கப்பாலும் சிதறிக் கிடக்கும்
வானத்து மீன்களெல்லாம் ஓயாது சுழன்றுகொண்டே தான்
இருக்கின்றன
எனவே, இவ்வையகம் உயிருடையது
வையகத்தின் உயிரையே காற்றெண்கிறோம்
அவனை முப்போதும் போற்றி வாழ்த்துதல் செய்கின்றோம்.

- சுப்பிரமணிய பாரதி

The universe is in a whirl.
The moon whirls, the sun too.
Billions and billions of miles away,
Even beyond
Further beyond
Into an abyss
Stars and planets in a constant spin.

So, this world bustle with life.
This life we have named the Wind.

And, morn noon and eve
We sing its glory
In joyous celebration.

- Subramania Bharathi

உலகம் உன்னுடையது

பள்ளம் பறிப்பாய், பாதாளத்தின்
அடிப்புறம் நோக்கி அழுந்துக! அழுந்துக!
பள்ளந்தனில்விழும் பிள்ளைப் பூச்சியே
தலையைத் தாழ்த்து! முகத்தைத் தாழ்த்து!
தோளையும் உதட்டையும் தொங்கவை! ஈன
உளத்தை, உடலை, உயிரைச் சுருக்கு!
நக்கிக்குடி! அதை நல்லதென் றுசொல்!
தாழ்ந்துதாழ்ந்து தாழ்ந்த நாயினும்
தாழ்ந்துபோ! குனிந்து தரையைக்கௌவி
ஆமையைப் போலே அடங்கி ஒடுங்கு!
பொட்டுப் பூச்சியே, பன்மைத் தேரையே
அழு! இளி! அஞ்சு! குனி! பிதற்று!
கன்னங்கருத்த இருட்டின் கறையே
தொங்கும் நரம்பின் தூளே! இதைக்கேள்;
மனிதரில் நீயுமோர் மனிதன்; மண்ணன் று!
இமைதிற! எழுந்து நன்றாய் எண் ணுவாய்!
தோளை உயர்த்து சுடர்முகம் தூக்கு!
மீசையை முறுக்கி மேலே ஏற்று!
விழித்தவிழியில் மேதினிக் கொளிசெய்!
நகைப்பை முழக்கு! நடத்து லோகத்தை!
உன்வீடு - உனது பக்கத்தின் வீட்டின்
இடையில் வைத்த சுவரை இடித்து
வீதிகள் இடையில் திரையை விலக்கி
நாட்டொடு நாட்டை இணைத்து மேலே

THE WORLD IS YOURS

Burrow a pit
Sink into it
Sink deep!
You spineless worm
Revelling in the pit's depth,
Lower your head, bend your face
Let your shoulder slump
Let your lips droop
Shrivel your measly
Mind body and life
Lap up the sludge
And glorify it
Sink lower lower lower
And grovel like a dog
Bow and scrape the floor
Bury into yourself
And shrink like a tortoise
You mean insect!
You ugly toad!
Weep
Giggle
Fear
Buckle
Blabber

ஏறு! வானை இடிக்கும் மலைமேல்
ஏறு விடாமல்! ஏறு மேன்மேல்!
ஏறிநின்று பாரடா எங்கும்
எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களைப்
பாரடா உனது மானிடப் பரப்பைப்
பாரடா உன்னுடன் பிறந்த பட்டாளம்!
'என்குலம்' என்றுனைத் தன்னிடம் ஒட்டிய
மக்கட்பெருங்கடல் பார்த்து மகிழ்ச்சிகொள்!
அறிவை விரிவுசெய்! அகண்டமாக்கு!
விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு மக்களை!
அணைந்துகொள்! உன்னைச் சங்கமமாக்கு
மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு!

You, stain of dark night!
A fragment of limp nerves!
Listen to me:
You're a man among men
Not a mere lump of inert clay
Open your eyes
Arise and think boldly
Raise your shoulders

Lift your luminous face
Twirl your moustache upward
Shed light on the world
With your eye's lustre
Let out a thunderous laughter
Rule the world around
Break asunder the walls
Between you and your neighbours
Tear down the curtains
Between streets
Link nation with nation
And climb
Climb the peaks kissing the skies
Climb and rise higher yet higher
Perched at the heady height
Scan the world far and wide
Drink in the sight of the human expanse
Look at the battalion of your brethren
Rejoice in the ocean of humanity
Embracing you in its eager arms
Widen your mental horizon
Let universe be its rim
Engulf the human race
In loving embrace
Proclaim aloud that
The ocean of humanity is Me.

பிரிவிலை எங்கும் பேதமில்லை
உலகம் உண்ணஉண்! உடுத்த உடுப்பாய்!
புகல்வேன் 'உடைமை மக்களுக்குப் பொது'
புவியை நடத்துப் பொதுவில் நடத்து!
வானைப் போல மக்களைத் தாவும்
வெள்ளை அன்பால் இதனைக்
குள்ள மனிதர்க்கும் கூறடா தோழனே!

- பாரதிதாசன்

No division
No difference
No discord
Eat-with the world
Dress-with the world

Listen to my heartbeat:
The world's wealth
Is the peoples' wealth
Rule the world
Common good as pole star

Like the sweep of the skies
Enveloping the earth
Reach this love's essence
To the dwarfish minds
My comrade!

- Bharathidasan

பெண் குழந்தை தாலாட்டு

ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ
ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ
சோலை மலரே! சுவர்ணத்தின் வார்ப்படமே!
காலைஇளஞ் சூரியனைக் காட்டும் பளிங்குருவே!

வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
பெண்மையினால் உண்டென்று பேசவந்த பெண்ணழகே!
நாய் என்று பெண்ணை நவில்வார்க்கும் இப்புவிக்குத்
தாய்என்று காட்டத் தமிழர்க்கு வாய்த்தவளே!

வெண்முகத்தில் நீலம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
கண்கள் உறங்கு! கனியே உறங்கிடுவாய்!
அன்னத்தின் தூவி அனிச்ச மலரெடுத்துச்
சின்ன உடலாகச் சித்தரித்த மெல்லியலே!

மின்னல் ஒளியே, விலைமதியா ரத்தினமே!
கன்னல் பிழிந்து கலந்த கனிச்சாறே!
மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு, மணக்கவரும் கற்பூரப் பெட்டகமே!

வேண்டாத சாதி இருட்டு வெளுப்பதற்குத்
தூண்டா விளக்காய்த் துலங்கும் பெருமாட்டி!
புண்ணிற் சரம்விடுக்கும் பொய்ம்மதத்தின் கூட்டத்தைக்
கண்ணிற் கனல்சிந்திக் கட்டழிக்க வந்தவளே!

தெய்வீகத்தை நம்பும் திருந்தாத பெண்குலத்தை
உய்விக்க வந்த உவப்பே! பகுத்தறிவே!
எல்லாம் கடவுள் செயல் என்று துடைநடுங்கும்
பொல்லாங்கு தீர்த்துப் புதுமைசெய வந்தவளே!

A LULLABY TO A GIRL CHILD

Aaraaro aarariro aarariro aaraaro!
Aaraaro aarariro aarariro aaraaro!
Oh! dainty flower! My golden doll!
Marble icon embodying the rising sun!

Oh! beautiful womanhood!
Come to proclaim
Woman embodies all
The treasure and glory of mankind
To those who revile
Woman with disdain
Blossomed you have
As a blessing of the Tamils
As the mother of this world!

Oh! My bundle of charm
Fashioned out of
Swan's feathers and silken petals!
Blue eyes dancing on your fair face -
Rest them, my darling!

Oh! Dazzle of lightning, priceless jewel!
Nector all sweetness!
Come have you
As a breath of fragrant freshness
To drive away
The musty stench of superstition.

வாயில் இட்டுத் தொப்பை வளர்க்கும் சதிக்கிடங்கைக்
கோயிலென் று காசுதரும் கொள்கை தவிர்ப்பவளே!
சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
நாணி உறங்கு நகைத்துநீ கண்ணுறங்கு

- பாரதிதாசன்

Come have you
As a luminous lamp
Radiating healthy light
To banish the inky black
Of pestilent caste
As fury incarnate
To scorch out of business
Peddlers of false religions
Spreading harm and hate.

Oh! Pillar of rationality!
Come have you
To save our incorrigible women
From helpless surrender
To gods aplenty.
To usher in a new age
Wiping out the shame
Of fatalistic submission
Of life to gods' whims.

Come have you
To flush out the idiocy
Of paying ransom to temples
Those dens of exploitation.

These folks
Plant a tilak on a lump of dung
And melt in prayer!
Shame on you, you declare...
Now, close you eyebuds, my angel!

- Bharathidasan

எதற்காக?

பாம்பே, படமெடுத்து நீ ஏன் இப்படி
மகுடி முன் மெய்மறந்து ஆடுகிறாய்?
பாம்பாட்டிக்குப் பிழைப் பளிக்கவா?
இல்லை, இல்லை!
ஆடியாடியுன் ஆவலைத் தீர்த்துக் கொள்ள!

ராதே! குழலோசை கேட்டேன் நீ
காதல் கொண்டு கானகமெல்லாம் ஓடுகிறாய்!
கண்ணனுக்குன் கண்ணோக்கின்ப மளிக்கவா?
இல்லை! இல்லை!
ஓடியோடியுன் உள்ளப் பூரிப்பைக் கொட்ட!

பெண்ணே, புருஷனுக்கேன் இப்படிப் பணிந்து
அடிமைபோல இட்டதெல்லாம் செய்கிறாய்?
'பண்ணு' என்று சொல்லும் புருஷனுக் கஞ்சியா?
இல்லை, இல்லை!
இட்டதைச் செய்து செய்து உணர்ச்சியை அடக்க.

- கு.ப. ராஜகோபாலன்

WHAT FOR?

Oh Serpent!
Your hood in an entranced dance
To the tune of the charmer's pipe
Why?
To support the charmer's living?
No, no!
To dance your way to fulfilment!

Oh Radha!
At the flute's melodious strains
You frolic your way in the wild
In love's ecstacy.
Why?
To fill Krishna's eyes with joy?
No, no!
To jump and dance
And pour out your heart's rapture!

Oh Woman!
You bow down to your husband
And perform all chores as a vassal
Why?
Out of your fear of the husband?
No, no!
To drown in your work
And stifle your emotions.

- Ku. Pa. Rajagopalan

உரம்

என் உயிரின் ஊன்றிய வேரடிகளில்
என் உடலை யோர் உணர்வுரமென இட்டு
வாடிய இலைகளில் இரஸாயன மொன்றேற்றி
சோர்வினை யகற்றிச் சுரப்பினைக் கொடுத்தாய்
உருவேற்றும் ரஸம் ஊர்ந்தேறிச் சென்று
கிளையும் காம்பும் குமுறவே தூண்டி
மொட்டையும் மலரச் செய்கின்றது!
நானடைய முடியாதென வகற்றிய ஆர்வம்
என் கைக்கெட்டிய கனியாகின்றது!

- கு.ப. ராஜகோபாலன்

THE SAP

In the grassroots
Of my life,
Feeding my body
As the sap of
Emotional vibrations;

You performed
A chemical miracle
On shrivelled leaves,
Removed their debility
And endowed them
With new lifeblood.

The transforming essence
Courses its way up
Imparting energy
To the branches and stems
And the buds
Are bursting into bloom!

My crippled ardour
Seemingly out of my reach
Gets a shot of adrenalin
And is a fruit within my grasp!

- Ku.Pa. Rajagopalan

நாங்கள் இறந்தவர்கள்

நாங்கள்
இறந்தவர்கள்
அந்தகாரத்தின் ஆழத்தில் நின்று
எங்களை
ஏன் அழைக்கின்றீர்கள்?
அன்று
எங்களைச்
சுட்டெரித்த காட்டில்
இன்று
தென்னைமரங்கள் தழைத்தோங்கி
கொத்தாய் குலைவிட்டன.
பாலைகள் பத்தும்
கொன்றைகள் இரண்டும்
பூத்துச் சொரிந்து
மணம் எறிந்து
நிழல்பரப்ப
எங்களை ஏன் அழைக்கின்றீர்கள்?

நாங்கள்

பழைய நினைவுகள்
பிரக்ஞை அண்டங்கள்

அணுப்பிளந்து தெறிக்கும்
அனல் புள்ளிகள்
நாங்கள் இறந்தவர்கள்.

- காசியபன்

WE ARE THE DEAD

We are the dead
Why call us
From your depths of darkness?

The crematorium
Where
You burnt us to ashes
Is flourishing today.
Lush coconut palms
Are burdened with nuts.
Ten creepers
Two laburnums
Are full of bloom
Spreading their fragrance
Shedding their shade.
Why
Call us now?

We
Old memories
Clusters of consciousness

Fiery dots
Spurting from split atoms

We are the dead.

- Kashyapan

குருட்டு ஈ

ஒளிநன் று; ஒளியே அமுதம்
அது இனியது; வாழ்வு தருவது.
உண்மை; நான் மறுக்கவில்லை!

வெள்ளம் பெருகி ஓடினும்
நாய் நக்கியே குடிக்கும்.
வெள்ளமாய் ஒளி
வெளியை நிறைக்கிலென்?
உள்ளக் குகையில்
இருட்டே இருந்தால்
உலகமும் இருளாம்....

விளக்கை ஏற்றினேன்
வெடித்துச் சிரித்தது பேரொளி.
கிர்.... ர்ர்...... கிர்.
என்ன இரைச்சல்?
ஏனிந்தச் சுழற்சி?

ஒரு ஈ
சுற்றுது! சுற்றிச் சுற்றி,
சுழன் று மோதி,
விழுந்து எழுந்து
மேலும் சுற்றிச் சுற்றி மயங்குது.

குருட்டு ஈ
இருட்டில்லை எனினும்
வழி புரியலை அதுக்கு!

THE BLIND FLY

Light is good; Light is nectar;
It is angelic; it is life-giving
I deny not!

River may be in spate
But the dog only laps its drink.
What if a flood of light
Illumines the sky?
If the mind's cavern
Is steeped in darkness
The world is dark too...

I lighted the lamp
The bright light
Burst into laughter.
Grr... Rrr... Grr...
Why this din?
Why this swirl?

One fly
Swirling around
Round and round
Swirls and dashes
Decends, rises
Swirls around
And is in a daze.

வெளியெலாம் வெளிச்சம்,
அறையுளும் வெளிச்சம்,
நடுவிலே கதவு - அதில்
சட்டமிட்ட சதுரக் கண்ணாடி
வர்ணமிலா வெறும் கண்ணாடி.

அறைக்குள் ஒரு குருவி.
சிறகு விரித்துச் சிவ்வென்று பாயுது.
மோதுது. மீண்டும் பாய்ந்து,
மீண்டும் மோதி
மீண்டும் மீண்டும்
கண்ணில் குத்துது வெளியொளி
கருத்தில் பதியலை இடைத் தடை!
வெளியின் ஒளிமட்டும் போதுமோ,
உள்ளத்தில் இருளே மண்டிக் கிடக்கையில்?

- வல்லிக்கண்ணன்

Blind fly -
It is not dark
But it knows not its way!
It is bright light,
The room all lit up.
A door in the middle
In it
A square framed glass
Transparent

A little sparrow in the room.
Spreads its wings
And darts forth.
Bangs against the glass,
Bangs again,
Again and again.
The light outside hits its eyes.
But it cannot register
The transparent barrier.

Of what avail light outside
When mind is
But a trench of darkness?

- Vallikkannan

கற்பனை ஊற்று

ஆர்லந்தோ என்னும் நகரில் அரியதோர் ஏரியிலே
அழகிய மத்தாப்பூ ஊற்றொன்று கண்டேன்.
ஒளி விளக்குப் போடுகின்ற தாளத்திற்கு
ஒரு லயமும் பிசகாமல் ஆடுகின்ற
நீரூற்று ஆட்டக்காரி நாட்டியத்தின்
நேர்த்தியென்ன சொல்வேன்!
பசும்புல் தரைமீது பால் நிறத்துப்
பனிக்கட்டி உருள்வதுபோல் ஒரு காட்சி - அதனைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே
'படக்' என மாறிவிடும் மற்றொரு காட்சி!
இப்படித்தான் இங்குள்ள 'அப்போலோ' கிளம்பிற்றென்று
இருள்கிழிந்து வானேறும் தீரின் கரங்கள்
பொற்கொல்லர் பட்டறையில்
பொன் பரப்பும் மஞ்சள் ஒளி
விற்பட்ட அம்பு போல
விர்ரென்று எழுந்துபாயும்,
கற்காலக் கொள்கை மனிதர்
கடவுளர்கள் சந்நிதியில்
காவுக்கு ஓர் உயிரை வெட்டும்போது
பீறிட்டுக் கிளம்புகின்ற ரத்தம் போலச்
சீறித்தான் தாவுதய்யோ சிவப்பு வண்ணம்
மார்கழித்திருநாளில் நம்மூரில்
மங்கையர்கள் திருவாயில்
பாவிரித்துத் தத்தம் தெருவாயில் பரப்பிப்
பூவிரித்து வைக்கின்ற கோலம் போல்
கண்கொள்ளாக் காட்சி கண்டேன்.
நல்ல வேளை -

A SPRING OF FANCY

Orlando city
A gorgeous lakeside . . . . .

Glimpse did I
A lovely sparkler spring
Dancing
To the rhythm and beat
Of flashing light and chime

Wordless am I
To capture the allure
Of the bewitching sway
Of the Spring Danseuse!

A rolling panorma -

Milky icecubes rolling
On emerald lawn

And a change
Sharp and swift.....

Recalling Apollo flight
Watery arms
Zooming skyward
Tearing enveloping darkness

Yellow glow of golden lustre
Of the goldsmith works
Darting forth
Like arrows from strung bows

தனியாக ரசிக்கின்ற வாய்ப்பெனக்குத்
தப்பினேன் அதனாலே!
பெண்ணொருத்தி அருகிலிருந்தால் நீருற்றின்
வண்ணத்தைக்கணக்கெடுத்து - மறுநாளே
வகைக்கு ஒன்றாய்ச் சேலை கேட்பாள்!

- மு. கருணாநிதி

Men of stone age minds
Slaughtering a throbbing life
At god's altar
And blood spurting in fury
As a chilling replay
A spray of crimson hue

Back in our shores
In nippy Margazhi morn
Our dear women
Humming hymns melodious
Decking front yards
With flowers of yellow plume
Planted in pretty kolams
I saw it in land distant
In eye-filling vistas

My good fortune!
Alone I savoured
The visual feast
So escape I did!
A damsel by my side
Engulfed will I be
By demands compelling
For sarees galore
In colours on show!

- M. Karunanidhi

கேட்கிறேன்; சொல்லுங்கள்!

பல்சான் றீரே! பல்சான் றீரே!
பகுத்துத் தொகுக்கும் பல்சான் றீரே!
கல், மண், தீ, நீர், காற்றெனப் புவியோர்
சொல்பொருள் அனைத்தும் தோன்றிய தெங்ஙனம்?
வானும் மதியும் மண்ணிடைக் கடலும்
தானே இயங்கும் தத்துவம் யார்செயல்?
ஒருதுளி விந்து உடலிற் புகுந்து
உயிரொடு கண்வாய் செவியென விரிந்து
பத்தாம் மாதம் பளிங்குபோல் வெளிவரும்
வித்தை யார் செயல்? விளக்கம் எப்படி?
ஏழில் ஒருவன் எழுபதில் ஒருவன்
சாவை யணைத்துத் தன்னை மறந்து
போவது எவ்விடம்? போனபின் எந்நிலை?
நுவலரும் நல்லோர் நோய்வாய்ப் படுதலும்
கயவர் கள்வர் காளைபோல் வாழ்தலும்
பூர்வஜென் மத்தின் புதிய தொடர்கதை
என்பர் சிலபேர்! ஏற்பீரோ, மாட்டீரோ?
கோடை வசந்தம் குளிர்பனி பூமழை
தோன் றுவ தெங்ஙனம்? சுழற் றுவ தெவ்விதி?
விஞ்ஞா னத்தால் விவர மறிந்து
அஞ்ஞானத்தை அகற்ற மாட்டீரோ?
சந்திர மண்டலம் தழுவிய ஞானம்
சாவைத் தடுக்கச் சக்தி இல் லாததேன்?
நானென நிமிர்ந்து நமதென முழங்கி
தானென வாழ்ந்து தரணியை மிரட்டி
ஆரவா ரித்த ஆதிக்கக் காரரும்
பள்ளி விழுந்து பாவமு ணர்ந்து

MY QUESTIONS- ANY ANSWERS?

Eh! The erudite scholars!
Eh! The analytical pedants!

Stone, sand, fire, water, air
How were these elements born?
Sky and moon and sea
Whose act propels them?
A sperm enters the body
Assumes life and form
Eyes mouth and ears flowering
Emerging as marble babe
Whose act this marvel?
How to unravel this mystery?
One at seven another at seventy
Embrace death sink into nowhere
Whither they? What thereafter?
The noble languish in disease
The vile and wily flourish
Just the overhang of last birth -
So some say! Agree, Reject?

Summer spring winter rains
How they appear? Under which law?
Scan the realm of science
Why not dispel ignorance?
Prowess conquering moon
Why powerless against death?

கொள்ளி வரைமனம் குமைந்ததன் காரணம்
அவனோ, பிறனோ? ஆட்டுவித் தான்எவன்?
மூலம் வித்து முளைப்பது பூங்கொடி
மூலம் விந்து முளைப்பது பாலகன்
மூலம் மேகம் முகிழ்ப்பது பொன்மழை
மூலம் இல்லாமல் முளைப்பன இல்லையே!
ஆயின் இந்த அவனிக்கு மூலம்!
யாரோ அறியேன் அவனை என்மனம்
இறைவன் என்பது எவ்வழி தவறாகும்?

பல்சான் றீரே; பல்சான் றீரே!
பதிலுரைப் பீரோ பல்சான் றீரே!

– கண்ணதாசன்

Arrogant, full of self-importance
Self-centered terrorising the world
Dictator who thundered and roared
Felled by disease filled with remorse
Burning within till the grave
Reason-he or someone else?
Who is directing this drama?

Seed the cause; sprouts the flower
Sperm the root; blossoms the child
Cloud the cause; unfolds the shower
No shower no sprout sans cause
Then the primal cause of earth's life?

I know not who is the cause
My mind prompts- He is God
How I can be wrong , at fault?

Oh! The erudite scholars!
Answer me, ye Scholars!

Kannadasan

தேரும் திங்களும்

"ஊரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் இழுக்கிறதே;
வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை"
என் று
வந்தான் ஒருவன்.

வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்
பெற்ற மகனே அவ னும்;
பெருந் தோளும்
கைகளும், கண்ணில் ஒளியும், கவலையிடை
உய்ய விழையும் உளமும் உடையவன் தான்;

வந்தான் அவன் ஓர் இளைஞன்
மனிதன் தான்.
சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகுதைத்து வானத்தே
முந்த நாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி!

"ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன் றி நின் றிடுதல்
வேண்டும்" எ னும் ஓர் இனிய விருப்போடு
வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம் பிடிக்க;

"நில்!" என் றான் ஓராள்
"நிறுத்து!" என் றான் மற்றோராள்
"புல்" என்றான் ஓராள்
"புலை" என்றான் இன்னோராள்
"சொல்" என் றான் ஓராள்
"கொளுத்து" என் றான் வேறொராள்

CHARIOT FESTIVAL

"The whole town has assembled
And is pulling the chariot;
Come along
Let us also give a hand"
Came that person.

He was too
An offspring of Mother Earth
Borne with pain
And blessed to see
A hundred autumns.
With broad shoulders,
Strong arms,
Eyes aflame with light,
Riding his cares
And determined to make it.

He came.
A young man
A homo sapien!
His 'elder brother'
Had taken a giant step
For mankind the other day -
Flew into space
On the wings of human intellect
Touched base on the moon
And returned a conqueror

He –
A hard-working youngster!

கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு
சில்லென்று செந்நீர் தெறித்து
நிலம் சிவந்து
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்த தேர்
வேர் கொண்டதுபோல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற
மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி.

முந்த நாள் வான முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றம்
அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது!

- மஹாகவி

"We should all work
In unison here" -
With this noble resolve
He came
Bowed his head in salutation
To get hold of the chariot rope.
"Wait!" said one
"Stop!" said another
"Low" shouted the third
"Untouchable" yelled another
"Kill" fumed one
"Burn" screamed another.

A stone came flying
A neck was slashed
A lip flew off with a jaw
A splash of blood
Ground turned crimson
A man lay spreadeagled
Slaughtered.
The chariot
Waiting to be pulled by the whole town
Screeched to a grinding halt.

Mother Earth
The fountainhead
Of the world and her children
Sat dumbfounded
Gazing at the spectre
Of her children's religion.
The kin
Of the man
Who conquered the moon
Just the other day
Lay on the ground
As dead scrap.

- Mahakavi

வெங்கனலில் குளித்தோரை வெயில் சுடுமோ

என்னைச் செதுக்குகிறாள் - இயற்கை
இன்னும் உயர்த்துகிறாள்
பொன்னைச் சுரங்கத்திலே -எடுத்தவள்
புட(ம்) இடுகின்றனள்.

சிற்றுளிக் காயமெலாம் -உடலைச்
செம்மைப் படுத்துதடா
பற்றும் துயர்நெருப்பில் -என துயிர்
பக்குவம் காணுதடா.

பொங்கிவரும் விழி நீர் - மனதைப்
புனித மாக்குதடா
வெங்கன லில்குளித்தோம் - எமை ஒரு
வெய்யில் சுடுமோடா?

- குலோத்துங்கன்

ORDEAL BY FIRE

Mother Nature
Sculpts me
Ennobles me
Digs out gold
From mine pits
And refines me.

Chisel strokes'
Trail of wounds
Lends value sublime
Leaping flames
Of grief engulf
Only to toughen me.

Tears well up
In my eyes
And cleanse my soul

We are children
Of ordeal by fire
Will mere sunrays
Scorch us?

- Kulothungan

அடையாளம்

ஆழங்கள் எனக்குள்
அகலங்களாகி விடுகின்றன
உயரங்களாகி விடுகின்றன
அடிக்கடி ....

அகலம் நீளத்தில் ஒன்றி
நீளமும் உயரமும்
ஒன்றில் ஒன்றொடுங்கும்

அப்புறம் அது
நாம ரூபங்களைக் கழற்றியெறிந்து
எங்கும் வியாபிக்கும்
நிர்வாணியாய்.....

அதில் என் அறிவு
தன்னை இழக்கும் போது

காலம் கைவசப்படும்

அப்புறம் பிறக்கும்
உணர்வில் தெரிவது
என் அடையாளம்.

- புவியரசு

IDENTITY

Often
Inside me
Depths become breadths
Become heights

Breadth merges in length
Length and height
Sink into each other

Then
It discards name and form
Pervades space
In cosmic nudity...

In that
My intelligence
Loses itself

And time within my grasp

Out of this churn
Emerges a sensitivity -
My identity.

- Puviyarasu

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு.....

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு
மூட்டை கட்டி அந்த முழுப்பாரம் பின் முதுகிற்
போட்டுக் குனிந்து புறப்பட்டோம் நீள் பயணம்
தேட்டம் என்று நம்பி, சிதைந்த பழம்பொருளின்
ஓட்டை, உடைசல், உளுத்த இறவல்கள்,
பீத்தல், பிறுதல், பிசகி உதிர்ந்தவைகள்,
நைந்த கந்தல் - நன்றாக நாறிப் பழுதுபட்டுச்
சிந்தி இறைந்த சிறிய துணுக்கு வகை-
இப்படி யான இவற்றையெல்லாம் சேகரித்து
மூட்டை கட்டி, அந்த முழுப்பாரம் கண் பிதுக்கக்
காட்டு வழியிற் பயணம் புறப்பட்டேம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு,

மூட்டை முடிச்சு முதலியன இல்லாதார்
ஆட்டி நடந்தார், இரண்டு வெறுங்கையும்
பாதை நடையின் பயணத் துயர் உணரா
மாதிரியில் அந்த மனிதர் நடந்தார்கள்.
அமிரிக்கப் பாங்கில் அவர்கள் நடந்தார்கள்.
மற்றும் சிலரோ வலிமையுள்ள ஆயுதங்கள்
பற்றி, முயன்று, பகை களைந்து, மேலேறி
விண்வெளியை எட்டி வெளிச்செல்லு முன்பாக
மண் தரையில வான வளப்பைச் சமைப்பதற்கும்,
வாய்ப்பைச் சமனாய்ப் பகிர்ந்து சுகிப்பதற்கும்
ஏய்ப்பை ஒழித்தே இணைந்து நடப்பதற்கும
நெஞ்சம் இசைந்தார்.
நிகழ்த்தினார் நீள்பயணம்.

WE CARRY THE BURDEN OF TWO THOUSAND YEARS

Ours an ancient burden of two thousand years.
Bent under the load
We have embarked on a journey, long.
Savouring it as treasure -
The fossilized junk
Scrap, odds and ends, decayed leftovers,
Rubbish, debris, mindless droppings,
Tattered remnants,
Rancid residues,
Scattered tidbits -
Collecting all these
Into a bundle
With eyes popping out
Under its crushing weight
We
Ventured on our journey
Into the forest.

Ours an ancient burden of two thousand years.

Those with no such burden
Walked with ease
Swinging their arms.
They walked
Not feeling journey's fatigue.
They walked
With 'African' abandon.

பின் முதுகிற் பாரப் பெருமை இலாதவர்கள்
இத்தனையும் செய்தார்.
இனியும் பல செய்ய
எத்தனிப்போம் என்றார்.
இவை கண்டும்
நாமோ
இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை அத்தனையும்
சற்றே இறக்கிச் சலிப்பகற்றி, ஓய்வு பெற்றுப்
புத்தூக்கம் எய்திப் புறப்படவும் எண்ணுகிலோம்.

மேலிருக்கும் மூட்டை இறக்கி, அதை அவிழ்த்துக்
கொட்டி உதறிக் குவிகின்ற கூளத்துள்
வேண்டாத குப்பை விலக்கி, மணி பொறுக்கி,
அப்பாலே செல்லும் அறிவு விழிப்பென்பதோ
சற்றேனும் இல்லோம்.
சலிப்பும் வலிப்பும் எழ,
பின் முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்ப்படுத்த
ஊருகிறோம் ஊருகிறோம்- ஓயாமல், ஊருகிறோம்.

பரந்த உலகோர் பலரும், சுமையைச்
சுருங்கும்படியாய்க் குறைத்துச் சிறிதாக்கிக்
கைப்பைக்குள் வைத்துக் கருமங்கள் ஆற்றுகையில்,
வெற்றுக்கை கொண்டும் வியப்புகளை ஆக்குகையில்
புத்தி நுட்பம், செய்கை நுட்பம், போக்கு நுட்பம்
என்பவற்றால்

Some others
Wielding powerful weapons
Vanquishing foes
Forging ahead
Conquering space.

Meanwhile
Set their heart
On fashioning heaven on earth
On equalising opportunities
On banishing exploitation.
On marching shoulder to shoulder
Have embarked on a long journey.
Those with no back-breaking load
Have these laurels.
Have vowed to achieve more.

But we -
Even after watching their strides,
Think not
To unload the ancient load
To remove fatigue
To rest awhile
And march with
Rejuvenated steps.

We have shunned the good sense
    To take down the load
    To unbundle the contents
    To discard the junk
    To garner the sublime
    To resume the long journey.

With pain and exhaustion
Weighing us down
We crawl and crawl
And crawl endlessly.

சித்தி பல எட்டிச் செகத்தினையே ஆட்டுகையில்,
நாங்கள் எனிலோ நலிந்து மிகவிரங்கி,
பின் முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்படுத்த
ஊருகிறோம, ஊருகிறோம் - ஓயவில்லை,
ஊருகிறோம்.

வேண்டாத குப்பை விலக்கி, மணி பொறுக்கி
அப்பாலே செல்லும் அறிவோ குறைவு
ஓ!
இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு;
பண்பாட்டின் பேரால் பல சோலி எங்களுக்கு.

- முருகையன்

Many in this Mother Earth
Lighten their load
Load but a backpack
Perform miracles
With hands free and supple
Lord over the world
With achievements amazing
Armed with nothing but
Right thinking
Right action
Right direction

But we keep crawling
With spirits jaded
Self-esteem at a low ebb
With burden weighing down
We crawl, keep crawling.

Discarding the unwanted
Treasuring but the jewels
Why can't we learn this?

Oh!
Ours a burden of two thousand years
Culture is a cross we carry.

- Murugayyan

விளம்பரம்

விண் முட்டும கோபுரம்
விரைந்தேன் உள்ளே
ஜீவகளை சொட்டும்
எழிலமிகு சிலை
சொககி நின்றேன்
எந்தக் கலைஞனின்
கை வண்ணமிது
விடை இலலை
சிலைககு மேலே
குழல விளக்கு
இனனார் உபயமென்று
பிரகாசமாக
எடுத்தியமபின
எழுத்துககள்.

- கோ.மு. கோதண்டம்

THE SUBLIME - THE RIDICULOUS

Gopuram kissing the sky
I rushed inside
A bewitching statue
Pulsating with life
I stood enthralled
Which artist
Created this marvel
No answer.

Above the statue
A ribbon of 'tube light'
"So-and-so's donation"
Screamed a line
In bold letters.

- K.M. Kothandam

*

செம்படவன் ஒருவன்,
இரண்டு வரால் மீன்களைப்
பிடித்து வருகிறான்;

நீ அவற்றை விலைக்கு வாங்கித்
தடாகத்தில் துள்ள விடுகிறாய்.

வேடன் ஒருவன்
இரண்டு புறாக்களைப்
பிடித்து வருகிறான்;

நீ அவற்றையும் வாங்கி
வானத்தில் பறக்க விடுகிறாய்.

நான்
என்றோ என்றோ
என் உள்ளுயிரை வாங்கி வைத்திருக்கும்
உன்னை வியந்து பார்க்கிறேன்

"என்ன பார்க்கிறீர்கள்... உங்களுக்கும்...."

"வேண்டாம்..... வேண்டாம்.....
என்னை மட்டும் விட்டு விடாதே!
விடுதலை செய்து விடாதே!"
என்று கெஞ்சுகிறேன்.

– மீரா

*

A fisherman
Catches two veraal fish;

You buy the two
Only to let them
Jump back into the pond.

A hunter
Catches two pigeons;

You buy them too
Let them wing their way
Into the blue sky.

Since a nameless yesterday
The core of my life
In your grip -
I look at you admiringly.

"No... No...
Pray not let me go!
Free me not from your hold!"
I implore.

- Meera

சுற்றி

செறிவூட்டியபடி
உன்னைநான் சுற்றி வருகிறேன்

இன்றுபோல் இல்லாமல்
இன்னொருநாள் போல இல்லாமல்

எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கும்
வெட்டவெளி
நின்று வேடிக்கை பார்க்க
உன்னைநான்
சுற்றி வருகிறேன்

உன்னைச் சுற்றி
வட்டங்கள் உருவான பின்
விலகிக் கொள்கிறேன்

இனி
வட்டங்கள்
செறிவூட்டியபடி
உன்னைச் சுற்றி வரும்

உன்னைச் சுற்றி
உன் செறிவு உருவானபின்
வட்டங்கள் விலகிக் கொள்ளும்

பின்
உன்செறிவு
செறிவூட்டியபடி
உன்னைச் சுற்றிவரும்

- அபி

ROUND AND ROUND

Imparting essense
I circle around you
Unlike today
Unlike another day
With the meandering
Outer space
Standing and staring
I circle around you
After circles form
Around you
I withdraw
Hereafter
The circles
Would circle around you
Imparting essence
After essence forms
Around you
The circles would depart
Then
Your elemented Essence
Wouid circle around you
Imparting essence
Upon essence...

நான் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்

சூரியாஸ்தமனம் கழிந்தபிறகு
சாம்பல் இரவில்
யுகங்களாக விசுவரூபமெடுக்கும்
இந்த நிமிடங்களில்
நான் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்.

இந்தப்
படகுத்துறைக்கு
நான் துடிப்புகளோடுதான் வந்தேன்
ஆனால்
எனக்குக் காகித ஓடங்களே கிடைத்தன.

இந்த
இசை மண்டபத்திற்கு
நான் பாடல்களோடுதான் வந்தேன்
ஆனால் இங்கே
செவிடர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள்.

இந்தப் பாதைக்கு
நான்
ஒரு நல்ல வழிப்போக்கனாகவே வந்தேன்
ஆனால்
இது ஒற்றையடிப்பாதை.

எல்லாம் முடிந்து விட்டது.
இந்த மண்ணில்
இனி நான் நேசிப்பதற்கு
'ஆஸ்த்மா' மாத்திரையைத் தவிர
வேறு என்ன இருக்கிறது?

I THINK OF DEATH

Past sunset
Ashen night
These moments
Looming as aeons
I think of death.

Came I
To this jetty
With my oars
But
Found only paper-boats.

Came I
To this music hall
With my songs
But
Found only the deaf.

Came I
To this path
As an eager traveller
But
Found only a lonely footpath.

It is all over
On this earth
My love embraces

இனியொரு
மறுவிடியலில்
என்னுடைய பாடல்
இந்த ரோஜாக் காடுகளில் ஒலிக்காது.

என்னுடைய பால்யகாலங்களை
நான் இழந்ததைப் போல
நீங்கள் என்னை இழக்கப் போகிறீர்கள்.
வயோதிகத்தையும் முந்திக் கொண்டு
மரணம்
என்னைச் சந்திக்க வருகிறது.
நான்
என்னுடைய சுவாசப்பைகளைப்
பட்டினி போட்டுவிட்டு
மரணத்திற்கு விருந்து வைக்கப் போகிறேன்.
என்னுடைய மரண ஊர்வலத்தில்
சாவுப் பறைகளை முழக்கவேண்டாம்
சின்னச் சின்னப்
புல்லாங்குழல்களை ஊதுங்கள்.

என்னுடைய உடலை
ஒருசேரியில் அடக்கம் செய்துவிடுங்கள்.

எனது கல்லறைக்கு அருகில்
ஒரு சாக்கடையும்
கொசுக்களின் ரீங்காரமும் இருக்கட்டும்.

ஏழைகளின் கவிதை
அவர்களுடைய சுடுகாட்டினிடமே
பத்திரமாக ஒப்படைத்துவிடுங்கள்.

"சிவப்புவசந்தம் வருவதற்குமுன்
உங்கள்குயில் இறந்துவிட்டது" என்று
அவர்களிடம் சொல்லிவிடுங்கள்.

எனக்குப் பிறகு
உங்களைத் தேடிவருகிற கவிகளைத்
தயவு செய்து
கல்யாணப் பந்தலில யட்டும்

Only 'Asthma' pills.
On another morn
My songs wouldn't chime
Among the rose bushes.

My youth had I lost
Now
Your turn to lose me.
Jumping the queue
Pushing old age aside
Death
Rushing to claim me.
I'm starving my lungs
To feast the Death.

Mark not
My funeral procession
With 'Parai' beats
Blow soft notes
With dainty flutes.

Bury my body
In a 'cheri' nook.

Beside my grave
Let there be
A gutter
And the hum of mosquitoes.

Hand over
This poor man's poet
To their own cremation ground.

Do tell them:
"Before the arrival
Of the red spring

உட்காரவைத்து விடாதீர்கள்.

பாரசீகத்து 'புல்புல்' பறவைகளுக்கு
என்னுடைய மரணச் சேதியை
அறிவித்து விடுங்கள்.

நாளைக்கு உதயமாகப் போகும்
பிறைச் சந்திரிகைக்கும்
நட்சத்திர புஷ்பங்களுக்கும்
ஆறுதல் கூறிவிடுங்கள்
உங்களைச் சந்திக்கிற
வழிப்போக்கர் களிடமெல்லாம்

'மிகச் சின்ன வயதிலேயே
ஒரு ஞானியைப்போல எழுதியவன்
மிகச் சின்ன வயதிலேயே
ஒரு கிழவனைப்போல மரணமாகி விட்டான்'

என்பதை மட்டும்சொல்லுங்கள்
எனக்காக யாரும் அழவேண்டாம்.
ஆனால்,

எனது கல்லறையை மட்டும்
பன்னீர் மரங்களின் நிழலில்
எழுப்பி விடுங்கள்.

எனக்காக யாரும் அழவேண்டாம்.
பன்னீர் மரங்கள்
அந்தப் பன்னீர் மரங்கள்!

- நா. காமராசன்

Your nightingale has died."
Poets seeking you
After my exit
Seat them not
In wedding 'pandals'
- My entreaty.

Send a message
To Persian bulbuls
I am gone.

Spare a word of comfort
To the crescent moon
To the flowery stars
Unfolding tomorrow.

To the pedestrians you encounter
Simply whiser softly:
"He wrote like a 'gnani'
At a young young age
And
At a young young age
Died like an old man."

No tears for me please.
But...
Raise my tomb
Under the shade
Of Panneer trees.

No tears for me please.
Panneer trees!
Those Panneer trees!

- Naa. Kamarasan

பாத்திரங்கள்

“எனக்கு மட்டும் எழுதத் தெரிந்தால்
எழுதித் தள்ளி விடுவேன்” என்கிறாய்.
எழுது. எழுதத் தெரிந்துவிடும்!

உன்னைக் குறித்த உன் மதிப்பீடுகளை -
உனக்கு மட்டுமே தெரிந்தவை அவை -
உணர முடியாத ஒத்துக் கொள்ளாத
ஒருவனின் அறியாமையை.

படித்தவன் என்பதற்குப் பொருத்தம் இல்லாத
என்ன படித்திருந்தும் திருத்தம் உறாத
இவன் பச்சைத் தமிழ்ச் சொற்களை.

எதில் எதில் ஆட்சி செய்தேன்
எப்படி எப்படி எல்லாம் நடத்தினேன்
என்கிற என் இழி செயல்களை.

எண்ணம் சொல் செயல்
யாவற்றிலும் நிகழ்த்திய சிறுமையை.

எவற்றையும் எழுதும்போது
இவற்றையும் அடிக்குறிப்பாக எழுது:

ஈயம் ஆவதற்குப் பித்தளை
இளித்த இனிப்புகள்தாம் இவை.

ஈயமோ பித்தளையோ
'பாத்திரங்கள்' ஆவதற்கும் ஆக்குவதற்கும்
பாடாய்ப் படுத்தியவை.

UTENSILS*

'If only I knew the art of writing
I would churn out volumes' -
So you lament.
Write. And you'll learn to write!

Your evaluation of yourself -
It's your exclusive preserve -
The unfelt unacknowledged
Stupidities.

The raw elemental Tamil words
Out of sync with the cultivated
Defying education's civilising urge.

How all I lorded it over -
How I rode on the crest
Of my transgressions.

The ignominies heaped
On thought-word-deed
Whatever you write
Append this footnote:
These are but
The pathetic attempts
Of brass aping lead.

---

* The Tamil word, 'Paathiram' means both 'utensil' and 'character (in a story)'

உடைத்துவிடுவதற்கு ஆக அல்ல,
ஒடுக்கு எடுக்கும் முயற்சியில்,
ஒருவரை ஒருவர் தட்டியவை
ஓங்கியும் மெதுவாகவும்!

- த. பழமலய்

Be it brass be it lead
They let loose hell
To become 'utensils'
Or in making 'utensils.'

Not breaking each other,
In the attempts to shape up
They exchange slaps
Some hard some gentle.

- Tha. Pazhamalai

விடுதலை

இன்றுதான் நினைவுக்கு வந்தது
நேற்று 'அந்த' நாள் என

கைகள் கசகசக்க
பூச்சுமை தலையை அழுத்த
புகை கண்ணை குருடாக்க
அரைமயக்கத்தில்
புரியாத மொழியில் திணிக்கப்பட்ட சத்தியங்களை
ஏற்றுக்கொண்ட நாள்
ஆண்டு தோறும்
துக்கங்களை சுமந்து வந்து
சுய பரிதாபத்தை தோற்றுவித்து
மனத்தை ரணமாக்கிப் போகும் நாள்

அக்னியின் சாட்சியை
நீதிமன்றம் ஒதுக்கியும்
நெஞ்சில் மூண்ட தீயை
நெஞ்சுரம் அணைத்தும்
மனக் கொப்புளங்களைக் கீறி
சீழ் வடிய வைக்கும் நாள்

இழந்த ஒரு துணைக்கு ஈடாக
ஓராயிரம் தோழமைகள் பெற்றும்
உயரங்கள் தாண்டியும்
காயங்கள் காய்ந்தும்
தோல் தடித்தும்
நெஞ்சம் நிறைந்தும்

FREEDOM

Only today I remembered,
Yesterday was 'that day.'

Hands greasy and sticky
Head bent under a floral load
Eyes smarting with smoke
In a frenzied daze -
The day I accepted
Edicts rammed down
In an incomprehensible language.
The day revisits each year
Carrying sorrows
Evoking self-pity
Scalding the mind.

Law has annulled
The covenant by sacred fire
And the fire in the hurt
Put out by self-will
Still
Incising the mind's blister
And draining the puss -
This day.

Got a thousand friendships
Against one lost partner
Scaled heights

விழித்ததும்

ஒரு விநாடி

அடிவயிற்றில் சில்லிட வைக்கும்

'அந்த நாள்'

நேற்று முதன்முறையாக மறந்தே போயிற்று.

- வத்ஸலா

Wounds dried up
Skin hardened
Heart brimming

At the break of 'that' dawn
For a moment
An icy spear thrust.
In the bottom of my pit -
'That Day'
For the first time
Slipped my mind yesterday.

Vatsala

கடற்புறம்

காலமகள் மணலெடுத்துக்
கோலமிட்ட கடற்புறத்தில்
ஏழை மகள் ஒருத்தி.
முன்னே கடல் விரியும்
முது கடலின் பின்னாடி
விண்ணோ தொடரும்
விண்ணுக்கும் அப்பாலே
விழி தொடர நிற்கின்றாள்.

தாழை மர வேலி,
தள்ளி ஒரு சிறு குடிசை;
சிறு குடிசைக்குள்ளே
தூங்கும் சிறு குழந்தை
ஆழக்கடலில்
ஆடுகின்ற தோணியிலே
தாழம்பூ வாசம்
தரைக் காற்றுச் சுமந்து வரும்.
காற்றுப் பெருங்காற்று
காற்றோடு கும்மிருட்டு
கும்மிருட்டே குலைநடுங்க
கோஷமிட்ட கடற் பெருக்கு.
கல்லு வைத்த கோவிலெல்லாம்
கைகூப்பி வரம் இரந்த
அந்த இரவு
அதற்குள் மறக்காது.
திரைகடலை வென்று வந்தும்
திரவியங்கள் கொண்டு வந்தும்
இந்தச் சிறுகுடிசை,

THE SEASHORE

The seashore
Time's handiwork
A carpet of granular sand-
Stands a daughter of poverty.
Sea's expanse in the front
Eyeing beyond the sky's depth
Stands this lonely sentinel.

A short live fence
Enclosed a tiny hut;
Inside the hut
A tiny child asleep.
Far in the sea
A tossing boat
Breathing floral aroma
Wafted in by land breeze.

A burst of cyclone
Inky darkness its companion.
Striking fear into darkness itself
Fierce roar of the sea.
Prayers aplenty
In the temples ashore.
That night
Not easy to forget.

இரண்டு பிடி சோறு,
தோணி உடையான்
தரும் பிச்சை என்கின்ற
கோணல் நினைப்பு,
பெருமூச்சு.

தானாய் விடிவெள்ளி
தோன்றுகின்ற சங்கதிகள்
வானத்தில் மட்டும்தான்.
வாழ்வில் இருள் தொடரும்.

- வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்

Battling the waves
And fetching the bounty.
But
In this little hut,
Just two handfuls of rice.
Crumbs thrown by the boat owner
This trail of thought,
A heavy sigh.

All the talk
Of Vidivelli blossoming on its own
True only of distant skies.
Darkness haunts the little lives.

Va.Ja.Sa. Jeyabalan

கவிதை உள்ளம்

வெண்முகிலோடு நாமும்
மிதக்கலாம் வீசுகின்ற
தண்ணிய தென்றலூடும்
தளிர்களின் மென்மையூடும்
பண்ணுடன், உணர்வைப் பெய்யும்
பசுங்கிளைக் குயில்களோடும்
தண்ணீரும் தண்ணீரும் போல்
கலந்துற வாடலாமே.

கொட்டைப் பாக்கன்ன
சின்னக் குருவிகளோடு
நாமும் ஒட்டலாம்.
அவற்றின் நீண்ட
ஊசி மூக்கோடு சேர்ந்து
மொட்டவர் மலரில் தேனை
முகரலாம்; இழைகள் பின்னும்
பட்டுநூற் பூச்சியோடும்
பலகதை பேசலாமே.

மல்லிகைப் பூவில், நெஞ்சம்
மகிழலாம்; மறுகால் அந்த
மெல்லிதழ் செறிவில் தெய்வ
மேன்மையை உணரலாம், செவ்
வல்லியின் அமைவில் தூய்மை
அடையலாம்; மணத்தைச் சிந்தும்
முல்லையில் காதற் பெண்ணின்
முறுவலைக் காணலாமே.

POETIC MIND

Let us-
Float with cotton wool clouds.
Merge and play
Like water uniting with water
With cool floating breeze
With soft velvety shoots
With the lilting melody
Of the koel pouring out
Emotional ecstacy.

Let us be one
With the tiny sparrows.
Fusing with
Their needle beaks
Let us collect honey
From the blossoming flower.
Let us share stories
With the silkworm
Spinning delicate strands.

Let us lose ourselves
In the fragrance of the jasmine flower.
Next morning
In the luxuriant soft petals
Let us feel divinity.
Let us be touched by purity
In the form of oleander;

குழந்தையின் சிரிப்பில் நெஞ்சம்
குழையலாம்; புலரிப் போதில்
விழும்பனித் துளியில், புல்லின்
விளிம்பினில், தரையில் குந்தி
எழும் சிறு புள்ளின் வண்ண
இறக்கையின் துடிப்பில் நெஞ்சம்
திளம்பலாம்; அவற்றில் இன்பத்
தனிச்சுவை காணலாமே.
இயற்கையின் அசைவு தோறும்
இன்பத்தை நுகரலாம்; விண்
வயல்களில் உலக வாழ்வின்
மறைபொருள் தெளியலாம்; நம்
அயலவர் துயரில் பங்கும்
அடையலாம் எனிலோ, வாழ்வின்
கயமைகள் கழிய நாமோர்
காவியம் பாடலாமே.

- எம்.ஏ. நுஃமான்

In the heady fragrance of mullai
Let us discern
The smile of the beloved.

Let us dissolve
In the caress
Of a child's smile.
Let us get enthralled
By the kiss of
Dewdrops at the break of dawn
And the cool grass blades .
Let us luxuriate
At the tremulous flutter
Of the tiny bird
Zooming from its languid perch.

Let us drink in the delight
Of Nature's million vibrations;
Let us scan
The sky's expanse
And glean meanings
For the earth's mysteries;
Let us partake
Of the myriad sorrows
Floating around us.

To flush out life's malignity
Create we will
An epic sublime.

- M.A. Nuhman

விழிப்பும் இழப்பும்

கனவுகள்...... எனது கனவுகள் - அவை
கண்விழித் ததுமே போயின
மனதில் நினைவுகள் ..... சில நினைவுகள்
மறதி முன்பனி ஆயின....
நினைந்த கவிதைகள்...... ஆயிரம் - ஆற்று
நீர்க்குமிழ் போலே மறைந்தன
வனைந்த சித்திரம்...... பல கோடி
வாழ்வெனும் கல்முன் சிதைந்தன......

புன்னகை ..... இனிய புன்னகை - அது
பூத்திடும் முன் இதழ் குவிந்தது
கன்னலின் தமிழொலி தென்றலில் வருமுன்
காதினில் பேரொலி கிளர்ந்தது....
என்னுள் என்னை நான் இழந்திருக்கையில்
இந்த வுலகம் நடந்தது
என்ன நடந்ததென விழித்து நோக்குமுன்
இரவும் பகலும் முடிந்தது.....

வனத்தினில் மலர்கள்.... தினம்
வாடிட நானும் வாடுகிறேன் - என்
மனத்து நினைவுகளை - அந்த
மலர்ச்சருகிடையில் தேடுகிறேன்

THE MIRRAGE

Dreams... My dreams — they
Dissolve when eyes open
Thoughts... My thoughts
Mere fog at amnesia's touch
Poems... My poems...
Thousands in embryo
Vanish like water bubbles
Pictures... in their millions
Crushed by the boulder of life...

Smile... Sweet smile
Lips close before they blossom
Sweet Tamil melody
Riding the wings of breeze
Swamped by shattering noise...

I lose myself within me
But this world walks by
I wake up to see
Night and day marching...

Flowers in the forest fade... each day
And I too wither in unison
I search for my mind's vibrations
Amongst desiccated mass of flowers

மனிதர்கள் செய்வது தெரியவில்லை
மனதின் போக்கும் புரியவில்லை
புனிதம் நோக்கிப் போகையிலே.....
போகும் நினைவுகள் இழப்பில்லை!

- தீபப்ரகாசன்

I know not what men do
I understand not mind's ways
But in our march to the sublime...
Linger the lost memories!...

- Deepaprakasan

இயக்கம்

பிரபஞ்சத்தில் என்றோ
ஒரு துகள்
ஏன் என்று தெரியாது
ஆனாலும்
உருவெடுத்தது

காலம் உருள
துகளும் உருண்டது
பிற துகள்களுடன்
உரசி
மோதி, கலந்து
சில உறவுகள், உணர்வுகள்
பிரமைகள் அர்த்தங்கள் அனர்த்தங்கள்
இலட்சியங்கள் கொள்கைகள் வெறும் மாயைகள்
உணர்வுகளில் சிக்கல்கள்
முரண்படல்கள்
ஒதுங்குதல்
ஒதுக்குதல் சமுகம் இணக்கம் வித்தியாசம் அந்நியமாதல்
சிக்கல்கள் உபாதைகள்
சந்தோஷத்தின் சாயைகள் கீற்றுகள்
குழப்பங்கள் தெளிவுப் போலிகள்
அமைதியாக
சந்தோஷமாக
சார்புகளையும் கறைகளையும்
களைந்து
காலவெள்ளத்தில் கரையும் இத் துகள்

– கோபி கிருஷ்ணன்

MOVEMENT

In dim distant past
A speck
Took shape in the universe
Can't say why
But took shape.

When time rolled,
The speck rolled too.
With other specks
It brushed
Clashed, mingled -
Some bonds, some sentiments
Fantasies meanings absurdities
Ideals tenets illusions
            Emotional tangles
Conflicts
            Withdrawals
Rejection friendliness
            Empathy discord
            Alienation
            Snags pains
Joy's shades and streaks
Confusion fake clarity

Peacefully
Happily
Shedding leanings and stains
This speck
Dissolves in the tide of time.

- Gopi Krishnan

நிலை

அமர்ந்திருக்கும் வரப்பு

வரப்பின் மேல் சிலுக்கும் செடி.

அரக்குச் சிவப்பாய்
ஒளிரும்
மேற்குச் சிதறல்கள்.

அண்ணாந்த கண்
தொலைவில் அதிசயிக்க
வேகம் கொள்ளும் பறவைகள்.

வடப்புறத்தில் நீர்த்தடங்களாய்
முயங்கிக் கிடக்கும் உருவங்கள்.

தொலைவில் மேயும் மாடு
கன்று.

எல்லாமே ஸ்தம்பித்து நிற்கின்றன.

எங்கோ மூலையில்
கட்டிப் போட்ட
வீட்டுநாய் மட்டும்
குரைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

– நாரணோ ஜெயராம்

POSITION

Cosily seated field-ridge,

On the ridge a glistening plant,

In the west
A brilliant spray
Of ochre red,

Up above
Birds in furious flight,

In the north
Watercourses
In languid ease,

A cow grazing at a distance,
And a calf,

All frozen in silence.

In some corner
A watchdog
In chains
Keeps barking aloud.

- Narano Jayaram

தரிசனம்

தூங்கிய குளத்தில் வீசிய சிறுகல்
திருட்டுத் தனமாய் நழுவும்
கண்விழித்த அலைகள்
காலைச் சென்று தழுவும்

தந்தி மரத்தில் வந்தமரும் சிறுபறவை
அதன் மென் கால் விரல்கட்டும்
சேதி மறைத்து மேனி நெளித்து
ஊர்வலம் போகும் சிறுகம்பி

நீண்ட தண்டில் நிமிர்ந்த மலரில்
வந்திறங்கும் கருவண்டு
கிழக்கு மேற்காய் தலையாட்டி
மறுத்துச் சிரிக்கும் சிறுபூ

இந்த இயக்கங்களின் பௌதிகம் புரியும்
உன் நினைவு தாக்கிய தருணங்களில்

- பாலா

REVELATION

A little pebble thrown
Into the sleepy pond
Slides in stealthily.
Waves waking from slumber
Gently caress the feet.

A little bird perches
On the telephone pole
Hiding the message
From its dainty little claws
And wriggling its own body
Continues its journey -
The thin resolute phone wire.

The black beatle
Lands on the flower
Abloom at the tip of a slender stalk
Swaying its head
This way and that
Fusses with a smile -
The little flower.

Rare moments
Of emotional resonance
Unveil the secrets
Encased in these stirrings.

- Bala

சந்தை

வேதம் விதித்தபடி
மனைவியுடன் மகிழ்வதெப்படியென்று
மடத்துறவியொருவன் அசாத்யங்களை விற்றிருந்தான்.
கைதட்டினார்கள்.
கட்டிய வேட்டியை விலைபேசி
இன்றைய கந்தலை நாளை பட்டாக்கும்
இருபது வழிகளை விற்றானொருவன்
கைதட்டினார்கள்
புலரியில் விதைக்க இரவில் கனிதரும்
விஞ்ஞான மரங்களை விற்றானொருவன்
கைதட்டினார்கள்
போலிமது விற்றுப் பெரும்புள்ளியானவன்
ஊறுகாய் விற்று உழைப்பாலுயர்ந்த உத்தமர்
விருது வாங்கினான் விலைக்கு
கைதட்டினார்கள்.
அரிதாரம் பூசிக் கூத்தாடுமொருவன்
அவதாரமான கதையை விற்றான்
கைதட்டினார்கள்
ஒட்டு வியாபாரியொருவன்
ஊமைத்தங்காய்களை ஆப்பிள்களாக்கும்

THE MARKET PLACE

How
To live happily with your wife
In line with Vedic dictates -
A fake saint
Peddling the formula.
They applauded.

Sell off the dhoti on you
Convert the rag into silk next morn -
Another drummed up twenty formulae.
They applauded.

Plant at break of dawn
Reap at nightfall -
The third vended a GM tree.
They applauded.

A bigwig through fake liquor route
A pickle-magnate rising by honest toil
Bought some awards.
They applauded.

An actor with a heavy coat of paint
Sold the story of his incarnation.
They applauded.

வாக்குறுதியை விற்றுக் கொண்டிருந்தான்

கைதட்டினார்கள்.

அவர்கள் கைதட்டிக் கொண்டேயிருந்தார்கள்

- லாவண்யா

A hybrid vendor
Sprayed his assurance
Of getting apples out of datura plant.
They applauded.

They constantly keep applauding.

- Lavanya

கிளிகள் கிளிகள்

முகம் திரும்பிய மலராய்
அவளுக்கு என்மேல் கோபம்
திடீரென்று இன்று காலை முதல்

எனக்குப் புரிகிறது
இந்த மாதிரிக் கோபம்
ஏதாவொரு விஷயத்தில்
எதிர்ப்பைக் காட்ட
மட்டும்தான் என்று

இருந்தும் தெரியவில்லை
எந்த இடத்தில்
எப்போது நான்
தவறு செய்தேன்

இரவு வரை எல்லாமே
சரியாக இருந்ததே
சாதாரணமாகத் தானே
படுக்கவும் போனோம்
முக்கியமாகக் காரணம்
தெரியாமல் போனால்
கோபத்திற்கு என்ன
பயன் இருக்கும்

ரொம்பவும் யோசித்தும்
காரணம் தெரியவில்லை
அவளிடமே கேட்டேன்
நேற்று மாலை ரொம்பவும்
காலந்தாழ்ந்து வந்ததற்கு

PARROTS PARROTS

Like a flower turning its face away
Suddenly since morning
She was angry with me.

I understood
Such anger
As a mere protest
Against something.
I couldn't figure out
Where
When
I had faulted.

Till night
All seemed fine
Hit the bed
As but usual
If the cause
Is a mystery
Of what avail
Is anger.

Thought hard
No cause in sight
And I asked her
'Came home so late
Last evening

அவசியமேயில்லாமல் என்னை
காக்கவும் வைத்ததற்கு
கட்டிப் போட்ட பசுவாய்
இங்கு ஒருத்தி இருப்பது
எப்படி மறந்து போகும்

எனக்குள் வியப்பு
ரொம்பவும் சரி
அதற்கு அப்போதே
அல்லவா கோபம்
வந்திருக்க வேண்டும்

அப்போது ரொம்பவும்
களைத்து வந்ததினால்
இப்போது விட்டுவிட்டு
காலையில் பார்த்துக்
கொள்ளலாம் என்றுதான்

மேலே பார்த்தேன்
பறந்து செல்லும்
கிளி ஒன்றைத்
துரத்திக் கொண்டு
இன்னொரு பச்சைக்கிளி.

- ஆர். ராஜகோபாலன்

Made me wait
With no concern
No thought spared
For the lonely woman-
A cow in tight leash.'

I was surprised
Okay perhaps
But
Anger should have surfaced
Then itself.

You had come
Visibly exhausted
Kept it aside
For a fresh tomorrow.

I looked up
A parrot in flight
Another in chase.

\- R. Rajagopalan

கதவு

கதவு
உளுத்துப் போன
வாசற் கதவை
உடைத்தெறி என்றனர்

பழசு, பா துகாப்பற்றது
அழகும் அலங்காரமும்
இல்லாததென -

பாட்டி தொட்டுத்
திறந்து மூடியது
லட்சம் தடவைகளாவது

கதைகள் சொல்லி
முதுகு வருடி
தூங்க வைத்த
கைகள் அவை.

வெளிறிய முகத்தோடு
வீட்டுக்குள் ஓடிவந்த
வஹாப் சாயபு தப்பியது
சாதாரண நிகழ்வல்ல
சரித்திரம் -

சரஸ்வதி பிள்ளையார்
அய்யப்பன் முருகன் படங்களை
அவசரமாய் ஒதுக்கி
மூலையறையில் பத்திரப்படுத்திய
தாத்தா உயரமானவர்.
தாளிட்ட கதவைத்

THE DOOR

The door -
The entrance door rotted
Smash and throw it
They said.

Old, no protection
No form no glitter -
Their case

Paatti's touch
To open to close
Countless times

Those hands -
Stroking the back
Telling stories
Putting us to sleep.

Wahab Sahib
Scampering into the house
With an ashen face
And escaping death
Not a mere incident
It was history -

Saraswathi Vinayaka
Iyappan Murugan pictures

தட்டிய கொலைக்கும்பல்
கலைந்து போக
வெகு நேரமாயிற்றாம் -
நூறு வயது வாழ்ந்த
நேரம் கொண்டகிழம்
தொட்ட கதவு

அடிக்கடி கோபித்து
உலகம் வெறுத்ததாய்
வெளியேறிய போதெல்லாம்
கேலியாய்ச் சிரிக்கும்.

அதன்மொழி
அப்பாவிற்குப் புரிந்ததில்லை
அம்மாவிற்குக் கொஞ்சமாய்
எனக்கு மட்டும் முழுதாய் -

எதிர்வீட்டு பத்மாவைச்
சாய்த்து முத்தமிட்டபோது
அவளைவிட வெட்கப்பட்டது
கதவு
ரகசியம் காப்பதிலும் கவனம் -

உடைத்துப் போடச் சொல்லும்
ஒவ்வொருவர் குரலும்
கேட்காமலில்லை அதற்கு.

உறவின் எல்லை
வானம் தாண்டியும்தான்
அது புரிந்த நான்
அர்த்தம் தெரியாத அவர்கள் -

Quickly cleared
In the corner room -
Thaththaa a man of stature.
It took long it seems
For the murderous gang
Slamming the shut door
To disperse -
The door
Savoured by the touch
Of a hundred-year old
Patriarch laden with love.

Whenever
In the grip of rage
In seeming disgust with life
I stormed out of house
It giggled in jest.

Its language
Escaped Appa
Amma knew a little
And I in full -

When I leaned against
Neighbour Padma
And planted a kiss
More than her
Blushed the door -
Good at guarding secrets too -

Every voice
Yelling for its destruction.
Didn't escape it.

The bound of bond
Stretches beyond the sky.

தூரத்தில் கேட்கும்
வேசான முனகல்
கதவின் சிரிப்பு
எங்குமாய்.

- நா. விச்வநாதன்

Know did I
But the meaning beyond them -

A gentle moan
From a distance
The door's smile
Everywhere -

- Naa. Vichvanathan

புழு

நட்ட நடுச்சாலையில் ஒரு புழு.

என்னை வியக்க வைத்தது:
பயம், பதற்றமற்ற நிதானமான அதன் நடை.
வேட்டையாடாது, வியர்க்காது
இலைகள் தின்று உயிர் வளர்க்கும் அதன் வாழ்க்கை.

இயற்கை மத்தியில்
தன்னுள் ஆழ்ந்து
தானே ஆகிய கூட்டில்
சிறகு முளைக்கும்வரை புரியும் தியானம்.

சிறுகுச்சியொன்றைக் கையிலெடுத்து
அதைச் சீண்டுவேன் விளையாட்டாக;
பயம், பதற்றத்தை நான் அதற்கு ஊட்டுவேன்
சிறுவயதில்.

அது துன்புறுவதை அறியாத ஆய்வு ஆர்வம்.
சிறுவயதினுள் பெருவயதின் குரூரம்.

- தேவதேவன்

THE WORM

A Worm
At the very centre of the road.

It amazed me:
Its languid movement
Fearless and unperturbed.
No hunting, no sweaty toil
Leisurely repast of leaves
Sustains its life.

Immersed in itself
In nature's embrace
With its body as its shell
In deep penance till a sprout of wings.

In boyhood days
I had playfully hassled it
With a twig in hand
Provoking fear and shudder.

An impish curiosity
Not knowing its pain.
Cruelty of grey years
At that tender age.

\- Devadevan

வண்ணம்

மணற் பரப்பு
இடை இடையே, காலடித் தடயங்கள்
அடுத்தடுத்து
பெரியதாய் சிறியதாய்
மூடி மறைத்ததாய்
நெறி நெறியாய், குறுக்குக் கோடாய்
இடையில் நெறிபட்டதாய்
அமுக்கப்பட்டதாய்
அமுங்கிப் பழகியதாய்
முக்கம் புதியதாய் மூச்சடைக்க
இறுகி முழி வெளிப்பட

யார் தடம்?
யார் நிலை யார்?
யாருடன் யார்
யாரில்லாமல் யார்
குருவசம் யார்
வசமாய் குருவிடம் யார்?
ஆனால் -
எல்லாம் பாதி பாதியாய்
தசை திரும்பி திசை திரும்பி,
வெறும் கால்கள் எங்கே?

- க்ரிஷாங்கினி

FOOTPRINTS

An expanse of sand
Scattered footprints
In clusters
Big and small
Some partly covered
In waves
In criss-cross patterns
Stifled in between
Struggling to sneak up
Repressed
Used to repression
Choked by new pressures
Eyes popping up...

Whose footprints?
Who in whose print?
Who with whom
Who without whom
Who in search of a guru
Who in a guru's hold?

But -
Everything hacked and parted
Changing course
Switching directions,
Where are the bare feet?

- Krishangini

உயிர்

வெட்டி வைத்த பூவரசுக் கொம்பு
தளிர் விடும்
தண்டவாளங்களின் நடுவே
மூஞ்சி எறிந்த
கொட்டை முளைக்கும்
பாறையிலும் வேர்விடும் சிற்றால்
இறந்த பெண்ணின் கன்னிக் குடத்தில்
வளரும் சிசு.

- நாஞ்சில் நாடன்

THE LIFE

Plant a Portia stick
It sprouts

A mango nut
Sucked dry
And tossed between the rails
Springs to life

A miniscule banyan seed
Burrows through
Rock's crevice
And shoots out

In the womb
Of a dead girl
Foetus dons a smile.

- Nanjil Nadan

*

விடுமுறை நாளில்
இறந்து போவதைத் தவிர்த்து விடலாம்

பரபரப்பில்லாமல்
தாமதமாய் எழ முடிகிறது
குடும்பம் குழந்தைகளோடு
சின்னச்சின்ன சண்டையிட முடிகிறது
வேண்டாத உரோமம் அகற்ற
ரேஸரை குளியலறைக்குள் கொண்டுபோய்
ஆற அமர காரியம் நடத்த முடிகிறது
செய்தித்தாள் புத்தகங்களை
பழைய பேப்பர் கடைக்கு நகர்த்த முடிகிறது
நிதானமாய் உணவருந்த முடிகிறது
நீர் அருந்தவரும் பறவைகளை
தோட்டத்தில் கவனிக்க முடிகிறது
மதியம் உறங்க முடிகிறது
எல்லாவற்றையும்
சுதந்திரமாய் கலைத்துபோட முடிகிற நாளில்
இறந்து போவதை தவிர்த்து விடலாம்

– பூமா ஈஸ்வரமூர்த்தி

WOULD RATHER NOT DIE ON A HOLIDAY

Would rather not die
On a holiday

That's when I can
Wake up leisurely
Hasslefree
Have little quarrels
With wife and kids
Settle comfortably in the bathroom
Razor in hand
And remove unwanted hair
Carry newspapers, books
To the old paper shop
Relish my lunch
In languid peace
Laze around
And watch little birds
Dip their beaks in the garden pond
Enjoy a leisurely nap

It is a day of freedom -
Freedom from order, from routine

Would rather not die
On a holiday

- Booma Eswaramoorthy

தொடர்ந்து......

.... கொள்கலங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துத்
தேய்த்துக் கழுவுகிறேன்
திரும்பவும் சமைக்க.
சுத்தம் செய்கிறேன் இடங்களை
அசுத்தப் படுத்தவென் று.

காலி செய்கிறேன் மீண்டும் நிரப்ப
தொலைவதற்கென் று நட்புகளை
மீட்டெடுக்கின்றேன்
மறு உபயோகத்துக்காகத்
துணிகளைத் தோய்த்தெடுத்து.

தினப்படி சாவுக்கென் று
மறுபடியும் பிழைக்கிறேன்
காலைகளில்.
எப்போதோ வரப்போகும்
சந்தோஷத் துளிக்காக
எப்போதும் துக்கம் சுமந்து.....

மறுநாள் பசிக்கும் கூட.....
இன்றே உழன் று உழன் று.....

\- மாலதி

THE CONTINUING GRIND

...With consistent deliberation
I wash utensils
To cook again
Clean places
To dirty again

Empty, to fill up again
Reclaim friendships
To lose again
Soak clothes
To wear them again.

For each day's lingering death
I rise alive
Each morning.
For droplets of joy
Of an unknown day
Bearing the cross of
Daily sorrow...

For the tomorrow's hunger
Endless grind of today...

- Malathi

காயம்

காயம்பட்டவனின்
குருதி கதறிற்று
'கல் எங்கிருந்து?'
யேசுவின் சொல்லிற்கு
கை நெகிழ்ந்தோர்
விட்டுச் சென்ற
குவியலில் இருந்து.

- சு. வில்வரத்தினம்

THE WOUND

The blood of the wounded
Wailed
'Where from this stone?'

From the pile
Left behind
By the hesitant hands
Touched by Jesus's words.

- Su. Vilvaratnam

இருந்த இடத்தில்

இருந்த இடத்தில்
இருந்தபடியே
நீ இரு
நான் வருவேன்
உன் கால்களை வருடிச் செல்லும்
நீரெல்லாம் கழிந்த பின்னே

- ஆனந்த்

IN THE SAME PLACE

Stay
Where you are
As you are

Come I will -
Let
All the waters
Lapping your feet
Drain away.

- Anandh

மறுபக்கம்

தரையில் நான்
சுவரில் பல்லி
தொங்கும் விளக்கால்
ஆடும் நிழல்கள்
மங்கும் ஒலிகள்
மாலை இருளில்
தொலைவில் கேட்கும்
குழந்தையின் அழுகை
இருளில் கேட்கும்
குழாயின் ஒழுகல்
அறைக்குள் காற்றில்
வண்ணப் பூச்சிகள்
குறுக்கே பறக்கும்
வினாடிப் பிளவில்
அணைக்கும் இருளில்
சிரித்துக் கொண்டு
வானில் மிதக்கும்
கோலப் புள்ளிகள்
இடப்பெயர்ச்சி
சுழற்சியின் நடுவே
தரையில் பல்லி
சுவரில் நான்

- ஆத்மாநாம்

THE OTHER SIDE

Me on the floor
Lizard on the wall
Hanging lamp
Dancing shadows
Fading sounds
Greying evening
From some distance
A child's cry
Sound from the dark
Of a dripping tap
Flitting across the room
Colourful insects
In the slice of time
Shooting across
Spraying laughter
In night's embrace
Specks of living light
Floating in the sky
Amidst this whirl
And churn of space
Lizard on the floor
Me on the wall.

- Atmanam

தவம்

கடலின்
தரைபரவும் ஆழத்தில்
வாய்திறவா சிப்பிகள்;
கொடியில்
நுனித்தண்டு அசைவினிலே
குனித்தமுக மொட்டுக்கள்;
மனதின்
புதைகுழிப் பொறுமலிலே
கவிதைக்கரு வித்துக்கள்.
சிப்பிகள்-
முத்துக்களை உமிழவில்லை.
மொட்டுக்கள் -
இதழ் விரித்துச் சிரிக்கவில்லை.
வித்துக்கள் -
கவிதையுருக் கொள்ளவில்லை.

ஏதோ ஒரு கரத்தின்,
ஏதோ ஒரு காற்றின்
ஏதோ ஒரு ஒளியின்
ஸ்பரிசத்துக்காகத்
தவம் இருக்கின்றன.

- கோ. ராஜாராம்

PENANCE

In the inky depths
Of the sea bed
Shells with mouths shut;
In the gentle sway
Of the slender creeper
Buds yet to blossom;
In the expectant rumble
Of the mind's recesses
Seeds of poetry;
Shells -
Did not release pearls.
Buds -
Did not blossom into smile.
Seeds -
Did not crystallize into poetry.
    They are in deep penance -
    For the gentle touch of
        Some hand
        Some breeze
        Some light.

- G. Rajaram

மாற்றான் தோட்டம்

காலை நேரம்
சூரியகாந்தித் தோட்டம்
கிழக்கிலிருந்து பார்த்தேன்.

தோட்டத்தின் எல்லா முகங்களும்
என்னைத்தான் நோக்குவதாக நோக்க

சுள்ளென்று என் பிடரியில்
சூரியச் சிரிப்பின்
கெக்கலி.

அக்கணம்அவ்விடம் நான்
ஒரு கோமாளி போல்.

- ராஜ சுந்தரராஜன்

NEIGHBOUR'S GARDEN

A bright morning
A sunflower garden
See I from the east.

A forest of faces in the garden
Glued to me I fancy.

And
Falls on my nape
Sun's disdainful laughter.

That moment
At that spot
I stand like a clown.

- Raja Sundararajan

என் வீட்டு சூரியன்

என் செல்ல மகளே!
விவாகம் ரத்தானால் ரத்தாகுமோ தாய்மை?
ரத்தாகுமோ தொப்புள் கொடியால் இணைந்த நம் உறவு?
சொல்வேன் என் வீட்டுச் சூரியனே!

உன் விரல் இறைக்கும் கோலப்பொடியில்
ஜனிக்கும் கோணற்கோடுகளின் துணையின்றி
வாசல் நிறைத்த வண்ணப்பூமாக்கோலம்
வெறுமையாய் வெறுமையாய் வெறிச்சோடும்

தோட்டத்து ரோஜாக்கள்
உன் சுவாச ஸ்பரசங்களின்றி
பார்வை முத்தங்கள் அற்று
பூத்ததும் வாடி வதங்குகிறது.

என் இனிய பூச்செண்டே! இப்போதெல்லாம்
சோப்புப் பெட்டியில் தண்ணீர் தங்குவதில்லை
ஷாம்புவும் பெர்ஃபியூமும் முடிகளை இழப்பதில்லை
படுக்கை நனைவதில்லை
வரவேற்பறை குலைவதில்லை
என் சேலையும் ப்ளவுசும்
உன்னால் இழுபட்டுக் கிழிவதில்லை
ஏனிந்த அநியாயம்?
முனைகள் முறியா லிப்ஸ்டிக்குகள்
கலைந்து சிதறா கிரேயான் பெட்டிகள்
கிறுக்கல்கள் அற்ற தூய சுவர்கள்
மூடிகள் சரியாகப் பொருந்திய பௌடர் டப்பாக்கள்
என் செல்லமே எதிற்கிந்த அலங்கோலம்?

THE RADIANT SUN OF MY HOME

My darling daughter!
Annulled marriage -
Can it annul motherhood?
Can our umbilical bond
Snap?
Tell me -
The radiant sun of my home!

Absent those crooked lines
Born of the kolam powder
Scattered by your delicate fingers
The splendid floral kolam in the yard
Lies lifeless and barren.

The roses in our garden
Blossom only to wither
Without the caress of your breath
Without the kiss of your eyes.

My dear dear bouquet!
These days -
No residual water in soapcases
Shampoo and perfume bottles
Lose not their lids
No wetting of mattresses
Living room all clean and tidy
My sarees and blouses

ஓடி வந்து கால் பிணைக்கும் உன் கைகளின்றி
வீடு சேர்ந்ததும் தடுமாறாத என் கால்களால் என்ன பயன்?

முதல் வாய்க்கு அடம் பிடிக்கும் நீ இல்லாமல்
என் விருப்பம்போல சூடாய் மேசைக்கு வரும்
உணவில்தான் என்ன ருசி?

சரிதானா கண்ணே?
நீ கேட்டு இதுவரை நான் தராது போனது
கையகல சூர்யகாந்தி ஒன்றுதான்.

ஆனால் இன்று
உன் சின்னச் செருப்பையும்
சில்க்குப் பாவாடையையும்
கண்டு தலைதிரும்பும்
சூர்யகாந்தியாய் நான்.

பேச்சு மூச்சற்ற உன் ஆர்மோனியத்தையும்
தொட்டிக்குள் மீனையும் தொழுவில் நாயையும்
தொல்லை தரும் பூனையையும் உன் நினைவாய் என்
நினைவில்
கண்டு கலங்கும் சூர்யகாந்தியாய் நான்.
திசைகள் அறியாது நிமிரத் தெரியாது
என் நினைவில் தாலாடும் உன் கனிவில்
சுடரும் சூர்யகாந்தியாய் நான்.

Not torn by your pulling -
Why this misfortune, my dear?
Lipsticks without snapped ends
Crayon boxes not messed up
Walls without graffiti
Talcum powder cans neatly closed -
Why this unseemly mess, my dear?

On reaching home
My legs do not totter
On the eager clasp of your loving hands -
What use of these legs?

Without your clamour for the first morsel
What taste in this food
Reaching hot to the table
At my bidding?

Do you recall?
Your one wish I had not fulfilled -
A sunflower in full bloom.

But today
I am but a sunflower
Training its eyes
On your little slippers
On your silk skirt.

அதனால்தானோ என்னவோ இன்று
என்னையும உனக்குத் தர
இயலா சதிக்குள் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கின்றேன்.

ஆயினுமேயென்ன -
என் வீட்டுச் சூரியன்
என் முற்றம் வரும் நாளுக்காய்
வசித்திருப்பேன் சுவாசித்திருப்பேன்.

- திலகவதி

Your harmonium lying still
Fish in rainbow hues in the bowl
The cuddly puppy in the yard
The naughty pussy cat -
I am but a sunflower
Looking at these with moist eyes
In your fond memory.

I am but a sunflower
Drooping with a wilting stem
But enlivened by your sweetness
Treasured in my soul's depths.
But today
I am a helpless prisoner
Victim of a plot that blocks
Me from giving myself unto you.

Mark my word, my little princess!
For the glorious day
The radiant sun of my home
Touches my portal
I shall live
I shall breathe.

\- Tilakavathi

*

வியந்து வியந்து போயிற்று காலம். குகையினுள்
நுழைந்து அதன் மட்டி மணத்தில் புலன் நிறைந்தது.
பிறகு மூக்குக்குள் நுழைந்த எதுவும் பதிவாகவில்லை.

பயந்து பயந்து போயிற்று காலம். தட்டு வெட்டிமுடித்த
சோளக்காட்டுக்குள் பார்த்துப் பார்த்து நடந்து
திரும்பி வந்த பிறகு பாதம் பரிகசித்தது.

நொந்து நொந்து நடந்தது காலம். ஓடி ஓடித் துரத்தி
ஒரு அடி இடைவெளி விட்டு திரும்ப நின்று கொண்டு
முகம் பார்த்துச் சிரித்தது முயல். சொல்லவும் முடியவில்லை.
தின்னவும் முடியவில்லை.

கொடுத்துக் கொடுத்து மாய்ந்தது காலம். ரசித்துப் பார்த்து
ருசித்து முடித்து பூரித்துப் போன சாயங்கால நேரத்தில்
தூரத்தில் புன்னை மரத்தை ஒட்டி
நின்றிருந்தது யார்?

– ப. கிருஷ்ணசாமி

*

The Time rolled on in waves of wonder.
Entering the cavern
Senses filled with its musty smell.
The nose could register
Nothing that entered.

The Time moved on
With step after step of fear.
Walked with gingerly steps
Across corn fields
With the jutting residual stubs
And in turn
The feet mocked at me.

The Time walked
Each step marked by regrets.
A rabbit pranced and chased
Lingered a while
Turned back and smiled.
Killing it and savouring it
Was beyond me.

The Time died
After ceaseless giving.
Enjoyed it and tasted it.
It was a fulfilled evening.
There, near a punnai tree
Stood he.
Who was he?

- P. Krishnaswami

ஒற்றைக் கனவும் அதை விடாத நானும்

கனவிலேயே இருக்கிறது அந்தக் காட்சி

ஒரு பூந்தோட்டம்
விழுந்தபடியே பூக்கள்
நனைந்தபடியே நான்
என்னைத் தடவிச் செல்லும் இசை
எனக்குள் ஓவியங்கள் வரையும் இயற்கை

கனவிலேயே இருக்கிறது அந்தக் காட்சி

உயிர் திரவமாய் ஓடும் நதி
அதில் முளைத்த மரப்பூவாய்ப் படகு
கரை ஓரம் ஆட்டுக்குட்டிகள்
மெல்ல மனசை நனைக்கும் தூறல்கள்
மலை தொடப் பார்க்கும் வானம்
வானம் சொன்ன வார்த்தைகளாய் நகரும் மேகம்
சுற்றித் திரியும் ஒற்றை மனிதனாய் நான்
என்னை நேசிக்கும் எல்லாமாய் அவை

கனவிலேயே இருக்கிறது அந்தக் காட்சி

அதிகாலை என்னை எழுப்பும் அலாரம் வரை
நீடிக்கும் கனவு அந்த நாளையே
சுகமாய்த் தாலாட்ட வைக்கும்
மாறாமல் அப்படியே
வந்து போகும் காட்சி
ஒவ்வொரு முறையும்
எனக்குத் தரும் புத்துயிர்ப்பை

A DREAM I HOLD FAST

That vision stays in my dream

A garden
A shower of flowers
Drenched I stand
Music caressing me
Nature painting pictures within me

That vision stays in my dream
A river flowing with life's essence
A boat blossoming as a wooden flower
Tiny goats prancing on the shore
A mild drizzle soaking my mind
The sky trying to clasp the hills
Clouds floating as sky's unsaid words
Me a lonely meandering man
Everything enveloping me with love

That vision stays in my dream

Till the alarm clock's rude call
The dream sings its lullaby
Charming the day in its silken touch
The vision lingers
Recharging me with its magic

That vision stays in my dream

கனவிலேயே இருக்கிறது அந்தக் காட்சி

அது நிஜத்துக்கு வராவிட்டால் என்ன?
அடிக்கடி நான் போய் வந்து கொண்டிருக்கிறேன்
கனவு சிதையாமல் இருக்கும் வரை
நான் போய் வந்து கொண்டுதான் இருப்பேன்

கனவிலேயே கிடக்கிறது அந்தக் காட்சி.

- ராஜா சந்திரசேகர்

I care not it's unreal
It's an unfailing port of call
Till the dream is shattered
I visit and revisit

That vision stays in my dream.

- Raja Chandrashekar

துப்பாக்கி

துப்பாக்கி என்றால்
என் மகள் கேட்கிறாள்
சுடுவதற்கு
யாரை
விரோதிகளை
விரோதிகள் என்றால்
எனக்கு பிடிக்காதவற்றைச் செய்பவர்களை
அப்படியென்றால்
எல்லோரையுமா
நானுமா
இல்லை
தேசத்தை அபகரிப்பவர்களை
தேசம் என்றால்
அபகரிப்பவர்கள் என்றால்
திருடர்களை
திருடர்கள் என்றால்
உனது பொருளை
உன் அனுமதியின்றி
எடுத்துச் செல்பவரை
அனுமதி என்றால்
சுதந்திரம்
ஓ அதுதான் துப்பாக்கியா

– அப்பாஸ்

THE GUN

Gun means -
My daughter asks
To shoot
Whom
Enemies
Enemies means
Those who do what I don't like
And that means
Everyone
Me too
No
Those who plunder the nation
Nation means
Plunderer means
Thieves
Thieves means
Who take away
Your things
Without your permission
Permission means
Freedom
Oh! I get it now
Is that the gun?

- Abbas

அம்மி

வேகமாய்த் திரும்புகையில்
இன்றும் காலில் இடறிற்று
கருங்கல் அம்மி.
'அரைக்கவும் ஆட்டவும்
என்னென்னவோ இருக்க
எடத்தை அடைச்சிட்டு
ஏன்தான் இருக்குதோ?'
இப்படி -
அன்றாடம் மாமியார்
கண்டனம் தெரிவித்தும்
ஆசை அம்மியை
அறுத்தெறிய மனசில்லை.

அம்மா வீட்டில் இது
சும்மாவா இருந்தது?
வெள்ளைத் தேங்காயும்
கறுப்பு மிளகும்.....
பச்சை மிளகாயும்
சிவப்பு வற்றலுமாய்......
தாள லயத்தோடு
அம்மா அரைக்கையிலே
ஆத்துக்கு அக்கரையில்
அழகருக்கும் வாயூறும்.

இன்றோ -
அவசர உலகத்தில்
அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்பில்
பதுங்கிக் கிடப்பதற்கு

AMMI

Today too
It tripped while I quickly turned -
My granite Ammi*
"Gadgets galore
For grinding and blending
Why this monster
Blocking the way?"
Mother-in-law's
Constant refrain.
But I had no heart
To cast away
My loving Ammi.

Was it lying idle
In Amma's house?
White coconut
Black pepper...
Green chillies
Dry red chillies...
When Amma grinds
To a music beat
Even God Alagar
Across the river
Drools...

---

* Ammi - Grinding Stone

முற்றமோ? புழக்கடையோ?
ஒதுங்கிக் கிடப்பதற்கு
திண்ணையோ இல்லாமல்
கவனிக்க ஆளின்றிக்
காய்ந்திருக்கும் வெறுங்கல்லாய்
வயோதிகம் போல் அம்மியும்.
ஆயினும் ஓர் நாள் -
மழை நாள் இரவில்
மின்சாரம் தடைபட்டுச்
சிம்னி கதகதப்பில்
ராச்சோறு சுவைப்பதற்காய்
பருப்புத் துவையலதைக்
கருங்கல் அம்மியிலே
கை வலிக்க அரைக்கையிலே
வீடெல்லாம் மணந்தது
அம்மாவின் வாசனையில்.....

- வைகைச் செல்வி

But today -
In this busy world
In the concrete pigeonhole
Where is the yard
A cosy corner
For my dear Ammi?
No pial to snuggle in comfort
None to bestow attention
My Ammi was
A mere useless stone
Like old age, unwanted

But on a rainy night
With no power
Kerosene lamps blinking
Dhal chutney in demand -
I worked the granite Ammi
In joyous toil
And the house filled
With Amma aroma...!

- Vaigai Selvi

தன்னிலை விளக்கம்

மௌனம் இசையாய் பள்ளி கொண்ட
தெள்ளிய நீர்
அள்ளவும் தோன்றா கொள்ளை யழகு
உள்வாங்கும் சுவாசமெலாம் உயிர்ப்பூ வாசம்
கண்டது கண்டபடி யிருந்து வந்தேன்.
வேகமாய் வந்திறங்கிய கல்லொன்று பளிங்கு
பிளக்கக்
கலங்கிக் குழம்பியது சேறு
தெறி சினத்தில் தலையுயர
வெண்ணெய் வழிய பிரபஞ்சம் காட்டும்
வாயெலாம் பரவிய சிரிப்போடு வரும்
மயிற்பீலியொடு மறுகல்லை பயமற்று
கையகப்படுத்தியவாறு அந்தக்
குழந்தைக்கிழவன்
அழலானேன்
ஐ முக விளக்குத் தழல் வழிமுழுதும்.

\- ரிஷி

AN INTENSE EXPERIENCE

Music of silence
Cuddling limpid water.
Overwhelming beauty
Freezing my desire
To scoop a handful.
Breath suffused with
The sheer aroma of the life-flower.
I sat, lost in a trance.

A stone came flying
Broke the vast crystal sheet
Turning it into a muddy mess.
Raised my head in fury.

Lo and behold!
His mouth a mess of butter
But the abode of the universe
A charming smile dancing on his lips
The peacock feather swaying
With another stone
Poised for release-
The Cosmic Child Krishna!

I broke into a sob of ecstasy
In the embrace of the lustre
Of a sacred lamp.

- Rishi

சாத்தியங்கள்

கிளையிலிருந்து உதிரும்
இலையின் முனகல் புரியுமா?
எனில்
மரத்தின் வரலாறு தெரியும் உனக்கு.

சிறகிலிருந்து பிரியும்
இறகின் அலைச்சல் அகப்படுமா?
எனில்
பறவையின் சுதந்திரம் வசப்படும் உனக்கு.

மேகத்திலிருந்து விலகும்
துளியின் நீர்மை உணரக் கூடுமா?
எனில்
நதியின் ஜாதகம் சாத்தியம் உனக்கு.

சொல்லிலிருந்து வெளியேறும்
மௌனத்தின் குரல் கேட்கலாகுமா?
எனில்
கவிதையின் ஜீவிதம் புரியும் உனக்கு.

- சுகுமாரன்

POSSIBILITIES

Do you discern
The moan of the leaf
Falling from a branch
Then
You know the tree's history.

Do you sense
The lament of the feather
Parting from a wing
Then
The bird's freedom is yours.

Do you feel
The wetness of the drop
Leaving the cloud's womb
Then
You know the secret of rivers.

Do you hear
The voice of silence
Emerging from the word
Then
You understand poetry.

- Sukumaran

*

அடர்ந்த காடுகளிலும்
மலைச் சரிவுகளிலும்
பாலைவன வெப்பத்திலும்
நகரத்தின் நெரிசல்களிலும்
கிராமத்தின் அமைதியிலும்
என் கரம் பற்றி
வழி நடத்திச் சென்ற
அரூபமான
அந்த மாயக் கரத்தின்
விரலுக்கு
இந்தக் கணையாழி

- காவியா

*

Through

Dense woods
Hill slopes
Desert heat
City bustle
Village calm

Held my hand
Led me on

To the finger
In that invisible
Magical hand

This signet ring!

- Kavya

*

நால் வீதிக்குள்ளே பல நூற்றாண்டுகள்
சிந்திக் கிடக்கின்றன
பொறுக்குவாரின்றி நேரமின்றி
புவனத்தின் புள்ளியில்
போகின்றது வருவது எல்லாம்
பதித்துவிட்டுப் போகும்
காலத்தின் முதுகரங்கள்
கைதொட்ட கருங்கற்கள்
கதைசொல்லிப் பரந்து நிற்கும்
வாழ்கின்ற தலைமுறைக்குள்
வாழ்ந்த தலைமுறைகள்
வழிவழியாய் நினைவில் படிவமாகி
வீதிவழி போகின்ற உருவமாகும்
வற்றாத நினைவுகள்
வளங்கொழிக்கும் வயலரங்கம்
தூக்கத்தில் தொடர்கதையாய்
திகழும் உயிரரங்கம்.

- ஸ்ரீரங்கம் வி. மோகனரங்கன்

*

Within the four streets
Centuries lie scattered
None to collect the fragments, no time.
On this dot on the globe
Flotsam and jetsam of ages
Leave their imprint.
Granite stones
Fashioned by Time's ancient hands
Witnesses to stories long past.
Past generations
Buried in the present.
Etched as ethnic metaphors
Embodied forms walk the streets.
Fields fertile
With lingering memories.
A stage of pulsating life
A panorama of unbroken dreams.

- Srirangam V. Mohanarangan

ஒரு பகுதிக் கனவு

எல்லாமே மறந்துபோக
நினைவில் தங்கியிருப்பது
மிக நீண்ட கனவின்
ஒரே ஒரு பகுதி

மரங்கள் அடர்ந்த காடு
கீச்சுக்கீச்சென இசைக்கும் பறவைகள்
விசித்திரமான வால்களுடைய குரங்குகள்
எங்கோ இடம்பெயர்ந்து செல்லும் யானைகள்
சாரலுடன் விழும் இனிய அருவி
துறுதுறுவென அலையும் வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
இரை விழுங்கிய பின்னர் அசையும் மலைப்பாம்பு
இரு கிளைகளின் இடையே
அசையும் ஓர் ஊஞ்சல்

எவ்வளவோ யோசித்துப் பார்த்தும்
வேறு எதையுமே காட்சிப்படுத்த இயலவில்லை
ஊஞ்சலின் ஆனந்தம் உணர்ந்தபின்
எஞ்சிய கனவு அவசியப்படவுமில்லை

- பாவண்ணன்

PART OF A DREAM

A long dream
A fine tapestry
Everything dissolved
Leaving but a fragment
Etched in memory.

A forest dense with trees
Birds galore
Singing a medley of tunes
Monkeys with exotic tails
Itinerant elephants
In search of pastures new
Waterfalls spraying charm
Butterflies busily flitting
An overeaten python
In languorous repose
A swing swaying
Between two branches

I think back furiously
Nothing else can I capture
In my mind's eye

After savouring
The ecstacy of the swing
The residual dream
Tapered off.

- Paavannan

பாதரஸ சிலை

சிதறி விழுந்த கனவுகளைத்தான்
சேகரித்துக் கொண்டிருந்தேன் நான்
சிற்பியிடம் சேர்க்க.
சொல்லியிருந்தான் சிலைப்பவன்
'சேர்த்து வா சிலை வடிக்கலாம்'
பாதரஸமாய்ப் பிடிபட்டுத்
தெறித்துச்
சிதறிய கனவுகளை
கயிறு கட்டி சேர்த்துக் கொண்டிருந்தேன்
சேர்த்ததை
சோதித்தபோது
தெரிந்தது

வால் ஒட்டிய பெண்முகம்
ஒற்றைக்கால் சதங்கை
கயிற்றில் சிக்கிய கணுக்கால்
காதோரத்து நரை
திறந்த மணல் புத்தகம்
ஆயிரமாயிரம்
முடமறுக்கும் வாய்கள்
அதில் முனை மழுங்கிய வாள்
காமத்துடன் காகம் ஒன்று
கோபுர வாயில் நான்கிலும் எருமைகள்
கூடவே
ஏழுமலையானுக்கு சார்த்திய
வைரக் கிரீடம்

A MERCURIAL STATUE

I was collecting
The scattered dreams
To reach to the sculptor.
He had told me
"Collect and bring them,
We'll sculpt a statue."

Dreams
Slippery as mercury
Scattered as smithereens -
I was stringing together.
I checked
The heap.
Lo and behold!

A woman's face with a tail
Dance bell-string of only one leg
An ankle trapped in a rope
Grey hair at the temple
Open book of sand
Resolutely open mouths
In their thousands
A blunted sword stuck in it
A crow in the grip of libido
Buffaloes at all four temple gates

அறுத்தது நூல் கயிறு
என் வண்ணச் சேர்க்கை
விரல் இடுக்குகளில் வழிய வழிய
சென்றேன் சிற்பியிடம்
முறையிட.

- ரெங்கநாயகி

Also
A diamond crown
Dedicated to
The Lord of the Seven Hills.

The cotton string snapped.
My rainbow collection
Dribbling through my fingers
I went to the sculptor
To bemoan.

- V. Renganayaki

*

காரணமில்லாத கோபம்
காரணமில்லாத வருத்தம்
காரணமில்லாத ப்ரியம்
காரணமில்லாத எதிர்பார்ப்பு
காரணமில்லாத காத்திருப்பு

இதையெல்லாம் விட்டால்
என்னதான் காரணம்
வாழ்வதற்கு?

- இரா. ஆனந்தி

*

Without a reason
    Anger
    Sorrow
    Love
    Expectation
    Waiting

Renounce all these –
What at all is the reason
For living?

- Era. Ananthi

சோர்ந்தேன்

மகன்
கம்ப்யூட்டரில் அருவியில்
குளித்துக் கொண்டிருந்தான்.....

பம்ப்செட்டில் ஏறி
கிணற்றில் குதித்து
மண் எடுத்த கதை சொன்னேன்.

கிணறு
எத்தனை லாரி தண்ணீர்
பிடிக்குமென்றான்?

- ராசி அழகப்பன்

WHAT A CHANGE!

My son-
Immersed in the torrent
From his computer.

I told him my story -
Standing on the pump hut
Plunging into the well
And retrieving sand
From its depth.

Eyes glued to his computer
He asked:
"Appa !
How many tanker-loads of water
Make a well?"

- Rasi Azhagappan

*

நம்பிக்கைகள் இற்றுவிழ
தற்கொலையின் விளிம்பில் நின்று
மனம் அலறிய சமயம் வந்தது பெருமழை

ஹாரன்கள் வீறிட தேங்கிய நீரை வாரியிறைத்து
விரைந்து மறைந்தன வாகனங்கள்
ஈரம் வடிய மெல்ல நகர்ந்தன மாடுகள்
பாரம் இழுத்து
குடைகளுக்குள் ஒடுங்கியும் குடைகளற்றும்
நனைந்து பரபரக்கும் மனிதர்கள்
சாம்பல் ஒளியில் நனைந்து நிற்கும் மரங்கள்
அடைக்கலமின்றி கிளைகளில்
ஒன்றிக் கீச்சிடும் குருவிகள்
தலையில் புத்தகப் பை படிந்து தொங்க
சகதி நிறைந்த சாலையில் மெல்ல அடிவைத்து
பூ உதிர வரும் சின்னப் பெண்
அலறல் அடங்கி ஓய்ந்தது மனம்
வாழலாம் இன்னும் ஒருநாள்

– சேஷையா ரவி

*

With hopes crumbling
At the very edge of suicide
Mind in a whirl -
Arrived the downpour.

Horns blaring
The vehicles sped past and vanished
Splashing water in puddles,
Bathed in rain
The bullocks trudged along
Pulling their load,
Men scampering
Some huddled under umbrellas
Some merely getting drenched,
Trees dripping in grey light,
Screeching sparrows
Shelterless amongst branches,
With school-bag
Drooping from her head
Gingerly walking on the muddy road
Was a sweet little girl.

Turmoil abated
Mind was calm
May as well live
For one more day.

- Seshiah Ravi

*

நான் அறிய இயலாத உன்னை
வணங்கி வழிபடச் செய்தார்கள்
முதன் முதலில்

பின்னால்
உன் அசைவுகளின் அற்புதமெனை
ஆட்கொள்ள
என் இயக்கம் தொடங்கியது.

நீயும், நீயில்லாத வேறொன்றும்
என்னுள் தோன்ற
இவ்வியக்கம் வலுவடைந்தது.

சில யுகங்களை நீயில்லாத அந்த
வேறொன்றில் கழித்து மகிழ்ந்தேன்.

என்றாலும்
என் உணர்வு மையத்தில் உன் தோற்றம்
நிழலாடுகிறது.

காட்சிகளைனைத்தும் அதனுட் புகுந்து
காண்பதாகிறது.

காண்பதின் நுணுக்கம் கலையென
ஆனது.

காண்பதை காண்பதில்
நான், என்னது, அவனிவள், அவையிது

*

At the very beginning
They made me worship you
While I knew you not.

Then
The splendour of your movement
Overwhelmed me
And my vibration was born.

You and some other non-You
Sprouted within me
Stirring up the vibration.

Spent a few epochs
In the other non-You
And rejoiced.

Still
I feel your presence
In my core.

Whatever I see
I see it
Seeped through you.
Nuances of what I see
Turn into art.

ஏன், எது, எப்பொழுதெப்படி
என்பதனைத்தும் இல்லாமற் போனது.

பின்னும்
இவ்வியக்கம் தொடர்கிறது

- ஜெயதேவன்

In seeing what I see —
I, mine, he, she, those, this
Why, what, when, how -
Everything dissolved out of sight.

Still
The vibration
The movement
Continues.[*4]

- Jayadevan

தலித்

இந்(து)தப்
பார்ப்பன மந்திரம்
திருநீறு பூசியது
கீதையைத் தந்தது
இந்து என்றது

இந்த
ஞானஸ் நானம்
சிலுவையைக் குறியிட்டது
பைபிளைத் தந்தது
கிறித்தவன் என்றது

இந்த
கலிமா
என்னை சுன்னத் செய்து
குல்லாவை அணிவித்தது
குர்ஆனைத் தந்தது
முகமதியன் என்றது

எல்லாச் சடங்குகளிலும்
என் சட்டை தான் மாறியது
என்
சாதியோ
இன்னும் பறையனாகவே
இருக்கிறது

- ராஜ. முருகுபாண்டியன்

DALIT

This
Brahmin incantation
Smeared holy ash
Gave the Gita
Called me a Hindu

This baptism
Left sign of cross
Gave the Bible
Called me a Christian

The Kalima
Circumcised me
Placed a cap on my head
Gave the Koran
Called me a Mohammaden

In all the ceremonies
Only my shirt changed
My caste
Remains unchanged
A Pariah.

- Raja Murugupandian

காணாது போன சிறுவர்கள்

ஆலமரமிருக்கும்
கீழோர ஊஞ்சல்
ஆடிக்களிக்கவென
நீளவிழுதிருக்கும்
சற்று அப்பால்
பொன்னொச்சி பூத்துச்
சிரித்திருக்கும்
கிழக்காய்
மாரி மழை நடுவில்
ஊற்றெடுத்துப் பரந்துபடும்
குளமிருக்கும்.

கட்டைப்பனைமரத்தைக்
கப்பலாக்கிக்
காலத்துடுப்பில் நீர்கடக்கும்
சிறுவர்களை மட்டும்
காணேன்.

பலகாலம் குண்டெறிந்தும்
தலைகுனியாப்
பனைமரத்தின் மீதேறிப்
'பால்' கறக்கும்
முதியவரைக் கேட்டேன்.

THE VANISHED CHILDREN

The mighty banyan tree
Aerial roots
As swings
To sway in glee.

A little farther
Ponnochchi flowers
Bathed in smile.

To the east
Drenched in monsoon showers
Brimming village tank.

But
No more the youth
Braving the Time's currents
In boats made
Of palmyrah logs.

Stood the palmyrah tree
Survivor of many a bomb shower
Scaling the tree to tap milk –
A withered old man.
Youth?
I queried.

'காசுவயல் கதிர றுக்கக்
கண்டா போயச்
சேர்ந்தார்கள்'
என்றார் கவலையுடன்.

- இளவாலை விஜயேந்திரன்

Sullenly said he:
"To harvest in money-fields
Disappeared to Canada."

- Ilavalai Vijayendran

நேர்முகத் தேர்வுகள்

நீர்க் குமிழிகளில் கூட
நல்ல ஓவியம் தீட்டுவேன்
குருடரையும் அதை
இரசிக்கச் செய்வேன்.
ஆனாலும் என்ன பயன்?
நான் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன்
அதனால் காகிதத்தில்
ஒரு கோடு போடத் தெரியாதவனால்
என்னைத் தோற்கடித்து விட்டார்கள்.

கல்லோட்டில் சவ் மேளம் கட்டி
கணக்கற்ற முறையில் அடிப்பேன்.
செவிடரையும் அதற்கு
ஆடச் செய்வேன்.
ஆனாலும் என்ன பயன்?
நான் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன்
அதனால் ஒத்துகூட ஊதத்தெரியாதவனால்
என்னை தோற்கடித்து விட்டார்கள்.

மண்ணாங்கட்டிகளில் கூட
சிலை வடிப்பேன்.
தண்ணீரில் கரையாத
வழியும் செய்வேன்.
ஆனாலும் என்ன பயன்?
நான் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன்
அதனால் சாணி கூட
தட்டத் தெரியாதவனால்
என்னைத் தோற்கடித்து விட்டார்கள்.

THESE INTERVIEWS!

I can paint well
Even on water bubbles
Can make even the blind
Drink in its beauty.
But of what use?
I am of a depressed caste
So
They defeated me
With a guy who can't even
Draw a straight line.

I can make a drum
And beat it in ways
Manifold and majestic.
Can even make the deaf
Dance to its rhythm.
But of what use?
I am of a depressed caste
So
They defeated me
With a guy who can't even
Blow the drone instrument.

I can fashion statues
Out of mere lumps of clay.
Can make it defy water.

நிலாவைக்கூட சின்ன உண்டி வில்லால்
ஒரே அடியில் சிதறடிப்பேன்.
ஆனாலும் என்ன பயன்?
நான் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன்
அதனால் மாங்காகூட
அடிக்கத் தெரியாதவனால்
என்னைத் தோற்கடித்து விட்டார்கள்.

அம்மா!
இன்னும் எவ்வளவு காலம்
இந்த நொகத்தடியைச் சுமப்பது

– தலையாரி

But of what use?
I am of a depressed caste
So
They defeated me
With a guy who can't even
Pat a dung-cake.
I can shatter the moon
With a small sling and a pebble
In one fell blow.
But of what use?
I am of a depressed caste.
So
They defeated me
With a guy who can't even
Fell a mere mango.

Oh! Amma!
How long more
Do I have to carry this yoke?

- Thalaiyaari

பன்றிகளைப் பற்றி என்ன தெரியும் உங்களுக்கு?

மேலும் சில விபரங்கள் இதோ
உயிரியல் சம்பந்தமானவை

ஒன்று:
பன்றிகள் சேற்றில் திளைக்கவில்லை
ஏனெனில்
அது சேறென்று
அவை அறியாது.

இரண்டு:
பன்றிகள் அழகானவை
ஏனெனில்
அவை ஒப்பனை செய்து கொள்வதில்லை.

மூன்று:
பன்றிகள் ஈன மிருகங்களல்ல
ஏனெனில்
தம்மை விட தாழ்ந்ததாய்
எதைப் பற்றியும் அவை கருதுவதில்லை.

கடைசியாக:
பன்றிகள் மனிதனின் அடிமைகளல்ல
ஏனெனில்
மனிதனால் அவற்றிற்கு லாபமில்லை

- ஜெயமோகன்

WHAT DO YOU KNOW ABOUT PIGS?

Here is some more information
Related to biology.

One:
Pigs do not luxuriate in slush.
Because
They know not
It is slush.

Two:
Pigs are beautiful.
Because
They don't apply make-up.

Three:
Pigs are not mean creatures
Because
They don't consider anything
Inferior to them.

Finally,
Pigs are not man's slaves.
Because
They profit not from man.

- Iayamohan

*

வானத்தைக் கிழித்துப் போடுங்கள்
மழையைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்
இருட்டை இல்லாமல் செய்யுங்கள்
காட்டைப் பொசுக்குங்கள்
மண்ணைத் தூவுங்கள்
வெளியை விரட்டுங்கள்
குன்று மலை எல்லாவற்றையும்
தகர்த்து விடுங்கள்
காற்றைக் கண்டு கொள்ளாதீர்கள்
நிலாவை ஒதுக்கி வையுங்கள்.
எதுவும் வேண்டாம்
நான் இலைப் பனியாய் பிறக்கும் வரை.

- எஸ்.எல். நரசிம்மன்

*

Tear as under the sky
Stop the rains
Banish the darkness
Burn down the forests
Scatter the sands
Drive away the space
Pulverise the hills and mountains
Ignore the wind
Discard the moon
Stifle the waterfalls
I need nothing

Till I am born
As a dewdrop on a leaf.

- S.L. Narasimhan

உதிர் கனவு

நிசிதோறும் நிசிதோறும்
என் பறவை தன்
இறக்கையின் நூறு அலைவுகளுக் கொரு
தடவை தன் கனவை யுதிர்த்தது
நூறு கனவுகளுக் கொன்றென்று
ஒரு சிறகை உதிர்த்துப் போனது
நூறு சிறகுகளைச் சேர்த்து என்
ஒரு கனவை மீட்கிறேன் நான்
நூறு கனவுகள் என்னிடமிருக்கின்றன
நிசியால் உலகையளக்கிறோம்
நானும் என் பறவையும்
ஒளியாய் கடலாய் இசையாய்
உதிரும் சிறகுகளை
மொழியாய் புனைவாய் காதலாய்
பொறுக்கிக் கோர்த்தபடி
பின் செல்கிறேன் வெகுதூரம்
எல்லாருடைய தூக்கத்தின் மேலாகவும்
எங்கள் கனவுகள் மிதந்து போகும்
உண்மையில் தூக்கம் பற்றின
கனவொன்றை நிசியும்
எப்போதும் உதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது

- பா. வெங்கடேசன்

A SPRAY OF DREAMS

Night after dark night
For every hundred fluttering wings
My bird
Dropped a dream.
For every hundred dreams
A feather.
Garnering a hundred feathers
I strum my dream.

We measure the world by nights -
My bird and I.

Feathers drop
As light, as ocean, as music.
I collect and string them
Into language, into art, into love
And retreat distance long.

Our dreams float and rise
Above everyone's slumber.
And
The night keeps spraying
A dream about sleep.

- P. Venkatesan

விடுதலை

அட்ச தீர்க்க ரேகைகள்
பொய்ச்சட்டை
கழற்ற
புவி யுருண்டை
நிர்வாணமாய்

ஓரம் நின்ற
கோள்களை
ஊசியால் குத்தி
நூலிலிட்டு
கீழ் தள்ளி
ஒரு முடிச்சிட்டேன்

அட்டத்தில எறிந்து
சோம்பல்
முறித்தேன்

யார் முதுகிலும்
தூக்கி
வைக்கத்
தேவையில்லை
பூமியை இனி

நான்
நானாயிருக்கலாம்

- மனோன்மணி

LIBERATION

Latitudes and longitudes
Shed their notional shirts
The globe
Stood naked

Collected the planets
Hanging around
Threaded them together
Tied into a bundle

Threw it in the attic
And flexed my muscles

No more need
To load the world
On anyone's back
I
Can be Myself.

- Manonmani

*

பால்யத்தில் சேர்ந்தான்
பரந்தாமன்

கூப்பிட்டும் உடன் வராக் காரணத்தால்
வீசப்பட்டது ஸ்பானர்

மூணு தையல் நெற்றியில்

இப்போ
தழும்பு மாறா பரந்தாமன்
ஓனர்

தாமசுக்கு
தாடையில் தையல்

- ரவி சுப்ரமணியன்

*

Parandaman
Joined as a young boy

Didn't respond immediately
Spanner became a missile
Three stitches on forehead

Now
Parandaman still carries the scar
But he is the owner

Thomas
With stiches in his chin.

- Ravi Subramanian

எண்கள்

எண்கள் துரத்தின
லெட்ஜர் புக்கை அகல விரித்து
நடுவில் கிடத்தி
அறைந்தன எண்கள்
வயிற்றிலிருந்து குமட்டிக் கொண்டு
எண்கள் தெறித்தன.
வலை போல் மஞ்சள் சிகப்பு பச்சை
வவூச்சர் காகிதங்கள் சூழ்ந்தன
முகத்தின் நரம்புகளில், நெற்றியோரத்தில்,
கண் அடியில், எண்கள் கீறிகுருதி வடிந்தது.
பழுப்புக் காகிதங்களில் எனது
சவப்பெட்டி செய்யப்பட்டிருந்தது
எண்கள் நிரம்பியது, ஒன்றிரண்டு
உச்சரித்துத் தேய்ந்த ஆங்கில வார்த்தைகளும்

கலைஞன் செத்துக்கிடந்தான்
கணக்கு டேலி ஆனதாக
எண்கள் கும்மாளமிட்டன.

- ஜோசப் - டி- சாமி

NUMBERS

Numbers chased relentlessly.
From the open ledger books
Slammed the numbers.
From the retching stomach
Gushed out numbers.
Voucher papers
Yellow red and green
Closed in.
Numbers left gory blood marks
On the face, near the eyebrows, under the eyes.
My coffin was made
Of mouldy paper -
Filled with numbers
And a couple of cliched English words.

The artist lay dead
But the accounts tallied
And the numbers danced in joy.

- Joseph D. Samy

வலியுடன் நிகழ்ந்தன யாவும் ...

செதில் செதிலாய் நடந்த உடைப்பு
சுக்குநூறாக சிதறியது வாழ்க்கை
காக்கைச் சிறகுகளில் செதுக்கப்பட்ட
கவிதைக் கனவுகள்
குரூரமாகப் பிடுங்கியெறியப்பட்டன.

மறுக்கவும் முடியாத
வலிய மௌனத்தில்
வலியுடன் நிகழ்ந்தன யாவும்
நசுங்கிப் போன ஆத்மாக்களுக்கு
நினைவுத் தூண் யார் எழுப்புவது?

யாவும் மறக்கப்படும்
ஒரு யுகப் புழுக்கத்தில்
யார் வேர்வைக்கு யார் விசிறுவது?

தீய்ந்து கருகிய
கனவுக் குவியல்களின் தீசல்களிலிருந்து
ஏதேனும் ஒரு கங்கு
அணையாதிருக்கத்
தேடித் துழாவும் கண்ணீரை
யார் அர்த்தப்படுத்துவது?

சும்மா போய்க் கொண்டிருப்பவனையும்
அருகழைத்து
அறைவிட்டனுப்பும் வாழ்க்கை
மீண்டும் மீண்டும்
துரோகங்களின் சாட்டையில்

PAIN MARKING EVERY TURN . . .

Come apart scale by scale
Life smashed to smithereens
The poetic dreams
Sculpted in crow feathers
Cruelly plucked and scattered

In the heavy obstinate silences
It all happened in pain
Who to raise memorial pillars
For the devastated souls?

In the epochal swelter
Banishing memory's trails
Who can fan away whose sweat?

From the burnt residues
Of incinerated dreams
A tear in a valiant search
To save a cinder
From enveloping death-
Who to lend it a meaning?

The life that beckons
A random unsuspecting pedestrian
Just to administer a slap
The top that gyrates

சுழலுகிற இந்த பம்பரத்தின்
ஆட்டம் தள்ளாட்டமே
ஆயினும்
அதுவே அதன் நடனம்!

- செந்தூரம் ஜெகதீஷ்

At the whip of betrayals galore-
Its movement faltering
That is its dance!

- Senthooram Jagadesh

அறியாது உதிரும்

மரத்தடிப் பாறையில் அரங்கன் போலப் படுத்திருக்கிறேன்

அறியாது

உதிரும் வேப்பம் பூக்கள்
பாடும் ஜோடி மைனா
எதிர்ப் பாட்டு இசைக்கும் கவுதாரி
துணை யழைக்கும் குயில்
இரை பொறுக்கித் திரும்பி வந்தமரும் சிட்டுக்குருவி
மரங்கொத்தி அலகு கொத்தும் புழு.

கவிதை அறியாது
கற்பாறை

- சிபிச் செல்வன்

UNREGISTERED

Like Lord Ranganatha
Me reclining on a rock
In cool tree shade

Blissfully moony

A shower of neem flowers
A pair of mynahs
Filling the air with melody
A grey patridge singing
In resonant strains
A koel beseeching her mate
A sparrow returning to nest
With its feed
A woodpecker's beak
Busy tackling a worm.

Knows not the poetry around -
This rock.

- Sibi Selvan

அடங்கியவன்

நல்ல உலகம் என்றால்
ஏதோ விண்வெளியில் நின் று
பல உலகங்களைப் பார்த்தவன் மாதிரி
உணவுப் பொருட்களை மண்ணில் இறைத்து
பெருக்கி தின் று தீர்த்து நகரும் வேடிக்கையான
அசைவுகளைக் கொண்டது இந்த உருண்டை என்றான்
நீ எங்கிருந்து பேசுகிறாய் என்றேன்
ஏதோ ஒரு முனையில் பூமி மீது
துளைத்து மறுபுறம்
வெளிப்பட்டவன் நான் என புழுதி உதறினான்
உடம்பில் கொஞ்சம் எண்ணெய் வாடையும்
தலை உரோமங்கள் கரிந்தும் இழிந்த
புண்களோடும் இருந்தான்
பிறகு என்ன உத்தேசம் என்றேன்
வரும் வழியில் பெரும் பாறைகள் ஒன்றோடொன் று
பேசிக் கொண்ட மொழியைக் கேட்டதாகச் சொன்னான்
பழைய தங்க நாணயம் ஒன்றைக் கையில் கொடுத்தான்
வெளிப்படும் முன் மேலடுக்கில் புதிய பிணம் ஒன்றை
புணர்ந்ததாகவும் கூறினான்
தனது இழிந்த புண்ணில் குதிரையின் அழுகிய சீரம்
தெளிக்கச் சொல்லி எச்சில் உமிழ்ந்தான்
உமிழ்ந்த இடத்தில் புற்கள் கனிந்து புகையெழும்பியது
நான் விதிர்த்து நீ என்ன மாற்றுகிரக வாசியா
என்றலறினேன்
அவன் சிரித்தவாறே
கைகளை உயரே தூக்கி நீரில குதிப்பது

THE MYSTERY MAN

Isn't this a good world?
He proclaimed as if
He had scanned the myriad worlds
From a lofty perch in space
        - 'This but a funny sphere
        With bizarre movements
        Scattering food on the ground
        Gathering it again
        Eating and moving'

Where are you from?
'I punctured a hole in some corner
And emerged at the other end
Of this globe'
He dusted his body
Smelt of crude oil
Hair singed
Body furrowed by wounds

What plans?
'I heard on my way
Mountainous rocks
Speaking to one another'
Gave me an ancient gold coin
'Before I emerged here
Near the earth's crust
I copulated with a fresh corpse'

போல நிலத்தில் பாய்ந்தான்
சரேலென அவன் உடல் மறைய
மணல் அலை, அலையாய் எழும்பி அடங்கியது.

- யவனிகா ஸ்ரீராம்

'Sprinkle on my wound
Serum
From rancid horse meat.'
He spat out a lump of spit
The grass on contact
Emitted a column of smoke

Dumbfounded I was
Man from another planet?
I yelled

Breaking into a smile
He raised his arms
And plunged into the ground
His body disappeared
Sand rose in waves
And slowly settled down.

- Yavanika Sriram

ஒரு முற்றுப்பெறாத கவிதையைப் போல ...

ஒரு முற்றுப் பெறாத
கவிதையைப் போல......
என் மூத்த சகோதரி

வசிக்கிற தெருவில்
யார் வீட்டு வாசலுக்காவது
வாழை மரங்கள் வருகையில்....
அடுப்படியிலிருந்தோ....
படுக்கையறையிலிருந்தோ வரும்
அந்த விசும்பல் சத்தத்தை
நான் கேட்பேன்.

அவளுக்கு பிரியமான இடம்
என் வீட்டு ஜன்னல்
அவள் முகம் புதைத்து அழுதழுது
அதுவும் தேய்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது
அவள் இளமையைப் போல.....

அவளுக்காக .....
அவள் நீருற்றி வளர்த்த
மல்லிகை செடிகள்
பிரசவிக்கிற வெள்ளைக் குழந்தைகளை
மரவட்டப் பூச்சியின்
கால்களைப் போல அடுக்குகிறாள்.
பின்பு ஒரு வெப்பப் பெருமூச்சோடு
அவைகளை
சாமிப் படங்களுக்கு சாத்துகிறாள்

LIKE A POEM UNCOMPLETED...

Like a poem
Uncompleted...
My Akka...

In our street,
While the auspicious
Plantain trees
Are moved to some house...
From the kitchen...
Or from the bedroom
Sound of her sobs.

Her favourite spot
A particular window
Would bury her face
And weep in silence
The window
Gradually wearing out
Like her youth...

She watered and tended
The jasmine plants
They bear
Milky white children
She strings them
Like centepede legs
And

எதிர்வீட்டு
நர்சரி நாற்றுகளின்
கான்வெண்ட் பாஷைகளை
கவனிக்கும் போதெல்லாம்
அவள் பார்வை
அப்பாவின் பக்கம் திரும்பும்.

பாவம் அவர்....
அவரை, அவரைப் போலவே
வயசான ஈ-சிசேர் மட்டுமே
தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

என்றுமே
கவிதைகளைப் பற்றி
பேச விரும்பாத அப்பா
அன்று முதன்முதலாய் சொன்னார்.

"அவள் சோகங்களை
பேப்பரிலும், பேனாவிலும்
பதிவு செய்கிறீர்களே!
யாராவது ஒருவர்
இதயத்திலாவது அவளை
பதிவு செய்யுங்களேன்....."

ஒரு முற்றுப் பெறாத
கவிதையைப் போல
என் மூத்த சகோதரி......

- பவா செல்லதுரை

With a hot sigh
Decorates
The pictures of gods.

Lisps float towards her
From the nursery school
Next door
Her eyes
Instinctively
Turn to Appa's side

Poor Appa...
Only the easychair
As old as he
Has time for him.

Never talked
About poetry - Appa
That day
For the first time
He broke his silence
"You inscribe
Her sorrows
With paper and pen!
Why not
Inscribe her
In someone's heart..."

Like a poem
Uncompleted
My Akka...

- Bava Chelladurai

மௌனம்

இரைச்சலும் சந்தடியும்
நிறைந்த இந்த உலகில்
உங்களுக்காக நான்
சேமித்து வைத்திருக்கும்
செல்வம் .....
மௌனம்

முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள்
மௌனமே அழகு
மௌனமே லட்சியம்
மௌனமே கடவுள்

எல்லோருக்கும்
பகிர்ந்தளிக்க முடிந்த
அப்பெரும் செல்வத்தை
எனக்குள் நான்
அனுபவிக்க முடியவில்லை

ஓயாத பேச்சு
சலியாத முணகல் என
உள்ளுக்குள்
பெரும் சப்தக் கிடங்கை
..... ஒலிக் குப்பைகளைச் .....
சுமந்து கொண்டு
அலைகிறேன்

சமயங்களில்
அதை வெளியே
கொட்ட நேரும்

THE DUMB

In this world
Full of din and bustle
The one wealth
I've treasured for you -
Silence.

Saints proclaim
Silence is beauty
Silence is ideal
Silence is god.

This great wealth
Others have known to share
I can't savour
Within myself.

I wander around
Carrying a load -
Within myself
A huge godown of noise
Ceaseless chatter
Endless whining
A garbage bin of sound.

At times
I pour it out
Only to be smeared

அவமானக் கறைகளையும்
பூசிக் கொள்கிறேன்.

ஊமைகள்
மொழிகளால் விடுதலை
அளிக்கப்பட்டவர்கள்
என
சமாதான வார்த்தைகளை
கூறிக் கொண்டாலும்
என்னால்
சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை
வாயால் பேசாமல்
எல்லோரும் என்னிடம்
சைகைகளால் பேசுவதை

- பிருந்தா சாரதி

With dabs of shame.
The dumb
Are liberated
From the fetters of language –
But
I can bear not
Messages
Coming not in words
But in sign language.

- Brinda Sarathy

கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்

இவை
நடுவிண்ணின் அந்தர மிதப்பில்
சிதறி வீழ்ந்த எரிகற்கள்
பெருகும் நீர்ச்சுழற்சி அணைப்பில்
குளிர்ந்து கிடக்கின்றன
படர்ந்தேறிய தகிப்பின் விஷம் நழுவும்
மணற்கரைக் காட்சி
நெஞ்சோலம் தணிக்கும் நீர்த்தாளம்
செங்குழம்பு மண்படிவின் குளிர்வருடல்
விரல் நீண்டு மறைக்காத பனிவெளி
பேச்சின் வீச்சமற்ற ஏகாந்த ராஜ்யம்
மீண்டும் மீண்டும் தழுவிச் செல்கின்றன
புதுப்புது நீர்த்தாரைகள் குளிரூட்டி
சொல்லமுங்கிய நாவுகளின் துடிப்பு
ஏந்திய கைகளின் கதறல்
தயங்கிய கால்களின் பயப்பதட்டம்
அன்பின் அவஸ்தை
காதலின் குரூரம்

PEBBLE ON THE BANKS OF GOMUKI RIVER

These -
Asteroid fragments
Hurled down from
Ethereal realms of space
In the embrace of surging vortexes
Enjoy cool repose
Sandy expanse
Rid of the sting
Of enveloping heat
Lapping ripples calming
The roar of the mind
Cool stroking
Of turbid red-soil sediments
Misty stretch
Undimmed by outstretched fingers
Kingdom of blissful solitude
Unsullied by chatter
Cuddled by
Newer and newer jets
Throb of tongues
With voices stilled
The cry of extended hands
The tremor of halting legs
The torment of affection
The cruelty of love
The swelter of strangling life-

சுருக்கிடும் வாழ்வின் வெம்மை
ஏதுமில்லா உன்மடிக்கு
கோமுகி நதியே
இதோ இன்னுமொரு கல்

- இளமுருகு

Unto your lap
Free from these encroachments,
Oh! Gomuki river!
Here is one more stone.

- Ilamurugu

பின்னும் ஒரு தடவை

சிகரெட்டின் துர்நாற்றம் மீறியும்
இதழில் பதியும் இதழ்கள்.
இடையே துவர்ப்பாய் எச்சில்
அடிவயிற்றில் அமிலம் சுரக்க
தொண்டையில் கமறும் வாந்தி.

தேகமெங்கும் விரல்கள் ஊற
உயிரில் பரவும் ஒரு பெரும் தீ.
காட்சிகள் கரையும்
கண்களின் சொருகலில்
அறைக்குள்
கருகிய ரத்தநிறத்தில்
தெப்பமாய் பாறைகள் சரிய
சரிய சரிய சரிய சரிய்ய சரிய்ய
சரிய சரிய்ய சரிய திடீரென
உடைந்து பெருகும் பனிவெள்ளம்.

பின்
ஒரு நிறமற்ற பெருவெளி
அசையும் சிறு மேகம்
கசியும் இருள்
குறுக்காய் விரையுமொரு பறவை
முகிழ்க்கும் மல்லிகை வாசம் என
மெல்ல மெல்ல
பிரக்ஞை அவிழ
தூக்கத்தில் கரைவோம்
நாம்

– முத்து மகரந்தன்

AND AGAIN . . .

Overcoming the cigarette stink
Lips planted on lips.
Saliva with astringent taste
Acid churning the abdomen
Nausea grating the throat.

Fingers creeping all over the body
Consuming fire spreading
Pictures dissolving
With eyelids drooping.
In the room -
In black blood's hues
Rocks sliding like floats
Sliding, sliding, sli....iding
And suddenly
Icy flood breaking the banks.

Then
A colourless expanse
A small cloud moving
Darkness oozing
A bird flitting across
Enveloping jasmine fragrance -
And
Slowly, gently
Consciousness ebbing away
We
Dissolve in sleep.

- Muthu Magaranthan

*

சொல் மனம் விரிந்த வதனம்
அல்லது வதனத்தின் நகை
அல்லது நகைக்குப் படிமான வெண்முத்து
அல்லது வெண்பாலற்ற சரம்
அல்லதுசரசரத்துத் தாக்கிட்ட அம்பு
அல்லது அம்புகள் துறந்த லட்சியம்

அர்த்தம் சொல்லின் குறுதித்தீட்டு
அல்லது பொருளாகும் உயிர்ச்சாகரம்
அல்லது சாகரம் உண்ட புள்
அல்லது புட்கள் மலிந்திட்ட ஒரு ஸ்வர்க்கம்
அல்லது ஸ்வர்க்கம் போலொத்த நினைப்பு
அல்லது நினைப்புகள் நெளியும் பிண்டத்தின் நீலம்.

- பெருந்தேவி

*

A face adored by the mind's word
Or the smile dancing on the face
Or the pearl embedded in the smile
Or the string shedding white milk
Or the arrow surging forward
Or the target renounced by the arrow

The meaning the menstrual deposit of the word
Or the ocean of life condensed into the meaning
Or the bird drunk with the ocean's essence
Or the heaven teeming with the birds
Or the memory tinged with the heaven
Or the lumpy blue swarming with the memories.

- Perundevi

நிராயுதபாணி

அம்மா சத்தியம்
வாங்கிக் கொண்டாள்
நான் கோபிக்கவே
கூடாது என்று.

அப்பாதான் கெஞ்சினார்
தர்க்கம் செய்யாதே என்று.

அண்ணன்மார்களின்
அறிவுரை
பிடிவாதத்தை
மூட்டை கட்டு.

பிறவிக் குணங்களை
குழிதோண்டி புதைத்துப்
புகுந்த வீட்டிற்கு
விசாவும் வாங்கியாயிற்று.

இனிமேல்
நிழல்கள் கூட
என்னை காயப்படுத்தலாம்
நான் ஒரு நிராயுதபாணி.

என் மகிழ்ச்சியை
யாரும் திருடவில்லை
நான்தான் தொலைத்து விட்டேன்
கண்டுபிடித்தால்
நிச்சயம்
பகிர்ந்து கொள்வோம்.

– பிரேமபிரபா

DISARMED

Mother extracted
A promise
Never should I
Lose my temper.

Father implored
Please don't be argumentative.

Counsel of brothers
Renounce your obstinacy.

Burying deep
My inborn instincts
I got entry visa
To husband's household.

Hereafter
Even shadows
Can scar me
I am defenseless.

No one
Stole my joys
I lost them.
Should I dare find them
Sure
We will share.

- Premaprabha

கடைசியாய் ஒரு கைகுலுக்கல்

ஜெயித்த மதர்ப்புடன் எதிரில்
என் நெற்றிப் பொட்டை குறிபார்த்த துப்பாக்கியுடன்
சுடத் தயாராய் நீ!

தோற்றுப் போய் தலைகுனிந்தவன் நான்.
என் கைகள் பின்னால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.
நைலான் கயிற்றின் முடிச்சு
மணிக்கட்டுச் சதையை தின்கிறது.

புகைப்பிரதேசமெங்கும் வெடிமருந்தின் நெடி
தோட்டாக்கள் துளைத்த உடல்கள்
குவிந்து கிடக்கின்றன.
வெடித்துப் பிளந்த அடையாள மற்றவைகள்
இன்னும் அழுகிப் போய்விடவில்லை.
கழுகுகளின் இரைச்சலில்
சற்றுமுன் ஓய்ந்திருக்கும் போரின் சந்தம்.

என்னோடு பிடிபட்டவர்களில் பலர்
சுடப்பட்டுவிட்டார்கள்.
தடித்த காலணிகளையும் மீறி
அவர்களின் இரத்த வெப்பம் சுடுகிறது என்னை!

இதோ உனக்கு வாய்த்திருக்கிறது சந்தர்ப்பம்.
மூளையை சிதறடிக்கிற
உன் துப்பாக்கித் திறனை சோதித்துக் கொள்....

உறுதியாகி விட்ட மரணம் வலியற்றது.
என் மரணமே நான் விடுக்கும் கடைசி செய்தி.
என்றாலும் நண்பனே!

FOR A FINAL HANDSHAKE

You -
With the arrogance of victory
With a gun pointing to my temple
Ready to pull the trigger!

Me -
Head bowed in defeat.
Hands tied behind.
The nylon rope's knot
Biting my wrists.

Smoke - filled expanse
Reeking of explosives' stench
Bullet-riddled bodies
In indifferent piles.
The ones blasted out of recognition
Not decayed yet.
War's fury just stilled.
The shrieking, hungry vultures,

Many captured with me
Shot dead.
The warmth of their blood
Scorches me
Even beyond the monstrous boots.
Here's your chance
To blast my brains
Test the power of your gun
Certain death carries no pain.

என் கைகளை அவிழ்த்துவிடு
கடைசியாய் ஒருமுறை
உன்னுடன் கைகுலுக்கிக் கொள்கிறேன்

- சூத்ரதாரி

My death is my final message.
Still, my friend!
Release my hands......
For the last time
Let me have a handshake
With you.

- Sutradhari

எழுதப்போகும் கடிதம் பற்றி ...

அர்த்தமற்ற பொழுதுகளில்
கோர்த்துக் கொண்டிருந்த வார்த்தைகளால்
உனக்குத் கடிதமொன் று எழுதுவேன் - அது
கடந்த நிகழ்வுகளின் ஆறாத் தழும்புகளை
விளக்குவதாயிருக்கும் அல்லது
பரவிக் கிளைத்த பெருமரம் தாங்கிய
வேரும் விழுதுகளும் மக்கி மரமும் மடிந்ததன்
காரணம் கேட்டுவரும்.
குழம்பிய கதைகளைத் தெளிவுருவாக்கும்
தெளிந்த பிம்பங் காட்டுவதை
அடியோடு கலக்கித் தேடும்
எரிகின்றதில் நீராய் வீழ்ந்து
கருகியது போக மீதம் காக்கும் அல்லது
எண்ணெய் வார்த்து வானெழும்பும்
தீப்புகையின் ஊடே அலையும்.
பதப்பிரயோகங்களின் பண்பாடு பற்றி
நிச்சயிக்க முடியாது
சொற்றொடர்கள் முடிவடையாதிருந்தால் அது
எழுதும்போது ஏற்பட்ட பெருமூச்சால் கரைந்திருக்கலாம்
தகவல்களில் தவறிருக்கலாம் - திருத்தங்கள்
தீர்ந்து போனதால்
அஸ்வதிவாரத்தை பெயர்த்துப் பார்த்தது யாரென் றும்
சுவர்களைத் தாங்கியதில் காயம்பட்டவர் யாரென் றும்
காண முயலமாட்டேன்
கோபுரப்புறாக்களின் விலாப்புறக் கதகதப்பு

A LETTER YET TO BE BORN . . .

A letter to you
Is taking shape
Threading the words
Floating in languid moments.
It would
Explain the deep scars
Of events long past
Or
Seek reasons for
The mighty spreading tree
Its roots and aerial roots
Reduced to decay and death.

And it would
Lend clarity to turbid stories
Churn to depths and search
Beyond illusions of clarity
Dive as water into burning cauldron
And preserve the unburnt fragments
Or
Float amongst the smoke
From the shooting flickers of fire

Can't vouchsafe
Twenty-four carat words
Mangled may the words be
By heavy sighs whilst writing

இருட்டுமரப் பொந்தாந்தையின்
பார்வைக் கனலாய்ப் பெயர்ந்ததை எழுதவேன்
உயிரொட்டி வளர்த்த பூவின்
திசையொட்டி வீசும் மணத்தை மட்டும்
அழித்துப்போன பெயர்தெரியா அரக்கனின்
சுவடுகளைச் சுட்டுவேன் - சிகரங்கள் சிதைந்து சிறு
குன்றுகளாய்க் குறுகிய கொடுமையைக் கூறுவேன்.
கடல் கிடந்த இடத்தில் இன்று
தோண்டத் தோண்டத் துளியும் தோன்றாத
துயரத்தை அறிவிப்பேன்
சூறையாகித் தோட்டம் தகர்த்த
தென்றலை வியந்து
முயலின் முதுகில் வண்ண வரி விழுந்து
நீளவால் முளைத்து அது வலிவான உடல் முறுக்கி
வேட்டைக்குப் பாய்ந்த மாயத்தைக் குறிப்பிடுவேன்.
ஆணையிடுவேன் அடங்கிப் புதைந்திருப்பேன்
குதிரை மீதேறி வாள் சுழற்றுவேன்
நதி வேகமெதிர்த்து நீந்திக் காட்டுவேன்
அழுக்குக் குட்டையினுள் மூழ்கித் திணறுவேன்
கொக்கரிப்பேன் கூத்தாடுவேன். உறுதியிழந்து

Mixed up may be the facts
With clarity evaporating.
But the truth I won't seek
About who burrowed under the foundation
Who got hurt holding up the walls
But I sure will write -
How the gentle warmth
Of the temple-pigeons' ribs
Turned into cruel fire
As the owl stared.
Will trace the footprints
Of the nameless demon
Who wiped out
The spilling fragrance
Of the flower nursed with life.
Will speak of the tragedy
Of the mighty peaks crushed to
Midget mounds.
Will proclaim the grief
Of the expansive ocean
Scorched into barren nothingness.
Will amaze at the gentle breeze
Turning into a tempest
And destroying a lovely garden.
Will point to a delicate rabbit
Donning fierce lines on its back
Growing a whip of a tail

உதவிகேட்டு ஒழிந்திருப்பேன்.
எழுதத் தொடங்கும்போது எல்லாமும் மறந்தாலும்
என் நெஞ்சில் ஒற்றியெடுத்த
உன் பெயரெழுதி வைப்பேன்
விஷயங்கள் அனைத்தின்
ஒரு சொல சுருக்கமாக.

- பூமா. வாசுகி

Twisting its awesome body
And pouncing on its prey.
Will hurl orders
Will sink in submission
Will mount a horse, swing the sword
Will swim against the raging current
Will submerge in a putrid pond
And choke
Will cackle and crow and dance
With energy drained
Will meekly implore for help.
Memory may fail me totally
As I put pen to paper.
But
Will trace your name
From the abyss of my mind
And inscribe it -
As a one-word essence
Of everything.

- Yuma. Vasuki

பூப்பெய்தல்

ஒரு பெண்
பெண் ஆவதை
இயற்கை குலவையிட்டுச் சொல்கிறது.
பருவச் சாளரங்கள் திறக்கப்பட்ட
அவள் மனசில் கனவுச் சிட்டுகளின் களியாட்டம்.
தேவதை வண்ணமும்
தெய்வீக வாசமும் அவள் சருமத்தில்.
பட்டாம்பூச்சியும் தட்டானும் பிடித்து
விளையாடிய அவள் மனசில்
பறக்கின்றன பட்டாம்பூச்சிகள்.
மனசுக்கு மாறுகிறது கால்கொலுசு.
கண்களில் ஜொலிக்கிறது
கன்யாகுமரி தேவியின் மூக்குத்தி.
கன்னிமைக் கதவுகள் திறந்தவள்
பொன்னிமை திறக்கும் போதெல்லாம்
புதிது புதிதாய் தெரிகிறது பிரபஞ்சம்.
ஒரு கனவிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு
இன்னொரு கனவுக்குள் நுழைகிறாள்.
தன் ரகசியங்களின் மர்மத்தில்
லயித்துக் கிடக்கிறாள்.
தனக்குள் ஒரு வனம் வளர்த்து
அங்கே துள்ளி விளையாடும்
புள்ளிமான்களோடு கொஞ்சிக்
கிடக்கிறாள் அவளே ஒரு
மானாகி.
தன்னை மீட்டி
தனக்குள் பொங்கும்

PUBERTY

Nature greets
A girl's puberty
With a curious glee.
In her mind
With youth's windows gently parting
Dream birds in joyous whirl.
Her skin aglow
With angelic hues
And divine aroma.
The kid who pranced behind
Butterflies and dragonflies -
Her mind aflutter now
With butterflies.
The jingle of anklets
Drifting to her heart.
Eyes dazzle
With Kanyakumari's nose ring.

Crossing a delicate threshold
Opens her golden eyelids
Universe fans out
In newer and newer vistas.
Emerges from one dream
And glides into another.
In the mystery of her secrets
She luxuriates.
A forest sprouts within her

நாதப் புனலில்
லயித்துக் கிடக்கிறாள்.
அவள் அங்கங்கள் திரண்டு திரண்டு
அவளே அவளுக்கொரு அதிசயமாகும்
இயற்கையின் புதிர் விளையாட்டுக்
குறுகுறுப்பில் துடித்துப் போகிறாள்
உச்சஸ்தாயியில் மிதக்கும் ஒரு கீர்த்தனை போல.
ஆலாபனையில் ஓர் ராகத்தை
வளர்த்தெடுப்பதைப் போல
நிலவு ஊறிக்கிடக்கும் கிணற்றின் தாரைகளை
தன் தாமரைகளின் வழியே
வழியவிடுகிறாள்.
படுத்துக்கிடக்கிறாள்
தண்ணீரில் விரிக்கப்பட்ட
தாமரை இலைக்கம்பளத்தின்மீது.
சூரியன் அந்த ஜ்வாலாமுகிமீது
பொன்முலாம் பூசுகிறான்.
அவள் இளமையைப் பருக காலம் காத்திருக்கிறது.
தன் முதல் கவிதையை
ஒரு வாசகனுக்குப் படிக்கக் கொடுத்துவிட்டு
காத்திருக்கும்
ஒரு கவிஞனைப்போல
தன்னை எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறாள்.
தனக்குள் அவள் வளர்க்கும் புதையலை
யாருக்கோ பரிசளிக்க.

– இளையபாரதி

She frolicks with the deers -
Herself transformed into a deer.
Strums herself
And immerses
In the music welling within.
Her body in bloom
She plays with Nature's riddle
A surprise to herself
Titillated by discoveries
Like a lilting note
In a mystery rhythm.
Like the meandering
Flowering of a raga.
Bathes her lotuses
With the moon-soaked water
From her well.
Lies languidly
On the lotus-leaf carpet
Spread on the pond.
The sun bends
To gild her resplendent frame.
Time waits in the wings
To drink in her youth.

Like a poet
Handing out his maiden poem
And in eager wait
She keeps writing herself.
The treasure she nurtures within
As a gift unto someone.

- Ilayabharathi

பறவை

சுட்டுப்பொசுக்கும் நட்டநடுப்பகலில்
மேகங்கள் துளியுமற்ற
பொட்டல் வானத்தின்கீழாக

வெள்ளைப் பறவையொன்று
பறந்து போகிறது
இறக்கைகளை வேகமாய் அசைத்தபடி

இரையெடுத்து மீள்கின்றதோ
இரையெடுக்கப் போகின்றதோ

வெகு அருகாமையில் இருக்கிறது கடல்.

அமர்ந்து பயணித்த பேருந்து
சட்டென திரும்பி வளைந்ததில்
மறைந்து போனது அப்பறவை.

தென்படவில்லை அதன்பிறகான தேடலில்
ஆகாயத்தின் திசைகளைத் துழாவியபோதும்

ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது இன்னும்கூட
அந்த ஒற்றை ஒருபறவை
சிறகுகளை வலிந்து அசைத்தபடி
மனசின் வெளிகளெங்கும்
வெள்ளை வெள்ளையாய்.

- ஆர். புருஷோத்தமன்

THE BIRD

Scorching mid-day sun
Beneath
A totally cloudless
Barren sky

A white bird
Was flying
Vigorously flapping its wings

Returning after a repast
Or in search of food

The sea was close by.

The moving bus
A sudden sharp turn
The bird out of view.

I scanned
The sky's vast expanse
The bird was lost

Still
Vigorously flapping its wings
The lone bird keeps flying
As fluffy white strip
Filling my mind's space.

- R. Purushothaman

தாம்பத்தியம்

என்னைத் தழுவிச் செல்லும்
தென்றல் அறியும்
எனது மென்மை

என்னைச் சிதைத்து அழிக்கும்
வாழ்க்கை அறியும்
எனது உறுதி

நான் அணைத்து வளர்க்கும்
குழந்தை அறியும்
எனது நேசம்

என்றாவது வரும்
மழை அறியும்
எனக்குள் இருக்கும் கவிதை

பனிபடர்ந்த
புற்கள் அறியும்
எனது காதல்

எனது கவிதைகள் அறியும்
எனது பூகம்பங்கள் அறியும்
என்னை

எப்போதும்
அறிந்ததில்லை நீ
எனக்கு நேர்ந்த
எதையுமே.

– சல்மா

MATRIMONY

The breeze
That caresses me
Knows
My softness

The life
That mutilates and destroys me
Knows
My tenacity

The child
Whom I cuddle and treasure
Knows
My affection

The rain
Which appears fitfully
Knows
The poem within me

The dew-laden grass
Knows
My love

My poems
My volcanoes
Know
Me

And you -
Never knew
Anything
Which ever happened to
Me.

- Salma

உறக்கம்

எல்லோரும் நிம்மதியாய்
குறட்டை விட்டுத் தூங்குகின்றனர்
கைகால் ஓய்ந்து
உடல் பூராவும் வியர்வை வழிய
சாக்கடை ஓரம்
திண்ணையில்
பிள்ளையார் அருகில்
பஞ்சு மெத்தையில்
இன்னும் ஓலைக்குடிசையில்
இன்னும்
எல்லா ஊரிலும்
மிக நேர்த்தியாக நடைபெறுகிறது
தூக்கம் மட்டும்.
சிலர் மாத்திரையில்
இன்னும் சிலர் சாராயத்தில்
பெண்கள் அடுப்படியின்
வெப்பத்தோடு.
எல்லோரும் உறங்க
நடுநிசியில் நான்
தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்
உறக்கத்தை.

- சுகந்தி சுப்ரமணியன்

THE SLEEP

Everyone sleeps
Peacefully with a healthy snore
Completely fagged out
Drenched in sweat
Near open gutters
On the thinnais
Near Pillaiyar idol
On soft mattresses
In thatched sheds
And
In towns and villages.

Sleep goes on nicely tidily
Some with tablets
Others in a haze of booze
Women carrying
The kitchen swelter.

When all are in deep slumber
In the dead of night
I search in vain
For my sleep.

- Sugandi Subramanian

சிதறிய பிம்பங்கள்

தேவையற்றதாய் கிடந்த போதும்
உருவத்தை நினைவுறுத்தும்
என்றோ
நொறுங்கிச் சிதறிய
கண்ணாடித் துண்டுகள்

நிகழ்ந்து கழிந்த
விநாடியினுள்ளும்
ஒளிந்து கிடக்கின்றன
முடிந்து போகாத நிகழ்வுகள்

விளக்கம் தரத் தயாராகின
ஆயிரம் வார்த்தைகள்
புரியப்படாத படியே
மொழிபெயர்ப்புக்காய்
காத்துக் கிடந்தது மௌனம்

- தேவேந்திர பூபதி

SCATTERED IMAGES

Lying as useless
Reminding me of faded images -
These scattered
Shards of mirror

In moments
Long past
Lie ensconced
Incomplete events galore

A thousand eager words
Ready with explanations
But
Beyond understanding
Waiting for translation –
Silence.

- Devendra Bhupathi

ஆதியிலே சூன்யம் இருந்தது ...

அந்த நிலத்தை என் தந்தை வாங்கினார்
நாங்கள் குடியிருக்கிறோம்

அதைஒரு ஆசிரியர்
தனது பிள்ளைகளின்
படிப்புச் செலவுக்காக விற்றதாக
பத்திரம் கூறுகிறது

அதற்குமுன் அது ஒரு
ஈயம் பித்தளைக்காரனிடம் இருந்தது

ஒரு ஜமீந்தாரின் ஆசை நாயகியிடமிருந்து
அது அவனிடம் சென்றது

அதற்கு முன்பு அது
வெள்ளைக்கார பிரபுவிடம் இருந்தது

அதற்கும் முன்பு
ஒரு பேரரசனின் படைத்தலைவனுக்கு
சொந்தமாயிருந்தது

அதற்கு முன் அது
நாடோடிகளிடம் இருந்தது

அதற்கு முன் அது
ஆதி மனிதர்களிடமிருந்தது

அதற்கும் முன்பு அது
கடவுளுடையதாயிருந்தது

அதற்கும் முன்பு அது
சூன்யமாயிருந்தது.

– எம். எஸ்தர்

IN THE BEGINNING THERE WAS VOID

My father had bought that land
We live there

A teacher had sold that land
To meet sons' educational expenses
So said the sale deed
Before that it belonged to
A tinsmith
He had purchased it
From a zamindar's paramour

Earlier it was with
An English gentry

Farther back
It belonged to
Some emperor's army officer

Still earlier
With nomads

Before that
With original tribes

Before that
It was god's

Even before that
It was a void.

- M. Esther

அந்நியம்

அர்த்தங்களின் சவ நெருக்கடியிலிருந்து
நாம் மீளவில்லை இன்னும்
பாதாள தனிமையில் உறையும் நாட்கள்
பணி தொடர இரவுகளின் கதை
உன் தயங்கின பேச்சில்
தெளியும் மௌனத்தின் புழுக்கம் தாங்காமல்
மின் விசிறிகள் எரியும்
தரை தாண்டின கனல் வெளிகள்
குடும்பங்களின் சுவர்களில் மோதும்
பாசாங்கைப் பற்றின கற்பனை
வலியில் குற்றவுணர்வின் புகை
மண்டும் வளாகம் யாவும்
வெறுமையின் தாளம் தப்பின பாடல்
நிதானங்களின் போதையூட்டும் ராகம்
உணர்வுகளை நுட்பிக்கும் சருகிசை
எல்லாம்
நிறம் மாறும் ஓவிய உடல்
நரம்பெழ உண்மையின் உயிரை
எந்த வழியாய்ப் பருக வென
வாழ்வின் உதடுகள் தாகிக்கும் வேளை
நம்மைச் செதுக்கின சிற்பம்
நம்முன் சிலைக்கும்
நாம் நமது உயிர் த்வனிகளை

ALIENNESS

We
Not escaped yet
From the sepulchral crisis
Of meanings
Days buried in the solitude
Of dark depths
Story of night to sustain work
Unable to stand the swelter of silence
Slithering in your reluctant words
The electric fans smoulder
The burning wastes across land
Slam against domestic walls
Imagination anchored in deceipt
Spew out smoke of guilt
Engulfing the campus space
Song of emptiness missing beats
Melody of intoxicating sobriety
Music of dried leaves
Sharpening sentiment
These and everything
Body in painting changing colours
Life's lips thirsting for
The nerve-tingling essence of truth
And knowing not how to drink

விட்டு விட்டு வெறும் வெளியில்
கரைந்து பிரிவோம்
அர்த்தமின்மையை முழுங்கினபடி

- ஹவி

Then
The sculpture that hewed us
The 'we' we sculpt within us
Abandoning our life's
Elemental vibrations
Dissolve and drift
In the void
Proclaiming meaninglessness.

- Havi

அப்போதிருந்த இடைவெளியில் ...

இரைச்சலுடனான சுழற்சியை நிறுத்திய
மின்விசிறி தொங்கும்
அறையின் வியர்வைக் கசகசப்பைத் தூரத்து
மரத்தின் மெல்லிய ஈரக்காற்று
தழுவி மணப்பதைச்
சுவாசிக்க சுகம்.....

இன்னமும் கண்களை விட்டகலாத
தொலைக்காட்சித் தீவுத் தொடர்புகளைத் துண்டித்து
அண்ணாந்து பார்க்க நட்சத்திரங்களும்
அதனடுவே நிலாவும்
விசாலமான பிரபஞ்சம்
காணக் குளிர்ச்சி......

இடைவிடாது ஒலிக்கும் மவுன கவிதையை
ஒரு யோகியின் மனநிலையில்
இருந்து கேட்க
செவிக்கு உணவு......

அமுதின் சுவையை வார்த்தைகளில் நிரப்பிப்
பரிமாறும் ஆர்வத்தில்
மெல்ல முணுமுணுக்கும் என்
பாடலை நிறுத்த
மின்சாரம் வந்தது......

ஆனாலும்
நின்று போனதற்கு
நன்றி சொல்வது அவசியம்தான்......

- சேதுபதி

DURING THE INTERLUDE ...

The whirling fan stopped
Room, a pool of sticky sweat
Gentle cool breeze
Floating from a tree
Caressing the body -
The delight of fresh air...

Snapping the lingering links
With the television island
Looked up
A spray of stars
Moon at the centre
An eyeful...

Ears tuned to
The constant hum
Of poetry's silences
Like a yogi in trance
Feast for the ears...

Back came power
Music stopped...

But
Thank I did
The power that failed
For the lovely interlude..

- Sethupathi

முகமற்றவர் நினைவாக

கைகளை மட்டுமே பார்த்திருக்கிறேன்.
தட்டின் முனையைப் பிடித்தபடி
பவ்யமாய் வைக்கும்.
அடுத்த முறை
அடுத்தொரு பதார்த்தம்.
இடையே குறிப்பறிந்து
சட்னி, சாம்பாரென விளம்பல்.
நாள்பட்ட சீருடையில்
அவசரத்தின் கறைகள்.
துண்டு காகிதம் சாப்பிட்டதின்
விலை சொல்ல,
மறுபடி பவ்யம்.
சில்லறை எலும்புகளை
சிலீரென வீசிவிட்டு
வாசல் நோக்கி
அகங்கார நடை.
உடைகள் மாறியிருக்கின்றன.
வண்ணங்கள் மாறியிருக்கின்றன.
எந்த சிப்பந்தி முகமும்
இலையில் பரிமாறப்படுவதில்லை.

- துளசி

REMEMBERING THE FACELESS

I have
Looked only at the hands -
Holding the plate by its edge
And placing it politely.
Next
Another dish.
Thoughtful enquiries
In between -
Chutney? Sambar?
Old frayed uniform
Marked by stains.
A little piece of paper
Spells out the price of the snacks.
Again a polite bow.

Leaving a small change
As a tip
I stage an exit
In style.

Uniforms have changed.
Colours have changed.
But the face of the bearer
Never served on the plate.

- Thulasi

நட்பு முரண்

நான் தளிர்
நீ நெருப்பு
சாம்பலானது நந்தவனம்

நான் படகு
நீ திசை
தொலைந்து போனது பயணம்

நான் அல்லி
நீ தண்ணீர்
மூச்சுத் திணறியது பொய்கை

நான் வண்ணம்
நீ தூரிகை
ஊனமானது ஓவியம்

நான் சொல்
நீ பொருள்
அர்த்தமற்றுப் போனது காவியம்

நான் மகரந்தம்
நீ காற்று
மலடாய்ப் போனது வசந்தம்

நான் வானம்
நீ நிலவு
அஸ்த்தமித்தது வெளிச்சம்

நான பயிர்
நீ நிலம
தரிசாயக் கிடந்தது நம்பிக்கை

DICHOTOMY

I the tender shoot
You the fire
Garden reduced to ashes

I the boat
You the direction
Journey gets lost

I the lily
You the water
Pond suffocates

I the colour
You the brush
Painting merely dumb

I the word
You the meaning
Meaningless is the epic

I the pollen
You the breeze
Spring becomes sterile

I the sky
You the moon
Light sinks into the horizon

நான் மனுஷன்
நீ மனுஷி
அலியாய்ப் போனது உறவு

நான் சேரி
நீ ஊர்
தூ..........ரமாய்ப் போனது மனிதம்

– தய். கந்தசாமி

I the plant
You the field
Hopes lie barren

I the man
You the woman
Neuter was the union

I the slum
You the 'village'
Humanism banished af...ar

- Thai. Kandasami

*

சரிசெய்ய முடியாத
ஒதப்புடுக்கைப் போல
தூக்கி எறிய முடியா
நிர்ப்பந்தத்தில்
சுமந்தே தீர்க்க வேண்டுவதாய்
இருக்கிறது
ஒரு காலத்தில் பவித்திரத்துடன்
பேணிப் பார்த்திருந்த
பிம்பத்தை

- மதிவண்ணன்

*

Like the incurable
Swollen hydrocele-testicles

I can't throw away
But condemned to carry
The images once cultivated
With a sacred aura

- Mathivannan

யார் நான்

உருண்டு கொண்டிருக்கும்
உலகமாய் என் உரு
நான் நீரா நிலமா

தலைமேல் விரிந்து கிடக்கும்
வானாய் என் பரப்பு
நான் நீலமா இருளா

உயர்ந்து கிடக்கும் என் உணர்வுயரம்
நான் பாறையா பாசி சூழ் மணற்குன்றா

சூழ்ந்திருக்கும் சுவர் கொண்ட வீடாய் என் மனம்
நான் செங்கல்லா சிமெண்டா

நான் யாரெனும் கேள்வி உனக்குள்
நீ விரும்பும் பதிலாய் மாறும் வரை
உன் கேள்விக் குறிகள்
முற்றுப் புள்ளிகளாக மாறிவிடாது
அடை காக்கும் நீ

எதிர்ப்பதங்களுக்குள்
ஏதாவதொன்றுக்குள்
சிக்காத என் பதில் உனக்கு
புரிந்து விடவும் நியாயமில்லை

WHO AM I

My form
As the rolling earth -
Am I the water or the land

My expanse
As the overarching sky above -
Am I the blue or the darkness

My emotions
Soar high
Am I a lofty rock
Or a mere moss-covered 'sand-hill'

My mind
As a wall-trapped dwelling
Am I the brick or the cement

Who am I -
Till the answer fits your choice
Your question marks
Would refuse to become full stops
You will keep incubating

My reply
Not trapped
In any contrary terms
Not likely to be within your grasp

நான் சொல்லப் போகும் பதிலில்
எனை மடக்க சூத்திரம் தேடும் நீ
முதலில் நான் யாரெனும் பதிலைத் தேடு

- திலக பாமா

While seeking a formula
To corner me to defeat me
With my own answer
Firstly
Seek the answer
Who am I

- Tilaka Bhama

முனைப்பு

பேய்களால் சிதைக்கப்படும்
பிரேதத்தைப் போன்று
சிதைக்கப்பட்டேன்
ஆத்மாவின் உணர்ச்சிகள் எல்லாம்
இரத்தம் தீண்டிய கரங்களால்
அசுத்தப்பட்டன.

என்னை
மேகத்திற்குள்ளும்
மண்ணிற்குள்ளும்
மறைக்க எண்ணிய வேளையில்
வெளிச்சம் போட்டுப் பார்த்தனர்.
அவர்களின்
குரோதம் நிறைந்த பார்வையும்
வஞ்சகம் நிறைந்த சிரிப்பும்
என்னைச் சுட்டெரித்தன
*** *** *** ***
ஆனால்
நான் வாழ்ந்தேன்
வாழ்நாளெல்லாம் நானாக
இருள் நிறைந்த
பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்தேன்
இன்னும் வாழ்கிறேன்.

– சிவரமணி

DETERMINATION

Like a corpse
Ravaged by ghosts
I was desecrated.

Finer emotions
Vandalised
By blood-soaked hands.

I sought to bury myself
In the clouds
Into the earth's depths.
But they
Trained searchlights on me.
Their eyes spewing hate
Smiles dripping with venom
Scorched me black.
*** *** *** ***

But
I lived
As myself.
Through the inky darkness
Amidst raging terror
I lived.
I still live.

Sivaramani

பாழ் மண்டபமொன்றின் வரைபடம்

துக்க வெளியில்
நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
துயரங்களாலான
பாழ் மண்டபம்.
திறந்தேயிருக்கும்
அறைகள் வழி புகுந்து
தன்னையே தேடி
கண்டடைகிறது காற்று.
காலத்தை தின்ற
எச்சத்தின் வழி
இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது
சுவர்கள்.
மண்தின்ற பிணங்கள் மீது
ஆளற்று வீற்றிருக்கிறது
சோபையிழந்த சிம்மாசனம்
அறுபட்ட சிரசுகளால்
நிரம்பியுள்ள தோட்டங்கள்
அரளிகளைப் பூத்தெடுக்கிறது.
அமானுஷ்யத்தின் நடனத்தில்
சப்திக்கின்றன சருகுகள்.
என்றோ உதிர்ந்த
புறாக்களின் சிறகு கண்டு
பொறாமையுறுகிறது ஆந்தைகள்.
சாத்தான்களுக்கு காவலிருக்கின்றன
உயிர்த் திரவம் குடித்து வளர்ந்த
சப்பாத்திக் கள்ளிகள்.
எப்போதாவது

THE SKETCH OF A RUINED MANDAP

The Mandap in ruins
Erected in
Grief's expanse
Saturated in despair.
Wind courses
Through open rooms
In a voyage
Of self-discovery.
Walls held together
With residual cud
Of chewed time.
Throne shorn of splendour
Sits vacant
On corpses reduced to dust.
Gardens choking
With sunderd heads
And home to oleander blossoms.
Desiccated leaves rustling
In an eerie dance.
Pigeon feathers
Shed in years gone by
Filling owls with envy.
Prickly pears
Fed on life's juices
Standing guard for satans.
In moments rare
Your voice comes floating

வௌவால்களின்
சிறகு நுனியில்
ஒட்டி வரும் உனது
குரல் கேட்கும்
கணங்கள் தோறும்
நவீனமாகிறது
தொன்மங்களால்
ஜீவித்திருக்கும்
இப்பாழ் மண்டபம்.

- கே. ஸ்டாலின்

Perched on the wing tips
Of meandering bats
And . . . .
Those moments
Breathe life
Into the decrepit mandap
Buried in myths galore.

- K. Stalin

இம்சை

ஆண்மை தெறிக்கும் தேகம்.
விழுங்கும் முனைப்பில்
அலைந்து மேயும் விழிகளில்
இரைதேடும்,
பசித்த புலியின் குரூர வசீகரம்.

உரையாடலின் நடுவே
அடிக்கடி -
நெருப்பை உமிழும் நெடுமூச்சு.
அலையென எழுந்து தாழும் மார்பை
விழிகள் தெறிக்க
கைகளை உயர்த்தி
சோம்பல் முறிக்கும் விசமம்.

எதையாவது
பற்றிக்கொள்ளத் தூண்டும்
தருணங்கள் ஏற்படுத்தும்
சமீபத்தில்
துறுதுறுப்பை உள்ளடக்கி
விம்மி வெடிக்கிறதென் ஆண்மை!
நிசப்தத்தில் தோய்ந்து
ஈரப்பற்றிருந்தது சூழல்.
ஆழ்மன உளைச்சலில்
குமைந்து புழுங்கியதென் காலம்.
திடுக்கென்ற தொடு உணர்வில்
சூழ்ந்தது இருள்!
கலங்கி வட்டங்கள் உருவாகித் தெளிய....
மென்தசைக் குவியலிரண்டிடைப்

TORMENT

Body bursting with machismo
Roving eyes
Brimming with leachery
With the savage allure
Of a hungry tiger on prowl.

Amidst conversation
Ever so often -
Sigh emitting fire.
Eyes riveted
On heaving bosoms...
Raising hands
Feigning a relaxed stretch -
A teasing tug.

Opportunity
Tantalising nearness
Provoking a desperate urge
To grab something
Impulse bottled up
My libido bursting at its seams!

All silence
Setting drained of temptation
Inner depths in turmoil
My minutes in pent-up swelter.

பிடரி புதைத்தென்
கண்களைப் பொத்தியிருந்தாய்.
வெதுவெதுப்பாய்
வெண்தோலுரச
குருதி கொதித்தது.

பொறிகளைந்தும்
புணர்ந்தொரு பொறியாய்
உலர்ந்த சருகிடைத் தெறித்துவிழுந்தது.
பாய்ந்து பரவி மிளாசி எரிய
விழித்தது மிருகம்.

சூழல் இருளெனச்
சாதித்த கைகள்
கைகளிரண்டையும் இறுகப்பற்றின
மிருக விழிப்பின்
தீரா விடாய் தீர்க்க
பற்றிய கைகளின் பொருளுணர்ந்து
பொழுதில் கலைந்தாய்.
கைகளைப் பறித்து
வெகுளியாய்த் தோற்றம் பண்ணி
கலகலத்து நழுவினாய்.

நானோ
அற்பமாய்க் குறுகினேன்
காறியுமிழ்ந்த எச்சிலென
தேகம் வழிவதாய்
அருவருப்புற்றேன்.
முறுகி விறைத்த
முனைப்புருகி யழிய
சுவாலை யடங்கி
நீறுபூத்ததென் நெருப்பு.

- எஸ். உமா ஜிப்ரான்

In a sudden touch of magic
A blanket of darkness!
Turbid circles
Forming and clearing
You plunged my face
Between two soft bosoms
And cupped my eyes.
In the warmth
Of your fair skin
My blood on boil.

Senses unstuck
Locked spark
Burst among dry leaves.
Leapt spread and all flames
The animal awake.

Darkness as ally
Hands gripped hands
In a frenzied urge
To quell the animal thirst.
Meaning sensed
You deftly wriggled out
In time.
Releasing the hands
In a semblance of innocense
You glided with a smile.

And I
Shrank like a worm.
Like spewed out spit
Trickling over me
I felt gross and sick.
My hard machismo
Blunted crushed
Flame dimmed
My cinder with a coat of ash.

- S. Uma Gibran

*

பார்த்த வண்ணம் நிற்கிறாள்
சிலைபோல் - .
சி றுவயதில்
பிடி தப்பிய கனாவையா,
விழிக்கும்
விரலுக்கும்
இடைப்பட்ட தூரத்தையா
தெரியவில்லை
பிழிந்த சேலை தோளில்
மு றுகிகிடக்கிறது
ஈரம் பட்டு முற் றும்
நனைந்துவிட்டது
இடது ஸ்தனம்
இன் னும்
தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது
துணி உலர்த்தும் கொடியில்
தட்டான்

- ஜெ. பிரான்சிஸ் கிருபா

*

She stands like a statue
Eyes focussed -
On the dreams that slithered away
During childhood?
At a teasing distance
Between eyes and fingers?

Squeezed saree
Dangling damp from her shoulder.
Left breast
Soaking wet.
Still in languid slumber
On the clothes line -
A dragon fly.

- J. Francis Kripa

வார்த்தைகளோடு வாரப்பட்டுவிட்ட மணல்

இம்முறையும் பாலத்தைக் கடக்கையில்
கண்ணில் நீர் திரையிட்டது.
வறண்டுவிட்ட நதியில்
எஞ்சியிருந்த மணலும் வாரப்பட்டுவிட்டது.
அம்மணற்கரையில்தான் நாம்
நம் வார்த்தைகளையிட்டு
மணலுக்குள் மூடிவைத்திருந்தோம்.
இந்நேரம் அவ்வார்த்தைகள்
ஏதோ ஓர் வீட்டின் சுவர்களுக்கிடையே
சிமெண்ட் கலவையால் அறையப்பட்டு
இறுகிப் போய் கிடக்கும்
அழகான மேல் பூச்சுடன்.

தாகத்தைத் தணிக்க
ஒரு குடம்
நீரூற்ற எவருமின்றி
அருகிப்போன ஊற்றுகள் இவற்றோடு
அகண்டும் ஆழ்ந்தும் நெளிந்தும்
முடிவின்றி போய்க்கொண்டிருக்கிறது ஆறு
இழப்பின் வலியைச் சுமந்துகொண்டு
தன் கவட்டைத் தானே அழிக்கத் தெரியாமல்.

– மு. சத்தியா

SANDS DREDGED WITH WORDS

Again
While crossing the bridge
Eyes clouded.
Residual sands too dredged
From the parched river.
In these sandbanks
We had hidden our words
Under the sands.

Now
Those words -
Within some wall
In some house
Lie entombed
Slapped with cement-mix
And with lovely plastering.

To quench the thirst
None to pour
A kudam of water
With springs sucked dry -
Wide
Deep
Slithery
River in its endless journey
Carrying the hurt of loss
Knowing not
To wipe its trace.

- Mu. Sathya

வெளிறிய வார்த்தைகள்

ரூபங்கொள்ள முடியாத
இயலாமையில்
வார்த்தைகள் அதனதன் இடத்தில்
மடிந்து விழ
உணரப்படாத பெருமூச்சுகளுடன்
தனிமையின் இருளில்
இரகசியங்கள் புரிபடாத ஓவியமாய்
எறும்புகள் ஏறி நடந்தோ
வண்ணத்துப் பூசசிகள் மேல் பறந்தோ
குழந்தையின் விரல் பட்டோ
உருக்கொள்ளக் காத்திருக்கின்றன.

- சங்கர ராமசுப்பிரமணியன்

ANAEMIC WORDS

Unable to take shape
Words drop dead
With unfeeling sighs
In lonely darkness
As paintings
Shielding opaque secrets.
They are waiting
To take shape -
Under the soft tread of ants
Kissed by butterfly's wings
Stroked by a child's delicate fingers.

- Sankara Ramasubramanian

அந்நியோன்யம்

தாத்தா பாட்டிக்கு வாழ்நாள் கனவாகவே
இருந்தது
மெத்தை வீடு கட்ட வேண்டுமென்பது
அப்பாவின் கடைசி நாட்களில்
கனவு மெய்ப்பட்டது

படுக்க சமைக்க
சாப்பிட குளிக்க
தனித்தனி அறைகள்

விட்டத்தைப் பார்த்து
கால்மேல் கால்களை பரப்பி
மூச்சுக்காற்றுகளை நுகர்ந்து
தலையணைகளுக்கு நெட்டித்தள்ளி
ஒரே போர்வைக்குள் புதைந்து
சீண்டி சீண்டி குடும்பம் மொத்தமும்
ஒன்றாய் படுப்பதில்லை இப்போது

பார்த்துப் பேசிக்கொள்வதே அரிதானது

சாப்பிடும் உறங்கும் நேரம்போக
தொலைக்காட்சிப் பெட்டிதான்
இட்டு நிரப்பும் இடைவெளியை

உறவினர் நண்பர் தெரிந்தவர்
எவர் வரினும் காத்திருக்க வேண்டிவரும்
விளம்பர இடைவேளைக்காய்

நவீன மாற்றத்தில் நசுங்கிப் போகின்றன
நட்புகளும் நல் உறவுகளும்

– சி. சுந்தரபாண்டியன்

INTIMACY

Lifetime dream
Of Thaathaa and Paati
To build a storeyed house
Realised in Appaa's last days.

To sleep to cook
To eat to bathe
Separate rooms.

Looking at the ceiling
Legs locked with legs
Sharing breaths
Competing for pillow-space
Buried under the same sheet
In constant contact
The family no more sleeps
In a huddle.

To see, to chat
A rarity.

The times beyond
Eating sleeping
Lost to the TV.

Relatives friends visitors
Anyone at all
Waits for commercial breaks.
Crushed under changes modern
Friendships loving bonds.

- C. Sundarapandian

உயிர் விளையாட்டு

இதொரு
உயிர் சேதம் நிகழ்த்தக் கூடிய
கண்ணாமுச்சு விளையாட்டு

நீயும் நானுமே
ஆட்டக்காரர்கள்

எனக்கெவ்வளவு தொலைவோ
அவ்வளவு நெருக்கமும் நீ

என் எல்லாமும் நீ
எதுவுமில்லாததும் நீ

நீயென் அன்பை
வார்த்தையாக யாசிக்கிற போதெல்லாம்
சொற்களற்று வாயடைத்துப் போன
சகிக்க முடியாத மௌனம் பதிலாகிறது

மெல்லிய திட்டமிடலுடன் கூடிய
காத்திருப்புதான்
ஒரு பல்லியின் வேட்டையாடலைப் போல,
உன் கவனம் முழுமையும்
என்னை நோக்கி நகர

நானொரு கொடூர மிருகம்
நம்பினால் நம்புங்கள்
என் கூர் பல்லும் நகங்களும்
அன்பாலானது

- சே. பிருந்தா

PLAYING WITH LIFE

This
A hide and seek game
Playing with life

Your and I
The players

You
As distant to me
As close

You
Everyhting to me
Nothing too

When you beseech my love
In words
I in wordless bind
Oppressive silence my reply

A subtle tactical
Wait
Like a lizard's hunt
Drawing your total attention
Towards me

I am a cruel beast
Believe it or not
My sharp teeth and nails
Made of love

- Che. Brinda

ஒற்றை விசும்பல்

சூரியனை
அள்ளி அள்ளிக் குடிப்பேன்

நிழலில்லா தேசம் செய்வேன்

நிறையக் கைகள் பாவ
நிலமெல்லாம் நானாவேன்

நீர்நிலைச் சுருட்டி
நிலப் பாம்பென
மார்பில்
நெளியவிடுவேன்

ஓங்கரிக்கும் வானை
வார்த்தென் நிறமாக்குவேன்

எல்லாம் எல்லாம்
செய்து
என் ஒற்றை விசும்பலைத்
தேற்ற முயல்வேன்

- லீனா மணிமேகலை

A LONE SOB

I shall
Drink the sun
In eager scoops

Shall shape a land
With no shadows

Shall spread afar
A million hands
And the earth will be Me

Shall roll the oceans
Into a blue serpent
And let it slither
Over my bosom

Shall tame
The roaring sky
And cast it
In my colour

Shall do
This That Everything
Just to soothe
My lone sob.

- Leena Manimegalai

*

தூரத்து மணமக்களை
ஜன்னல் வழி ஆசீர்வதித்து
லக்கேஜ்களுக்குக் காவலிருந்த
விதவைப் பாட்டி

மீண்டும் மீண்டும்
முடிவற்ற பன்னீர் துளிகளுக்காக
ஒவ்வொரு தம்பதியுடனும்
பதுங்கிப்பதுங்கி நுழைந்து கொண்டிருந்த
புத்தாடை சிறுவர் சிறுமியர்

மணமகளின் தந்தைக்குத்
திரும்பத் திரும்ப சலாமிட்டபடி
கூட்டத்தின் நடுவே அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்த
வாழ்த்துத் தந்தி சேவகர்

ஓரத்தில் அமர்ந்தபடி
நாதஸ்வர இசை கேட்டுக் கொண்டிருந்த
காக்கி உடை காவலாளி

தேற்றியபடி பின் தொடரும் அம்மாவைத்
திமிறித் தள்ளிவிட்டு
அப்பாவைத் தேடி ஓடிக்கொண்டிருந்த
காயம்பட்ட சிறுமி

இவற்றில்
எந்த ஒன்றும் பதிவாகியிருக்கவில்லை
என் கல்யாண கேசட்டில்

– மகாதேவன்

*

Guarding the luggage -
And blessing the wedding couple
The widowed Paatti
Through the faraway window

Hiding behind every arriving couple
Entering the reception point
Again and again
For the spray of never-ending rosewater -
Little boys and girls in finery

Saluting the bride's father
Again and again
Criss-crossing amongst the throng -
The employee
With a sheaf of greeting telegrams

Sitting in a corner
And savouring the Naagaswara music -
A khaki-clad watchman

Pushing aside the Amma
Trailing with comforting words
And running in search of her Appa -
A little girl slightly wounded

Not one
Was registered
In my wedding cassette

- Mahadevan

வாலசைத்து நகரும் ஆன்மா

ஆன்மாவையழகுப்படுத்தி
வெந்நீரில் தேகம் நனைத்து
வசப்படுத்தியமர்த்துவேன் ஒவ்வொரு முறையும்

வாய்பேச்சுக்கேளாத மழலையைப் போன்று
வாலசைத்து நகரும் பூனையைப் போன்று
வந்தமர்கிறது
ஆன்மா

சிலுவையாக சுமந்து திரியும்
யெனது வாழ்வியல் மரபு சித்தாந்தங்களை
தன்னந்தனியே காட்டில் ஒலிக்கச் செய்து
வீடு திரும்புவேன்

இருட்டில் பயமறியாமல்
நின்று, நிதானித்து படுத்துறங்கும்
மரங்களடர்ந்த காடு

நுனிநாக்கின் வழியே கரைந்து
உள் புகுந்து மும்முரமாய் வார்த்தெடுக்கப் போகிறேன்
ஜீவரசத்தையுண்டு
தீவிர உடற் அசதியிருந்து
ஓய்வெடுக்கச் செல்லுமென் உணர்வுகளை.

– கடற்கரய்

MY SOUL

Every time
I would
Bathe my soul in warm water
Deck it up nicely
And seat it by my side.

Like word-less child babble
Like a cat
Softly moaning with a gentle wag of tail
Snugly sits
My soul.

My life's philosophies
I carried as a cross
I leave them one by one
To sing their way in the wild
And I return home.

Not conscious of the fear of darkness
Trees in languid slumber -
The forest.

My inner vibrations
Seeking rest from the body's weariness -
I savour their life-sap
Dissolve it at the tip of my tongue
Delve into its depths
And sculpt it into shape.

- Kadarkarai

மழையும் நீயும்

உன் மீது உண்டானது
காதல்தான் என்று எனக்கு
முதலில் உணர்த்தியது மழை.

கருமேகங்கள் சூழ,
ஒருநாள் மழை தொடுமுன்
என் விரல்களை நீ பற்றினாய்
நம் முதல் ஸ்பரிசத்தை
மேலும்
மகிழ்த்தியது மழையின் பகிர்வு

நெற்றியில் விழும்
ஒற்றைமுடி விலக்கி
மெல்ல இதழ் பதித்தாய்
அதுவும் ஒரு மழைநாள்
மாலைப்பொழுது

பின்னொரு நாள் கனத்த
இதயங்களையும்
கண்ணீரையும் சேர்த்து நம்
காதலுக்குக்
கல்லறை எழுப்பினோம்
அன்றும் மழை பெய்தது

உண்மையில் உன்பிரிவை
விடவும்
என்னை வருத்துவது
நீ தந்த
மழைக்கும் எனக்குமான
உறவு

– கவிதா

RAIN AND YOU

My feeling towards you
Is love -
It was rain which brought me
This realisation.

Dark clouds overhanging
Before rain touched us that day
You held my fingers
The pleasure of that first touch
Enhanced by sharing with rain.

Moving the lone strand
From my forehead
Gently pressed your lips
That too a rainy day
Evening time.

Another day
With heavy hearts
We raised a tomb
Over our love
It rained that day too.

In fact
More than your separation
What distresses me
The bond between me and rain
You gifted.

- Kavitha

குழந்தைகளின் ஜன்னல்கள்

இப்போதுதான் கிடைத்தது ஜன்னல் ஸீட்
உடனே இறங்கச் சொல்கிறாள் அம்மா.
வீடு இங்கேதான் இருக்கிறதாம்.........
இதெல்லாம் ஒரு காரணமா?

– முகுந்த் நாகராஜன்

A CHILD'S WINDOW

Ha!
Got a window seat at last.
Time to get down says Amma.
Our house is here it seems.....
So what?
Is this reason enough?

- Mukund Nagarajan

அகராதிக் குறிப்புகள்

அநாதியான அகராதி
சலனமற்று
நிசப்த வெறுமையில்
இருந்தது

வெறுமையிலே உண்டான
வெளிச்சப் புள்ளி
விரிந்து உதடானதும்
மலர்ந்தது சொல்.

'சொல்' - பகாபதம்

அதே சொல்
வேராய் கீழ் இறங்கி
பூமியின் அற்புத முகத்திலோ
கோடானு கோடியாய்
துளிர்த்தது.

சொல் ஒன்றுதான்
என்றாலும்,
சொற்கள் என்றும் சொல்லலாம்

அவை வேறு வேறென்று
சொற்களுக்கிடையே
குறுக்கும் நெடுக்குமாய் ஓடி
அர்த்தம் தேடியலையும்
மனதறியாதது
நிசப்தம்

DICTIONARY ENTRIES

A timeless dictionary
Was lying
At rest
In silent emptiness

A speck of light
Rising from the emptiness
Blossomed into lips
And the word unfolded.

Word — Elemental word

The same word
Pierced through as root
And on the earth's face
A burst of million blooms.

Among
These words
Criss-crossing
And in search of meaning
Was the mind
But it knew not
Silence.

All knowing was the silence
Beyond
The cosmic dictionary's words

அண்ட அகராதியின்
சொற்களுக்கு அப்பால் உள்ள
நிசப்தமோ
எல்லாமறிந்தது

கர்த்திருக்கும்
அந்நிசபதத்திற்கான
ஒற்றை ஒளிக்கதவு
நா நுனி தாண்டிய இரகசியமாய்
முதற்சொல்லில் உள்ள து
முழுமையான அர்த்தமோ
நிசப்தம் மட்டுமே

- ஆ. அமிர்தராஜ்

The lone window of light
For the silence in wait
Was in the primordial word
As a sweet secret
Beyond the sway of the tongue.

The wholesome meaning
Is only silence.

- A. Amirtharaj

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு

மெல்லிய
மழைத் தூறலில்
நனைந்த பாக்குமரம்
மினுமினுப்பாய்
செவ்வானொளியில்

குளிர்தாங்கா
மரங்கொத்தி
மரஅடி மத்தியில்
தன் அலகு கூர்வரை
ஆழ்படுத்திப் பறந்தது
குளிர் நீங்கியதும்

அணிலொன்று
புளிமரத்திலேறி புளியங்காய்
பறிப்பதும்
பாக்குமரக் குலையிலமர்ந்து
ருசிப்பதும்
தொடர்ந்த வண்ணம்
சிற்சில பொழுதில்
ஒமட்டிய வாந்தியும்
மயக்கமும் அணிலுக்கு

என்மனைவியின்
விரல்பட்டதும்
ஒன்றுமறியாதவனாய்
அவனைப் பின்தொடர்ந்தேன்

NATURE'S CUDDLE

An areca tree
Glistening in a gentle drizzle
Against a crimson sky

A woodpecker
Shivering in cold
Pecking deep
At the foot of a tree
Then off in a flutter
On the cold abating

A dainty squirrel
Climbing a tamarind tree
Picking a piece of raw tamarind
Jumping to an areca tree niche
Nibbling away at the tamarind
Showing signs of nausea and stupor

My wife's
Tell-tale brush of finger
I followed her
In feigned innocence
Break of dawn

இரவினித்து விடிந்ததும்
நேற்றைய சம்பவம்
அனைத்தும் மறைந்தன
இயற்கையும், அணிலின்
மூன் று கோடுகளையும்
தவிர ....

– த. அரவிந்தன்

After a night of pleasure
Everything of yesterday
Vanished
Except
The squirrel's three lines.

- T. Aravindan

*

கடற்கரை மணலில்
பாதச் சுவடுகள்
சாதிப் பெயரற்று

- சு. கணேஷ் குமார்

*

Footprints
On sea sands
No caste no name.

- S. Ganeshkumar

ஈனும் பொழுதினிலே

காலவாய் வழியாகக் காவிரியே பெருக்கெடுக்க
மேல்வாய்ப் பற்கிட்ட முன்கை விரைத்திருக்க
தாயாகப் போகுமவள் ஓயாது ஓலமிட,
பேயாய்த் தோன்றுமொரு சேயும் புவிசேரத்
தானே தலைப்படவும் - தானை நனைந்திடவும் -
தானே பிறந்தக்கால் தாளாது பெற்றவலி
மீண்டும் இப்போது தானீயப் பெற்றாளே
வேண்டும் ஒரு விளக்கம் யாரே தரவல்லீர்!
ஈனும் பொழுதினிலே தோன்றும் வலியதனில்
தாயின் வலி பெரிதோ, சேயின் வலி பெரிதோ?

- ஜெயன்

BIRTHPANGS

Fluids bursting the canal banks
Gritting her teeth
Forearms stretched taut
Mother in labour
Wailing in agony

Child desperate for release
Soaked in juices
Pushing in spasms
Pain that tormented her at birth
Visited her on rebound as mother

The crushing pain at birth
Who bears the brunt?
Mother or child?

- Jayan

சாலையின் கனவு

எப்பொழுதும் அவசரமாய்
ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்
கார்கள்

தலையை அழுத்தித் தேய்த்துச்
செல்லும் கனரக வாகனங்கள்
அலை கழித்துச் செல்லும் கரும்புகை

அவ்வப்போது வந்து பிளந்து பார்த்து
ஒட்டுப்போட்டுப் போகும் பணியாளர்கள்
அவர்களின் கொப்பளித்த உள்ளங்கால்கள்
எச்சிலோடு அவர்கள்
துப்பி விட்டு சென்ற ஆசைகள்

குச்சி உடைந்த விளக்குமாற்றால்
ஆண்டுக் கணக்காய்
குப்பை பெருக்குபவர்கள்

தளர்ந்த உடம்போடு
தள்ளுவண்டி இழுத்துச் செல்லும் கிழங்கள்
துள்ளியோடும் பள்ளிப் பிள்ளைகள்
பின்னிப் பின்னி கால் சேர்த்து
நடக்கும் காதலர்கள்

விபத்துக்களின் உறைந்துபோன குருதி
காலையில் பெய்த மழை
பகலில் சுட்டெரித்த வெய்யில்

A ROAD'S DREAM

Cars
Ever rushing
In a mad hurry

Heavy vehicles
Grinding the head
Leaving a trail of black smoke

Road workers
Coming occasionally
Splitting apart
And doing patchwork
Their blistered soles
The yearnings they spit out
With their phlegmy spit.

Street cleaners
Sweeping over the years
With broken brooms

Wrinkly old men
Panting with their push-carts
Prancing school kids
Lovers
Walking with lingering steps

எல்லாவற்றையும் அசைபோட்டபடி
அதிகாலை நேரத்தில்
அயர்ந்து தூங்குகிறது நீண்ட தெரு
ஒருநாளில் இவை எதுவுமே இல்லாமல்
தான் சுருட்டி மடிக்கப்பட்டு விடலாம்
என்ற நினைவோடு

– லதா

Congealed blood from an accident
The morning rain
Scorching mid-day sun
Munching all these
A street in deep slumber
Early morning
One day
Sans all these
I may get folded up -
With this thought

- Latha

பிரேயர்லி

இத் தோட்டத்தின் பாதையிலெங்கும்
மலர்ச் செடிகள்
விதவிதமாய் மலர்கள் மலர்ந்துள்ளன.
அவற்றின் வாசம் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை
தருவிக்கின்றன.
அம்மலர்கள் எனது
கைத்தடி தடம் தேடி எழுப்பும்
ஓசையில் பூரிக்கின்றன என
என மனவிழிப்பின் மூலம் அறிகிறேன்.
இருப்பின் நிறமறியா விழிகளில்
இம்மலர்கள் எந்நிறம் கொண்டிருக்கும்
எவ்வடிவம் கொண்டிருக்கும்
எனும் கேள்விகள் எனக்கில்லை.

மெதுவாய் கை வீசி
மிருதுவாய் ஓர் மலர் பற்றி விரலால்
இதழை வருடுகிறேன்.

விரிந்த இதழ் வரிகளில் மென்மையாய்
தம்மை, தம் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாய்
உதிரும் தம் காலப் பொழுதை

பெருமூச்சு விடுகிறேன்
இழப்பின் துயர்நீங்கி எழும் ஆதிப்
பேரொளிப்பை மனதில் உணர்கிறேன்

PRAYERLY

This garden
Choking with flower plants
Amazing variety.
Their fragrances fill my heart.
Their exultation at the sound
Of my walking stick
Reverberates inside me.
In my lightless eyes
Questions do not surface -
What colours these flowers
What shapes these flowers.

I swing my arms gently
Delicately feel a flower
Fondly stroke its petals.

With open petals
Softly whispered the flowers
About themselves, their lives
Their brief but lovely time
Before they wither and drop.

This leaves me with a sigh
I feel in my depths
The primordial effulgence
Undimmed by loss's grief.

சற்று தொலைவில்
அருவியின் சப்தம் கேட்கிறது
அத்திக்கில் நடக்கிறேன்
மலர்கள் என்னை தம் நறுமணத்தோடு
வழியனுப்புகின்றன.

- ப்ரியம்

At some distance
I hear the roar of the waterfalls.
I move in that direction.
Flowers bid me farewell
In a shower of their fragrance.

- Priyam

*

நான் மழைக்கானவன்
மட்டும் இல்லை
மழை எனக்கானது
மட்டும் இல்லை
மழை பெய்கிறது
நான் நனைகிறேன்

- திருமேனி

*

I
Not made only for rain
Rain
Not my exclusive possession
Rain comes down
I just get drenched.

- Thirumeni

BY ALPHABETICAL ORDER OF POETS

1. Abbas (1956) ... 134
   The Gun

2. Abi (1942) ... 54
   Round and Round

3. A. Amirtharaj ... 286
   Dictionary Entries

4. K. Anandh (1951) ... 114
   In the same Place

5. Era. Ananthi (1959) ... 154
   Untitled

6. T. Aravindan ... 290
   Nature's Cuddle

7. Atmanam (1951-1984) ... 116
   The Other Side

8. Bala (1946) ... 86
   Revelation

9. Bava Chelladurai (1965) 196
   Like a Poem Uncompleted

10. Bharathidasan (1891) ... 8
    The World is Yours

11. Bharathidasan (1891) ... 14
    A Lullaby to a Girl Child

12. Booma Eswaramoorthy (1950) ... 108
    Would Rather not Die on a Holiday

13. Che. Brinda (1976) ... 274
    Playing with Life

14. Brinda Sarathy (1965) ... 200
    The Dumb

Note : The year of birth of the poet is indicated within parentheses

15. Deepaprakasan (1945) ... 78
The Mirrage

16. Devadevan (1948) ... 102
The Worm

17. Devendra Bhupathi (1969) ... 234
Scattered Images

18. M. Esther (1970) ... 236
In the Beginning there was Void

19. J. Francis Kripa (1974) ... 266
Untitled

20. S. Ganeshkumar ... 294
Untitled

21. Gopi Krishnan (1945) ... 82
Movement

22. Havi (1970) ... 238
Alienness

23. Ilamurugu (1966) ... 204
Pebble on the banks of Gomuki river

24. Ilayabharathi (1968) ... 224
Puberty

25. Ilavalai Vijayendran (1961) ... 166
The Vanished Children

26. Jayadevan (1960) ... 160
Untitled

27. Jayamohan (1962) ... 174
What Do you know about pigs?

28. Jayan ... 296
Birthpangs

29. Va.Ja.Sa. Jeyabalan (1944) ... 70
The Seashore

30. Joseph D. Samy (1964) ... 184
Numbers

31. Kadarkarai (1978) ... 280
My Soul

32. Naa. Kamarasan (1942) ... 56
I think of Death

33. Thai. Kandasami (1971) ... 246
Dichotomy

34. Kannadasan (1927) ... 32
My Questions - Any Answers?

35. M. Karunanidhi (1924) ... 28
A Spring of Fancy

36. Kashyapan (1919) ... 22
We are the Dead

37. Kavitha (1978) ... 282
Rain and You

38. Kavya (1958) ... 144
Untitled

39. K.M. Kothandam (1938) ... 50
The Sublime - The Ridiculous

40. Krishangini (1948) ... 104
Footprints

41. P. Krishnaswami (1954) ... 128
Untitled

42. Kulothungan (1929) ... 40
Ordeal by Fire

43. Latha ... 298
A Road's Dream

44. Lavanya (1946) ... 88
The Market Place

45. Leena Manimegalai (1977) ... 276
A Lone Sob

46. Mahadevan (1977) ... 278
Untitled

47. Mahakavi (1927) ... 36
Chariot Festival

48. Malathi (1950) ... 110
The Continuing Grind

49. Manonmani (1963) ... 180
Liberation

50. Mathivannan (1971) ... 250
Untitled

51. Meera (1938) ... 52
Untitled

52. Srirangam V. Mohanarangan (1958) ... 146
Untitled
53. Mukund Nagarajan (1979) ... 284
A Child's Window
54. Murugayyan (1935) ... 44
We carry the Burden of Two Thousand Years
55. Muthu Magaranthan (1966) ... 208
And again ...
56. Nanjil Nadan (1948) ... 106
The life
57. Narano Jayaram (1945) ... 84
Position
58. S.L. Narasimhan (1962) ... 176
Untitled
59. M.A. Nuhman (1944) ... 74
Poetic Mind
60. Paavannan (1958) ... 148
Part of a Dream
61. Tha. Pazhamalai (1943) ... 62
Utensils
62. Perundevi (1966) ... 210
Untitled
63. Premaprabha (1966) ... 212
Disarmed
64. Priyam ... 302
Prayerly
65. R. Purushothaman (1968) ... 228
The Bird
66. Puviyarasu (1931) ... 42
Identity
67. Raja Chandrashekar (1955) ... 130
A Dream I hold fast
68. Raja Murugupandiyan (1960) ... 164
Dalit
69. Raja Sundararajan (1952) ... 120
Neighbour's Garden
70. Ku.Pa. Rajagopalan (1902) ... 18
What for

71. Ku.Pa. Rajagopalan (1902)
The Sap ... 20

72. R. Rajagopalan (1946)
Parrots Parrots ... 92

73. G. Rajaram (1951)
Penance ... 118

74. Rasi Azhagappan (1959)
What a Change! ... 156

75. Ravi Subramanian (1963)
Untitled ... 182

76. V. Renganayaki (1958)
A Mercurial Statue ... 150

77. Rishi (1957)
An Intense Experience ... 140

78. Salma (1968)
Matrimony ... 230

79. Sankara Ramasubramanian (1975)
Anaemic Words ... 270

80. Mu. Sathya (1974)
Sands Dredged with Words ... 268

81. Senthooram Jagadesh (1964)
Pain Marking Every Turn... ... 186

82. Seshiah Ravi (1959)
Untitled ... 158

83. Sethupathi (1970)
During the Interlude 242

84. Sibi Selvan (1964)
Unregistered ... 190

85. Sivaramani (1972)
Determination ... 256

86. K. Stalin (1972)
The sketch of a Ruined Mandap ... 258

87. Subramania Bharathi (1882)
The Sun ... 2

88. Subramania Bharathi (1882)
The Wind ... 4

89. Sugandi Subramanian (1968) ... 232
The Sleep

90. Sukumaran (1957) ... 142
Possibilities

91. C. Sundarapandian (1975) ... 272
Intimacy

92. Sutradhari (1966) ... 214
For a Final Handshake

93. Thalaiyaari (1961) ... 170
These Interviews!

94. Thirumeni ... 306
Untitled

95. Thulasi (1970) ... 244
Remembering the Faceless

96. Tilaka Bhama (1971) ... 252
Who am I

97. Tilakavathi (1952) ... 122
The Radiant Sun of my Home

98. S. Uma Gibran (1972) ... 262
Torment

99. Vaigai Selvi (1956) ... 136
Ammi

100. Vallikkannan (1920) ... 24
The Blind Fly

101. Vatsala (1943) ... 66
Freedom

102. P. Venkatesan (1962) ... 178
A Spray of Dreams

103. Naa. Vichvanathan (1946) ... 96
The Door

104. Su. Vilvaratnam (1950) ... 112
The Wound

105. Yavanika Sriram (1964) ... 192
The Mystery Man

106. Yuma. Vasuki (1966) ... 218
A Letter yet to be born ...

BIO NOTES OF THE POETS

Abbas (1956 -)	Involved in the field of poetry since the eighties. Experiments in the long poetry form.
Abi (1942 -)	Served as Tamil Professor for three decades. Started his poetic career in 1967. Has published three poetry collections.
Amirtharaj, A.	A catholic priest in the literary field since the eighties. Published two poetry collections.
Anandh, K. (1951 -)	Works in the office of Provident Fund Commissioner. In the literary field since 1969. Published two poetry collections and three short novels.
Ananthi, Era. (1959 -)	Writing poetry since 1984. Works as Correspondent of a Matriculation School. Published seven poetry collections.
Atmanam (1951 - 1984)	A poet, a literary critic and an editor of an avant-garde journal. Also a connoisseur of music and painting. Published about 200 poems. Committed suicide at a young age of 33.
Bala (1946 -)	Retired as Professor of English in a University. Been in the field of Tamil poetry since the early seventies. Published two poetry collections, as also translations and literary criticism. Is the Tamil representative on the Executive Committee of the Sahitya Akademi.
Bava Chelladurai (1965 -)	Involved in the literary field for two decades. A literary activist networking with many institutions and organising literary fora. Published one poetry collection, two

---

Note : It is regretted that the Bio-Information about a few poets could not be ascertained

	anthologies and one novel. Member of the Sahitya Akademi Tamil Advisory Board.
Bharathidasan (1891-1964)	A major literary figure in modern Tamil literature. The preeminent poetic voice of the Dravidian movement.
Booma Eswaramoorthy (1950-)	Started writing in the late seventies. Fields of involvement: poetry, short stories, essays and film movement. Promotes literary fora.
Brindha, S. (1976 -)	In the literary field since 1999. Published one poetry collection.
Brinda Sarathy (1965 -)	Strong involvement in the field of Tamil films in the directorial and screen play writing responsibilities. Published one poetry collection.
Deepaprakasan (1945 -)	Retired voluntarily after serving State Bank of India for 30 years. Keen involvement in modern Tamil literature and in the genre of devotional literature. Has contributed poems to many literary journals.
Devadevan (1948 -)	A teacher by profession. Writing since the seventies. Published over 10 poetry collections and also a play and a collection of short stories.
Devendra Bhupathi (1969 -)	Works as Assistant Commissioner of Commercial Taxes. Writing poetry since the early nineties. Published two poetry collections.
Esther, M. (1970 -)	Works as a school teacher. In the literary field since the late eighties. Published 2 poetry collections.
Francis Kripa, J. (1974 -)	Works in the film field. Published one poetry collection and one novel.
Gopi Krishnan (1945-2003)	In the literary field since 1985. Specialised in psycho-analytical approach in his creations. Published 3 books.

Havi (1970 -)	Has shouldered editorial responsibi- lities in a number of literary journals. Writing poetry since the early 1990's. Also involved in creating short films.
Ilamurugu (1966 -)	Professor of Tamil in a government college. Poet, novelist, short story writer and critic. Published 3 poetry collections.
Ilavalai Vijendran (1961 -)	A Sri Lankan Tamil poet. Has written and directed plays.
Ilayabharathi (1968 -)	Active in the film field. Published 2 poetry collections, 2 biographies and one translation. Was co-compilor of a volume of interviews. Secretary of Tamilnadu Iyal Isai Nataka Manram.
Jayadevan (1960 -)	Has brought out a number of books as 'Maiyam' publications.
Jayamohan (1962 -)	Works in the Department of Telephone. Published a large number of novels and books of essays in the field of literary criticism.
Jeyabalan, Va.Ja.Sa. (1944 -)	Belongs to Jaffna, Sri Lanka. Been writing poetry since 1970. Also written short stories. Involved in sociological research, with particular focus on caste structure.
Joseph D. Samy (1964 -)	Involved in the film and commercial publicity fields. Contributions cover responsibilities for direction and event management. Published one collection each of poems, short stories and essays.
Kadarkarai (1978 -)	With Urdu as mother tongue, his poems have been appearing in all significant Tamil journals. Published 2 poetry collections.
Kamarasan, Naa (1942 -)	Writing poetry since his teens. Published about 30 collections of poetry, plays and literary criticism. Won UNESCO award for poetry and Kalaimamani Award of the Govern-ment of Tamilnadu.

Thai. Kandasami (1971 -)	Interested in New Poetry. A student of Chennai Law College.
Kannadasan (1927 - 1981)	An icon in the field of Tamil film lyrics. A prolific writer and journalist. Published 17 poetry collections, 30 books of essays, 4 collections of short stories, 28 novels and 5 plays. Sahitya Akademi Award winner.
Karunanidhi, M (1924 -)	Five - term Chief Minister of Tamilnadu state. A prominent and enduring leader of the Dravidian Movement. Involved in the field of journalism for over 60 years and in the cine story and dialogue writing for over 50 years. Has written a large number of poems, essays and interpretive literary works.
Kashyapan (1919 - 2004)	Worked as an insurance executive. Entered the literary field in 1971. Published one poetry collection and 4 novels.
Kavitha (1978 -)	A journalist. Worked in a women's organization for 3 years.
Kavya (1958 -)	A Customs official. Published 7 short story collection and 2 poetry collections. Directed 2 award winning short films.
Kodandam, K.M (1938-)	Published 2 poetry collections, 7 short story collections, 3 novels and a large number of books for children.
Krishangini (1948 -)	In the literary field for over 25 years. Published one poetry collection and one collection of short stories. Compiled an anthology of poems by Tamil women poets.
Krishnaswami, P. (1954 -)	Works as Tamil Professor in a college in Bangalore. Published one poetry collection and one collection of short stories.
Kulothungan (1929 -)	An educationist and technologist, he is deeply interested in Tamil. Has been Vice-Chancellor of three Universities covering a period of 15 years. Authored a number of

	books in prose and poetry. Sahitya Akademi awardee. Honoured with Padma Bhushan (2002).
Latha	A Singapore based Tamil Poet.
Lavanya (1946 -)	In the literary field since 1972. Published poems and short stories in several journals. Published one poetry collection.
Leena Manimegalai (1977 -)	An independent film maker focussing on documentaries and short fiction. Published one poetry collection. Writes in journals on film and women's issues.
Mahadevan (1977 -)	Working in a journal. Published one poetry collection and one novel.
Mahakavi (1927-1971)	Was a member of the Ceylon Administrative Service. A doyen in Sri Lankan Tamil poetry; Joint Editor of the first poetry journal 'Thenmozhi'. Published a large number of poems, 5 long poems and 13 poem-plays.
Malathi (1950 - 2007)	Worked as Chief Accounts Officer in BSNL. Published 3 poetry collections and a book of short stories.
Manonmani (1963 -)	In the field of Tamil poetry since the early eighties. Published one collection of poems. Edits a literary journal.
Mathivanan (1971 -)	Works as a Radiographer in a Perundurai hospital. Published 2 poetry collections and one book of essays on literary and social criticism.
Meera (1938 - 2002)	A noted member of the 'Vaanambaadi' school of poets. Published four poetry collections. Ran a publishing house ('Annam').
Srirangam V. Mohanarangan (1958 -)	A bank official. In the literary field since the mid-seventies. Published one poetry collection.

Mukund Nagarajan (1979-)	Works as a computer software professional in Bangalore. Published one poetry collection.
Murugayyan (1935 -)	Served in Sri Lanka Education Service. Starting in 1950, he has written a large number of poems, a few long poems and 18 poem-plays. Written literary criticism in Tamil and English and also translated poems from English into Tamil.
Muthu Magaranthan (1966 -)	Works in the Tamilnadu State Health Transport Department. In the field of poetry since the mid-eighties. Published 2 poetry collections.
Nanjil Nadan (1948 -)	In the literary field for 30 years. Published 6 novels, 6 short story collections, 2 collections of essays and one poetry collection.
Narano Jayaram (1945 -)	First poem published in 1972 in 'Ka Cha Ta Tha Pa Ra' journal. Published one poetry collection.
Narasimhan, S.L. (1967 -)	Had served in several journals. Published one poetry collection.
Nuhman M.A. (1944 -)	Works as Professor of Tamil in the University of Peradeniya, Sri Lanka. Writing poetry since 1960's. Also written extensively in the fields of literary criticism, linguistics and folklore.
Paavannan (1958 -)	Works as an Engineer in the Telephones Department in Bangalore. Published 11 short story collections, 2 novels, 2 short novels, one poetry collection and 4 collections of essays. Has translated a number of works from Kannada to Tamil. Won Sahitya Akademi prize for translation.
Pazhamalai, Tha. (1943-)	Retired as Tamil professor after 35 years of service. Published 8 poetry collections, 5 prose works and 2 collections of songs.

Perundevi (1966 -)	Pursuing doctoral studies in a U.S. University. Literary involvement covers poetry, short story and literary translation. Published one poetry collection.
Premaprabha (1966 -)	An auditor by profession. Writing poetry since 2002. Also interested in photography and painting.
Purushothaman, R. (1968-)	Teacher by profession. Published one poetry collection.
Puviyarasu (1931 -)	Has worked as a Tamil teacher for over 30 years. Published over 70 books, including 5 poetry collections. Involved in several fields: poetry, translation, plays, journalism, radio, television and cinema. Awarded Sahitya Akademi prize for translation.
Raja Chandrashekar (1955 -)	In the field since the late 1980's. Published 2 poetry collections. Keenly involved in the field of film making, and in writing songs and dialogues for films.
Raja Murugupandiyan (1960 -)	Lecturer in Commerce. In the literary field since the eighties. Published five poetry collections. An activist in the dalit movement.
Raja Sundararajan (1952 -)	Works in a Petro Chemical unit in Gujarat in the field since 1970's. Published 2 collections of poetry.
Rajagopalan, Ku.Pa. (1902-44)	Left government service and took to full-time writing. A great name in the field of Tamil short stories. Involved in poetry and translation. His works were nationalised in 2002.
Rajagopalan, R. (1946 -)	Retired as Professor of English in Presidency College, Chennai. In the literary field for 30 years. Was Joint Editor of literary journals 'Zha' and 'Gavanam'. Published one collection each of poetry and short stories. Translated works between English and Tamil.

Rajaram, G. (1951 -)	Writing Poetry since mid 1970's. Has published 1 poetry collection and 1 collection of short stories. Associated with "thinnai.com" and "anyindian.com".
Rasi Azhagappan (1959-)	Involved in the literary field since 1978. Published 9 poetry collections. Involved in the film field - writing lyrics and film script and also direction.
Ravi Subramanian (1963-)	Involved in several creative fields - poetry, films and drama. Has edited 3 literary journals. Published 3 poetry collections. Member of the Tamil Advisory Board of the Sahitya Akademi.
Renganayaki, V. (1958 -)	Professor of English in a private college. Interested in the fields of poetry, literary translation, dance and music. Published one poetry collection.
Rishi (1957 -)	Took voluntary retirement recently from the Telephones Department. Writes short stories under the pen-name Anamika and translation and literary criticism under her name Latha Ramakrishnan. Published 3 poetry collections, 2 collections of short stories and compiled an anthology of Tamil New poetry. A literary activist involved in organizing poets fora.
Salma (1968 -)	Works as Chairperson of a Panchayat. Has been writing poetry since she was 17. Published 2 poetry collections. Has written a novel, a few short stories and literary criticism.
Sankara Ramasubramanian (1975 -)	In the literary field since 1995. Published one poetry collection.

Sathya, Mu. (1974 -)	Works as a school teacher. Writing poetry from mid-nineties. Published one poetry collection.
Senthooram Jagadish (1964 -)	Works for NDTV in the Tamil News section. Edited a small journal called 'Senthooram'. Published one poetry collection, one novel and a work in translation.
Seshiah Ravi (1959 -)	A journalist by profession. In the literary field since 1979. Published one poetry collection and one collection of short stories.
Sethupathi (1970-)	Teaches Tamil in a Puducheri College. Published 3 poetry collections, 2 collections of children's stories and songs, one poetic play, and one research work. Also compiled an anthology of Bharati poems and a book of essays.
Sibi Selvan (1964 -)	Published 2 poetry collections. Writes literary criticism on novels and short stories.
Sivaramani (1972-1991)	A Sri Lankan Tamil poet. A collection of her poems was published in 1996. Put an end to her life in 1991.
Stalin, K. (1972 -)	Teaches Mathematics in a government high school. Writing poetry since 1998. Published one poetry collection.
Subramania Bharathi (1882-1921)	Hailed as the fountainhead of Modern Tamil literature. Initiated a paradigm shift in Tamil literature. The range and depth of his impact on modern Tamil Literature remain unmatched.
Sugandhi Subramanian (1968-)	Published 2 poetry collections.
Sukumaran (1957 -)	Works for Surya TV in Thiruvanantha puram. In the literary field since 1979. Published 4 poetry collections and one

collection of essays. Translated 5 works including a selection of Pablo Neruda poems.

Sundarapandian, C. (1975)	Editing a journal 'Maatru' (Alternative). Has worked as a journalist and photographer. Published one poetry collection.
Sutradhari (1966 -)	Works for an insurance company. Published one collection each of poems and short stories and a novel. Translated 3 works.
Thalaiyaari (1961 -)	Works as a Food Inspector in the Health Department of the Puducheri government. Has been writing poetry since the late eighties. Published one poetry collection and two books dealing with dalit issues.
Thulasi (1970 -)	Involved in poetry, literary criticism and translation. Published one poetry collection.
Tilaka Bhama (1971 -)	Has been writing since the mid-eighties. Published 5 poem collections and one book of short stories. Running a literary forum.
Tilakavathi, G. (1952 -)	The first Tamil woman to enter the Indian Police Service. In the literary field from the early eighties. Published 8 collections of short stories, 9 novels and 17 short novels. Has translated into Tamil 3 novels and 3 short story collections. Sahitya Akademi awardee.
Uma Gibran, S (1972 -)	A Sri Lankan Tamil poet. Works in the print media. In the field since nineties. One collection of poems to be published shortly.
Vaigai Selvi (1956 -)	Works as a Manager in Tamilnadu Pollution Control Board. Published two poem collections (one devoted to environmental concerns), one short story collection and one book dealing with working women. Also involved in translation and in programmes over radio and television.

Vallikkannan (1920-2006)	In the literary field since 1939. Prolific output: one poetry collection, 13 short story collections, 11 novels, 12 collections of essays, one play, 2 biographics, one autobiography and 12 translations. Won many prizes and awards including the Sahitya Akademi award in 1978.
Vatsala (1943 -)	Writing poetry since the early nineties. Involved in secularism and non-proliferation movements.
Venkatesan, P. (1962 -)	His first poem was published in 1985. Published 2 poetry collections and 2 collections of short stories.
Vichvanathan, Naa. (1946 -)	Retired as an official of the Postal Department. Has been in the literary field since 1975, writing poems and short stories.
Vilvaratnam, Su. (1950 -)	Sri Lankan Tamil poet, involved in Thalayasingam's spiritual movement. In the literary field since the seventies. Published 5 poetry collections.
Yavanika Sriram (1964 -)	Involved in the 'small journal' field since 1993. Published 2 poetry collections. Also involved in literary criticism.
Yuma. Vasuki (1966 -)	Holds a degree in Art. In the field since the early nineties. Published 4 poetry collections, 2 short story collections, 2 novels and one translation work. Also published a volume of paintings.

◆ ◆ ◆

TAMIL POETRY TODAY

The range of this selection of Tamil New Poetry in English translation is a panorama : the predicament of modern living; inner vibrations of torment and joy; ageless traditions shaking hands with new global norms; and a weave of myth and reality, frustrations and fulfilments, despair and hope. The hitherto stilled voices of women and dalits find new vibrant expressions of anger, defiance and sheer joy of life.

Words assume new meaning and presence. Pregnant silences wink from within, beneath and between words. The poems challenge the reader to find her/his own text and meaning anchored in individual sensitivity and lived experience.

Dr.K.S. Subramanian (1937) served the Government of India (IRAS)for 15 years (1960-1975) and the Asian Development Bank in Manila for 22 years (1975-1998). He has translated from Tamil into English 11 novels, 5 novellas, one collection each of short stories and essays and 2 other collections of New Poetry. Four volumes of his articles in Tamil have been published. Dr. Subramanian is a trustee in MOZHI Trust, a resource centre for Tamil language and culture, and a member of the Tamil Advisory Board of the Sahitya Akademi.

Cover Design : *Chandru*